

2021 წლის ნომინაციები

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ნომინაციას „საახალწლო სუფრის მშენებელი“ ერთბაშად რამდენიმე გამარჯვებული ჰყავს. ესენი არიან: ნინო ბურჯანაძე, ბადრი ჯაფარიძე, გიორგი გუგუშვილი და თაქო ჩარკვიანი. სწორედ მათ ჰქვიათ ნიკა გვარამია, საცივიდან ამოყვანილი უკვე თავი თუ ისევ ჩაყოფილი გაქვითო? ქალბატონი ნინო პირველად ადგილზე იმითომ გვყავს, რომ მან პირველად დაადასტურა, საცივიდან თავი, დიდი ხანი, ამოყვანილი.

„საახალწლო სუფრის მშენებელი“

«მასივარუნი ვილას იჯდა», «წლის ბეიბისიტერი», «წლის გეგმადი», «სიყვარულს რას გაუბეზ, ჩემო ოლღა» და 2021 წლის სხვა ნომინაციები

2021 წელი რამდენიმე დღეში ისტორიის კუთვნილება გახდება. ჯერ კიდევ მიმდინარე წელმა თავი არა მხოლოდ ჩვენ, არამედ მსოფლიოსაც კვლავ კოვიდით დაამახსოვრა და მთავარი პრობლემა სწორედ ეს იყო — დაავადება, რომელსაც ვერაფერი მოუხერხებდა ვერაფერს, გარდა ჩინეთისა — სახელმწიფოსი, რომლიდანაც ეს უბედურება დაიწყო და ისე ჩანს, თავს არც 2022-ში დაგვანებებს. საქართველოში კი... საქართველოში, როგორც წესი, მთავარი თემა პოლიტიკაა და როგორც წინა, იმის წინა და იმის წინაწინა წელს, პოლიტიკოსები მხოლოდ სანახაობას გვთავაზობენ, პური კი... ყოველწლიურად ძვირდება. წელს რეკორდულად გაძვირდა. შესაბამისად, მხოლოდ სანახაობა შეგვრჩა, მაგრამ სანახაობასაც ჰყავს თავისი გმირები. ჰოდა, ახლა იმ ნომინაციებს შემოგთავაზებთ, რომლებშიც ამა თუ იმ პოლიტიკოსებმა ან, უბრალოდ, ცნობილმა ადამიანებმა გამარჯვდნენ. მამ, ასე:

*** „წლის ბეიბისიტერის“ (ბავშვის მომვლელის) ნომინაციაში გამარჯვებული მამუკა ხაზარაძე, რომელიც ყველას სთავაზობდა, — ბავშვს მე დავიტოვე, ოღონდ თქვენ არ ჩვენებზე წადითო. ამ საქმეში დაანაწევრი გამოვიდა, რადგან ხაზარაძემ ხმების იმაზე ოდნავ მეტი რაოდენობა მოიპოვა, კოვიდამდე ქორწილში მყოფი იყო და დაიღობა.**

*** თუ ხაზარაძემ წლის „ბეიბისიტერის“ ნომინაციაში არაა, დაუთმო, „წლის ბეიბი-ნილ სააკაშვილი“, რომელმაც საბავშვო ფაფების ჭამით მსოფლიოს ყურადღება მიიპყრო და, რაც მთავარია, მისი კუჭის მოქმედება ისეთი ალტერაცტებით შეხვდა „ნაცმოდრობის“ ელიტა თუ ქველიტა, ნებისმიერ დედას შემუშავებდა.**

*** მოგეხსენებათ, დემოგრაფიული საკითხი სერიოზულ პრობლემად გვექცა და ამის შესახებ არაერთხელ დავგინერო. სამწუხაროდ, ამ პრობლემის მოგვარებაზე ხელისუფლება ნაკლებად ფიქრობს, მაგრამ გამარჯვებულად და, სწორედ ამ ნომინაციაში, ანუ „დემოგრაფიაზე ზრუნვაში“ გამარჯვებული მამუკა ხაზარაძეა. მისი მოწოდებები გახალისებს ნაციონალებს ლიბერლები და განაწევნებს. ამით ორ პრობლემას მოაგვარებენ: პირველი — მსოფლიოს დაანახებენ, რომ მასობრივად შიმშილობენ; და მეორე — ნაციონალების კარავში დაბადებული ბავშვი უეჭველი ნაციონალი იქნება და შემცირებული მხარდამჭერების პრობლემაც მოგვარდება. ისე, რაღა აქცია და კარავი უნდა, მოსახლეობის ორი მესამედის იხედვაც შიმშილობს?!**

*** ნომინაციას „გივი, ჩვენი**

ვართ, გივი“ ერთბაშად ორი გამარჯვებული ჰყავს — აბდულა ისმაილოვი და სუმბატ კიურაძიანი. პირველი პარლამენტის წევრია „ნაციონალური მოძრაობის“ სიით, მეორე — „ქართული ოცნების“ და მეორე რა, რომ მათი სახელი მოსახლეობის უმრავლესობას არაფერს ეუბნება და პარლამენტში ხმა არ ამოუღიათ. სამაგიეროდ, ხელფასი აქვე და პუტატის და წლიურად 60 ათას ლარამდე ისე იდებენ ჯიბეში, როგორც დაგებარებიათ.

*** როგორც იქნა, მიხეილ სააკაშვილის დროც დადგა. უბრალოდ, ექსპრეზიდენტმა იმდენ ნომინაციაში გამარჯვება, რომლიდან დაიწინა, აღარ ვიცით. ნომინაციაში „წლის ვადაბასული არაშანი“, რაღა თქმა უნდა, პირველობა არაა, დაუთმო **სააკაშვილმა**. ალბათ, ყველას გახსოვთ ფილმი „მაცივარში ვიღაც იჯდა“. ამ ფილმის სახელწოდების ნომინაცია გვაქვს და, გამარჯვებული ვინც არის, ადვილად მიხვდებით.**

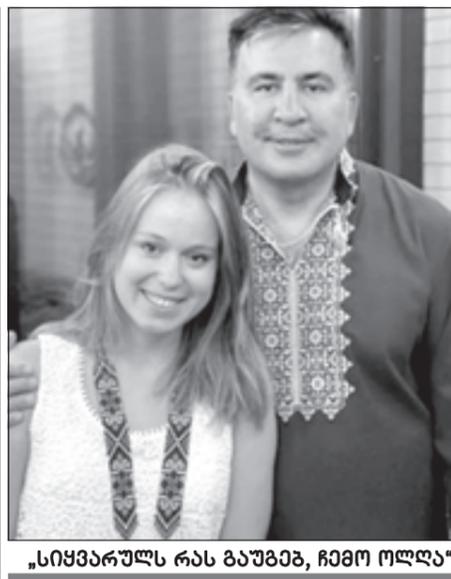
*** ნომინაციაში „სიყვარულს რას გაუბეზ, ჩემო ოლღა“ გამარჯვებული **ლიზა იასკოვა**, რომელიც ისე მოულოდნელად შემოგვაჩვენა თუ შემოგვასალა მიხეილ სააკაშვილმა, სანდრამაც კი გაოცებისგან პირი დაალო.**

*** ნომინაციაში „წლის „ზაპასკა“ უკონკურენტო იყო გიგი უბლაშვილი. იმდენჯერ თქვა, ჩაგენაცვლები და ჩაგენაცვლები, „ზაპასკას“ ნომინაცია ალაღად დაიმსახურა. ისე, რა უმადური ხალხია, კაცი ციხეში იჯდა და ერთხელ არ უთქვამს არავის, ჩაგენაცვლებიო. უფრო ზუსტად, ციხეში ჩაგენაცვლებიო, თორემ 48 მილიონ ლარში, იცოცხლე... თქვეს.**

„მაცივარში ვიღაც იჯდა“

ნომინაციები „სიყვარულს რას გაუბეზ, ჩემო ოლღა“ ბიბეკა ლიზა იასკოვა, როგორც ისე მოულოდნელად შემოგვანახა თუ შემოგვანახა მიხეილ სააკაშვილმა, სანდრამაც კი გაოცებისგან პირი დაალო

„სიყვარულს რას გაუბეზ, ჩემო ოლღა“

*** წლეულს პირველად გვაქვს ნომინაცია „წლის დაჯილდოება“. რა შეიძლება დააჯილდოონ ერთმანეთს პოლიტიკოსებმა? საქართველოში აქაც ორიგინალად გამოვიჩინეთ და აქციებში დავაზომეთ. ჯერ ოპოზიციამ გამართა აქცია, მეორე — ხელისუფლებამ და საბოლოოდ ხელისუფლების უფრო მრავალრიცხოვანი აღმოჩნდა და ავერ შედეგიც — არიან ხელისუფლებაში მესამე ვადით.**

*** „წლის მკერდის“ ნომინაციაზე ქალების რიგი დაგვიდგა, ბევრმა მოიშინებულა 2021 წელს, მაგრამ, ყველასთვის მოულოდნელად, „წლის მკერდის“ ტიტული უკონკურენტოდ მიიღო **მირაბ სეფაშვილი**, როცა აცრისას გამოაჩინა ის, რაც აქამდე არასოდეს გამოუჩენია. ბატონი მერაბი კიდევ ერთ ნომინაციაში გახდა გამარჯვებული — „წლის შეუსრულებელი ჰიტი“. სეფაშვილი მზად იყო, „ჩემი გმირი გინოდ“ ემღერა, მაგრამ**

„აქა ვღებვარ და სხვაგვარადაც ძალიან“

ვინ დააცადა, არაფარში ამო-თხვრილი და განუბაჟებელი გმირი ციხეში წააბრძანეს.

*** ნომინაციაში „რა საოცრად ნავიდა“ გამარჯვებული **მამუკა ხაზარაძე**, რომელიც გააღდა, მაგრამ მალევე გადმოდგა და გვანახა: წლის ბოლომდე ისევ მინისტრი ვიქნებიო. ქალბატონი ეკას ნომინაციაში ბოლო წამს გამოუჩინდა კონკურენტი **ქანა კუჭაშვილი** სახით, მაგრამ, ჯერ ერთი, კუჭავას წასვლა მოულოდნელი არ ყოფილა (მოსვლა უფრო გაგვიკვირდა) და მეორე, მამუკისგან ჯერ ირაკლი **კობახიძე** და შემდეგ **არჩილ თალაყვანიძე** ისე მარტივად ნავიდნენ, კუჭავას ნაბიჯი საერთოდ არ გაგვიკვირებია.**

*** ნომინაციას „საახალწლო სუფრის მშენებელი“ ერთბაშად რამდენიმე გამარჯვებული ჰყავს. ესენი არიან: ნინო ბურჯანაძე, ბადრი ჯაფარიძე, გიორგი გუგუშვილი და თაქო ჩარკვიანი. სწორედ მათ ჰქვიათ ნიკა გვარამია, საცივიდან ამოყვანილი უკვე თავი თუ ისევ ჩაყოფილი გაქვითო? ქალბატონი ნინო პირველად ადგილზე იმითომ გვყავს, რომ მან პირველად დაადასტურა, — საცივიდან თავი, დიდი ხანი, ამოყვანილი.**

*** ნომინაცია „წლის თანამედროვე აკაკი შანიძე“ პირველად გვაქვს და სრულიად სამართლიანადაც. სწორედ წელს მოიგონეს ახალი ქართული სიტყვა და მისი შემოქმედი **ნატო ჩხეიძე** გახდა, რომელმაც ქართულ ენაში დაამკვიდრა სიტყვა „დაგვაქვითავს“.**

*** ნომინაციაში „აქ რამ მოგიყვანა, შე ბარაქეიანი, შენა“ გამარჯვდნენ იმ პატიმრებმა, რომლებმაც ციხეში მიყვანილი მიხეილ სააკაშვილი დაინახეს და ამ ფრაზის შემდეგ ისეთივე თქვეს, +35 რომ უნდა დავადოთ. რატომ +35? საპრეზიდენტო ასაკია მაინც.**

*** ნომინაციაში „წლის ახევა“ უპირობოდ გამარჯვდა **თამარ წულუკიანი**, რომელმაც ყურნალისტს მიკროფონი „ახა-ია“ და მართალია, რამდენიმე დღის შემდეგ დაუბრუნა, მაგრამ „წლის დაბრუნებაში“ მაინც „მალალი“ ლიდერობს.**

*** ფილმების თემა განვავრცოთ. ბევრი ფიქრობს, მიხეილ სააკაშვილთან მეუფე არ უნდა შესულიყო და არც აღსარება-ზიარება უნდა მიეღო. რეალურად კი, მეუფე მხოლოდ და მხოლოდ ქალბატონ **გიული ალასანიას** თხოვნით შედიოდა საპატიმროში. მიზეზი მარტივია — დაურეკავდა მისმა დედა მეუფეს, ეტყუოდა, ისე გაშტერდა, მამაო, შემოულანუნე შენი მარჯვენის ჭირიმიო და მეუფეც უარს ვერ ეუბნებოდა. მერე, ამანაც რომ არ უშველა, ქალბატონ გიულის ვილაცამ ურჩია: ნარგიზაა მამის წამალი, ნარგიზაო, და სააკაშვილთან სიარულს ლიზა იასკოვამაც მოუხშირა, თუმცა უნამლა თუ არა, თავად განსაჯეთ.**

*** ნომინაციაში „რა კუმბა გამისხა“ გამარჯვდა **ბობა გულორდავანი**, რომელმაც წაღწეხიში მერის არჩევნები ოპოზიციის კანდიდატ **გიორგი ხარჩილავასთან** წააგო.**

*** „აფრინე ალალი, რაც არ არი, არ არიო“ — ამ ნომინაციის გამარჯვებული მთლიანად „ქართული ოცნება“ გახდა, რომელმაც წინასაარჩევნო დაპირებების**

ნომინაციაში „ამ საღამოს რას აკეთებ?“ უპირობოდ გაიმარჯვა გოგი წულაიამ, რომელმაც ეს კითხვა ერთ ქალბატონს დაუსვა და შემდეგ უკვე ყველამ ვიცოდით, რას აკეთებდა გოგი საღამოს — ციხეში იჯდა. რა გითხრათ, აბა, ბატონო გოგი, „ქალი ვერ შეაბენ ამ შობელქალებმა...“

2021 წლის ნომინაციაში

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

შემდეგ სწორედ ეს ფრაზა თქვა და ისე მარტივად დაიბანა ხელი, პილატეს შემურდებოდა.

„ავია თუ კარგიაო, ქალო, შენი ქმარიაო“ — ამ ნომინაციამ გამარჯვებულია სანდრა რულმისი. ქალბატონმა სანდრამ ჯერ კიდევ ვერ გაიგო, რატომ ეძახის მისი ქმარი სხვა ქალს ცოლს, მაგრამ არა უშავს, 9 წელი ვერ გავიგეთ, ეგ კაცი რას აკეთებდა და კიდევ ერთი გაუგებარი საქციელი კი უნდა ეპატიოს. ისე, თია თუ-თიპირიქმაც დაუნუნა ლიზა იასკოს საქციელი, — არასწორად მოიქცაო და იასკომ შეუთვალა, „ისეთმა ფურმა დამნიხლოს, ჩემზე მეტს ინველიდესო“.

„წლის აპაკი შანიქო“

ახლა ნომინაციას რომ დავასახელებთ, წესითა და რიგით, თაკო ჩარკვიანს უნდა გაემარჯვა, მაგრამ ეს ნიკა მელია ხომ არავის არაფერს დააცდის? ნომინაციაში „მაგრად დაჰკარი, მაგრად დაჰკარი, მტერს ავით თვალი დაენისლება, ვინც ჩვენ ერთმანეთს უცებ გაგვყარა, სატრფოსთან შეყრას არ ელირსება“ სწორედ მელიამ გაიმარჯვა, როცა სააკაშვილის მხარდამჭერ აქციაზე თავში ისეთი დაჰკრეს, ტყაპანი ზუგდიდის შტაბში მამამისმა გაიგონა.

„რეიტინგთან ერთად ნამუსიც არ მამქს“

ნიკა მელიამ, აგრეთვე, გაიმარჯვა ნომინაციაში „ტყეში ხარის შემთხვევად, ბამო, ბამო, გიშვარო, ნაზდის კველა იმ დაბაღო, ბამო-ვარდა შიშველაო“. პარლამენტში შესული ნიკანორი დიდხანს არ გაჩერდა და უკანვე გამოვიარდა. ისე, ბატონ ნიკას იმდენი რამ აპატიეს, იმდენჯერ არ დასაჯეს, იმდენჯერ შეინყალებს, რომ, საბოლოო ჯამში, მასვე ერგო პრიზი ნომინაციაში „აბატიეს მელასაო, მოუშატა კანასაო“.

„წლის ახევა“

ნომინაციაში „ამ საღამოს რას აკეთებ?“ უპირობოდ გაიმარჯვა გოგი წულაიამ, რომელმაც ეს კითხვა ერთ ქალბატონს დაუსვა და შემდეგ უკვე ყველამ ვიცოდით, რას აკეთებდა გოგი საღამოს — ციხეში იჯდა. რა გითხრათ, აბა, ბატონო გოგი, „ქალი ვერ შეაბენ ამ შობელქალებმა...“

ნომინაციაში „ეგ დოკუმენტი დაახვიე და...“ გაიმარჯვა შარლ მიშელის იმ დოკუმენტმა, რომელსაც ჯერ ხელი ოპოზიციამ არ მოაწერა, შემდეგ კი „ქართულმა ოცნებამ“ თავისი ხელმოწერა უკან წაიღო. მიშელმა, ასეთი არაფერი მინახავსო და სწორედ ეგაა, ბატონო შარლ, რაც ქართულ პოლიტიკაში გეჭირს, ანუ უნახავმა რა ნახა.

„წლის მქარდი“

რადგან მიშელი ვახსენეთ, ისე როგორ იქნება, კალი დე-ბნანსეც არ ვთქვით. ამერიკის ელჩმა გაიმარჯვა ნომინაციაში „როცა შენს დალალებს ქარი შლის“ (სწორედ მაშინ არის ჩვენი საქმე ხოლმე ჭაკად). იმდენჯერ არ მოეწონა დეგნანს რალაცები და იმდენჯერ გაიშალა დალალები, ირამელი კომპანიაში ნომინაციაში გამარჯვების შანსი არ დაუტოვა.

რომ არა კახა კუჭავა, შალვა აბაშაშვილი ნომინაციის გარეშე რჩებოდა. პარლამენტის ახალგაშობილებს თავმჯდომარემ ჩაიბარა პრიზი სახელწოდებით „ბაღი მომაც და სანახევზე გადამაგდო“.

ნომინაციაში „არ ნახვიდე, არ დამტოვო, შენი სუთქვა ჩემთვის ყველაფერია“ გაიმარჯვა გიორგი ბახარია, რომელმაც პრემიერის პოსტი დატოვა და იმდენი ადამიანი გაეტირა, ლამის „ქართული ოცნება“ დაიშალა. საბოლოო ჯამში, გახარის არ გაუმართლა და არჩევნების შემდეგ ნი-

შნისმოგებით მიაძახეს: „როგორ ხარ?“

ნომინაციაში „სამტრედია, სამტრედია, მუდამ მზიანო“ გაიმარჯვა თბილისის მერმა კახა კალაძემ. ახლა

„დაახვიე ეგ დოკუმენტი და...“

„ამ საღამოს რას აკეთებ?“

არავის დაუთმო დასაშვებობა. კვლავ გვჯერა, რომ მიგვიღებენ ევროკავშირში, ნატოში და, რაც მთავარია, „ოქროს სარაიას აგვიშენებენ“, ოღონდ, საკუთარს რომ მორჩებიან, მერე.

ნომინაციაში „რეიტინგთან ერთად ნამუსიც არ მამქს“ გაიმარჯვა გიგა ბოკერიამ. მისმა პარტიამ არჩევნებზე მხარდაჭერა ვერ მიიღო, ერთი წევრიც კი არ ჰყავთ 73 მუნიციპალიტეტის საკრებულოში და, ამის მიუხედავად, ბოკერიამ ხმამაღლა აცხადებს: ხელისუფლებაში უნდა დავბრუნდეთ.

„წლის ბიზინსტიერი“

„აქა ვდგავარ და სხვაგვარადაც ძალმძის“ — აღნიშნულ ნომინაციაზე წარდგენილია საქართველოს პრეზიდენტი, თუმცა ჯერჯერობით არ ვიცით, პრიზი გადაეცემა თუ არა. სალომე ზურაბიშვილის მიერ ნათქვამი „არა და არასდროს“ სერიოზული გამოცდის ნიშანია და, თუ ამ გამოცდას ვერ ჩააბარებს, აღნიშნულ ნომინაციაშიც გაიმარჯვებს და ვინცის, ეგებ ისეთ ნომინაციებზეც გამოჰყვარს ხელი, აქ რომ არ დაინერება.

ნომინაციაში „რწყილს ატყავებდნენ და ქონს არ აყოლებდნენ“ გაიმარჯვა ძარტიშვილმა ხალხმა, რომელსაც, აგერ უკვე მერამდენე წელია, ატყავებენ, ქონს არ აყოლებენ და ეჭვი გვაქვს, უკვე ძვლამდეც დავიდნენ, თუმცა არა უშავს, ძვლის ფეხებს დაინყებენ და ძვლის ტვინამდეც მივლენ. ჰო, ძვლის ტვინამდე, თორემ თავის ტვინი საკუთარ ფუნქციას რომ ასრულებდეს ჯეროვნად, არც ასეთი ხელი-სუფლები გვეყოლებოდა, არც ასეთი ოპოზიცია და, საზოგადოდა, გაცილებით უკეთესად უნდა ვცხოვრობდეთ.

დასასრულად, ნომინაციაში „ეს ყველაფერი სასაცილო იქნებოდა, ცხარე ცრემლით სატირალი რომ არ იყოს“ ყველამ ერთად გაიმარჯვა. ასეთი მიმე სოციალური მდგომარეობა საქართველოში, ალბათ, არასდროს ყოფილა, მაგრამ ყველაზე ცუდი ის არის, რომ პოლიტიკოსებს ამის აღიარება არ სურთ და აღარც ხალხს შერჩა ძალა და ხარის, ნინა აღმდგომობა გაუწიოს. უკვე ისიც დაგვიანონსეს, იანერის შუა რიცხვებში გასააქტიურებელი „ომიკრონი“ წლის განმავლობაში 15 ათას ადამიანს გამოასალმებს სიცოცხლესო და ერთი ამდენი ისედაც გარდაცვლილია. ჰო, ერთი ადამიანის გარდაცვალება ტრაგედია, თორემ ზომ ვხედავთ, ათასების სიკვდილი სტატისტიკად იქცა.

ბასო ბარბაქაძე

იკითხავთ: სად სამტრედია და სად თბილისი? მაგრამ ნურას უკაცრავად, სწორედ სამტრედიაა მთავარი თემა დედაქალაქში და, თუ არ გჯერათ, გადახედეთ იმ სამშენებლო კომპანიების მფლობელებს, რომლებიც დედაქალაქში აშენებენ სახლებს, და მიხვდებით. კალაძემ ისიც თქვა, საზეიმოდ მორთული თბილისი ბავშვივით მიხარია და თქვენც გაიხარეთ... ბავშვივით, რადგან ბავშვივით მოტყუვდით, როცა არც კი ფიქრობდით, რომ მგზავრობა გაგიორმაგდებოდათ და დაგაჯერებდნენ, რომ 50 თეთრი ერთ ლარზე მეტია.

ნომინაციაში „ჩვენი ახალი ვახტორია, მესუთე კაცად ნამოვიყვანეთ, კომისია გავადიერეთ“ გაიმარჯვა პარლამენტარმა ბნარი მსანაშვილმა, რომელიც „ქართული ოცნების“ პოლიტსაბჭოს მორიგ წევრად დავამატა და, როგორც გვითხრეს, ეს იმიტომ მოხდა, რომ საბჭო გავადიერეს. ახლა არ დამიწყეთ, ეგ ის ოხანაშვილი არ არის, პორტ-ბატორიდან საკუ-

თარ ცხენს რომ გამოასწრო? არა, ბატონებო, ის სხვა იყო, ამას ცხენი კი არა, იმხელა ჯიპი ჰყავს, ძალიანაც რომ მონიდომოს, ვერ გაასწრებს. ჰო, თამამად შეგვიძლია ვთქვათ, რომ პოლიტსაბჭო სრულად დაკომპლექტდა პიკასოს ბიჭებით და სწორედ „ამით ერთობა პიკასო“.

ნომინაციაში „წლის დასაქმება“ გაიმარჯვა ჩვენმა სტრატეგიულმა პარტნიორმა ბარბაქაძემ, რომელმაც საქართველოდან იაფი მუშახელი წაიყვანა და დაასაქმა კიდევ, ოღონდ ისე კი არ დაასაქმა, როგორც ველოდით, სხვანაირად... თავზე. რალა თქმა უნდა, ხელისუფლებამ ამ ფაქტს ნაუყრუა, აბა, სტრატეგიულ პარტნიორს ხომ არ გააკრიტიკებდა?! თანაც, ხელი-სუფლებებში ყველაზე კარგად იციან, როცა თავზე გასაქმებენ, პირი არ უნდა გაალო.

წლის დაბოლებზე ყველას, ალბათ, „გირჩი“ და მისი წევრები გაგახსენდებთ, მაგრამ ნურას უკაცრავად. აღნიშნულ ნომინაციაში, ნინა წლებს მსგავსად, პირველობა

საინფორმაციო სერვისები

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„მინდა, ნამდვილი, მორწმუნე, თავმდაბალი ადამიანების წელიწადი დადგას; მინდა, ყველა საკუთარი თვალისა და დიდი ამოიღოს, ამბიციები დათმოს, საზოგადოების დაკვეთას უსმინოს და მერა ყველაფერი კარგად იქნება. მსურს, ახალი, საღად მოაზროვნე ძალა გამოჩნდეს, გარეშე ძალები რომ ვერაფერს დააკლავინ, ისეთი“.

რას უსურვებთ საქართველოს 2022 წელს

„საქართველო და მსოფლიოს“ წინასახალწლო ნომერში მიზანშეწონილად ჩავთვალეთ, ჩვენი ხშირი სტუმრებისგან მოგვესმინა ის სურვილები, რომლებიც სწრაფადაა შესასრულებელი, რათა საქართველომ, როგორც უძველესმა ქვეყანამ, თავისი სახე დაიბრუნოს. 2022 წელს გვილოცავენ პოლიტოლოგი რამაზ კილასონია და სოციალურ მეცნიერებათა დოქტორი ხათუნა საბინაშვილი.

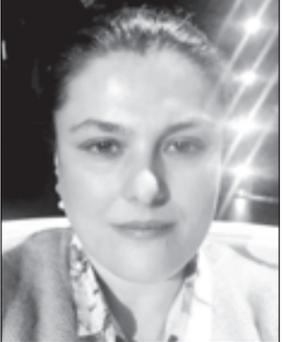

„მინდა, დამოუკიდებელი, სუვერენული და დინამიური იყვნენ მთავრობის წევრები თავიანთი გადაწყვეტილებებში, ქმედებებში. ძალიან გულთხელი მინდა, ის მოლოდინები, რომლებიც საქართველოს მოსახლეობას, უკვე 30 წელიწადია, აქვს, 2022-ში გამართლებოდეთ.“

რამაზ კილასონია, პოლიტოლოგი:
— ვისურვებ, რომ ამ ქვეყნის ხელისუფლებისათვის 2022 ყოფილიყოს დამოუკიდებლობის წელიწადი. მინდა, დამოუკიდებელი, სუვერენული და დინამიური იყვნენ მთავრობის წევრები თავიანთი გადაწყვეტილებებში, ქმედებებში. ძალიან გულთხელი მინდა, ის მოლოდინები, რომლებიც საქართველოს მოსახლეობას, უკვე 30 წელიწადია, აქვს, 2022-ში გამართლებოდეთ.
მოლოდინები ნამდვილად დიდია და მნიშვნელოვანია, პრობლემები კი — უღვივია. **ბა-მოსსსწრობააღიანა ქვეყნის ეკონომიკური მდგომარეობა, უფრო უსუსტად, ჯერ არარსებული ეკონომიკის საფუძვლის ჩაყრა. იმპორტ-ექსპორტის პრობლემის მოგვარება, სოფლის მეურნეობის დარგის ბატონობა და განვითარება.**
ვისურვებ ჩვენს ქვეყანას, მომავალ წელს ჰქონოდა გრძელვადიანი პოლიტიკური სტაბილურობა, გეოსტრატეგიული მშვიდობა რეგიონში, ისეთი, რომ მუდმივად ომის

საფრთხე არ გვემუქებოდეს. ვისურვებდი, რეგიონში და ჩვენს ქვეყანაშიც არსებული დაძაბულობის კერები აღმოიფხვრას იმ ქვეყნების დახმარებით, რომელთაც ამის ძალა შესწევთ. მინდა, გაფორმდეს საქართველოსთვის საკეთილდღეო რაც შეიძლება ბევრი შეთანხმება, მოსახლეობა არ იყოს მერყევ გარემოში, რადგან არასტაბილურობა ქვეყანას განვითარების საშუალებას არ აძლევს.
30 წელიწადია, არ გვაქვს სიმშვიდე არც პოლიტიკაში, არც ეკონომიკაში, ამიტომ ვისურვებ 2022 წელს გრძელვადიან სტაბილურ გარემოს, ისეთს არა, 4-5 წელიწადის გადაგორებაზე გათვლილ-დაგეგმილს, როგორც ამას დღემდე აკეთებენ, არამედ მრავალწლიან, გარანტირებულ სტაბილურობას. არ მინდა 2022 წელსაც იყოს ფარისევლურ აზრთა ფრიალი, ყოველთვიურად სხვადასხვა ვერსიის შემოთავაზება, წინ ვერ წავალთ ასეთი აპათიური მდგომარეობით.
2022 წელს მინდა მქონდეს იმედი იმისა, რომ საქართველოში ახალი პოლიტიკური ძალები გაჩნდებიან, ეს თითქოს დაიწყო კიდევ... მომზონს და მინდა, მომავალ წელსაც გაგრძელდეს აზარტული თამაშების წინააღმდეგ დაწყებული ცვლილებები, რადგან ეს აზარტი ღუპავს ჩვენი ქვეყნის მომავალ თაობებს. აღარ მინდა სასონარკვეთილი ჩვენი მოქალაქე ნადრევიდ ტოვებდეს ამ ქვეყანას; მინდა, საქართველოდან წასული ემიგრანტები დაუბრუნდნენ სამშობლოს. ყველა სიკეთე მემგებება ჩვენი ქვეყნისთვის — იმედი არ დავკარგოთ, ბრძოლის ჟინი გვქონდეს და ხელისუფლება იყოს დამოუკიდებელი თავის გადაწყვეტილებებში, გადაწყვეტილებებში, რომლებიც ქართველი ხალხის სასიკეთოდ იქნება მიმართული. საქართველო იურიდიულად სუვერენული ქვეყანაა, საუკუნეობრივი სახელმწიფოებრიობის ქვეყანაა და მთავრობამ ეს უნდა გაიგოს. საქართველო ყველა იმ ქვეყანაზე ხნიერია, რომლებიც დირექტივებს გვაძლევენ და სწო-

რედ ეს მინდა, რომ მსოფლიომ დაინახოს; მინდა ისეთი ქვეყანა გახდეთ, პატივს გცემდეს დიდი და პატარა.

„მინდა, გალდაუდგას ჩვენს ერს ისეთი ცხოვრება, როგორც თვითქმედს ქვეყანას, რომელიც დღემდე არის შესაძლებელი.“

ხათუნა საბინაშვილი, სოციალურ მეცნიერებათა დოქტორი:

— მალე ახალი წელი დადგება. ამ საგიჟეთიდან გამომდინარე, რომელშიც გვაცხოვრებს 2021 წლის განმავლობაში, ჩემს ხალხს სიმშვიდეს ვუსურვებ. როგორც მორწმუნე ადამიანი, სულსა და ხორცის სიმრთელე მინდა ჰქონდეს ყველა ქართველს. სულიერი ავადობა მატერიალურში გადაიზრდება ხოლმე და ეს ჩანს ავადობაშიც. როცა ადამიანი უფაღს დაშორებულია, მოვლენების ადვილად აღქმა არ აქვს, შავი და თეთრი ერევა ერთმანეთში.
ჩვენი საუბარი მაინც პოლიტიკისკენ მიდის და ამიტომ „ნაციონალური მოძრაობის“ წევრების ქმედებებს მოვიხიშობ, როდესაც უფლისგან შორს ადვილად აღმანიშნებულ ვსაუბრობ. **როგორც სპეციალისტი ვერაგვანა ვერაგვანა, რომელიც უფროსი და ახალწლოებიანი პარტიიდან პარტიაში დარბიან და ახალს ვერაგვანს სთავაზობენ ხალხს, მხოლოდ მოუბრუნებენ დაგამენ. მინდა ვიხილო პროგრამა, როგორ დაიძლიოთ ეკონომიკური სიღუპიერი, როგორ გამოვიდეს ჩვენი ქვეყანა ვასალის მდგომარეობიდან. აღარ მინდა მომავალ წელსაც ვიხილო პოლიტიკოსები, რომლებიც ჭაობში ტივტივს ცდილობენ.**
საქართველო არ არის განვითარების გზაზე მდგარი ქვეყანა. ამაში დიდი წვლილი მიუძღვით ტელევიზიებს და შემდეგ უკვე დაპირისპირებულ

სწორი შეფასება. ჩემს ერს სულს სიმრთელეს ვუსურვებ, რომელიც დღემდე არის შესაძლებელი.
რაც შეეხება საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებას, როგორც ამ ქვეყნის გულშემატკივარი, ვისურვებ, მალე დაუდგეს ჩვენს ერს ისეთი ყოფა, როგორც თვითქმედს ქვეყანებს აქვთ, ისეთი, რომ ხალხს არ აინტერესებდეს პოლიტიკა. მინდა, ჩვენს ხელისუფლებას მხოლოდ არჩევნებიდან არჩევნებამდე ასხენდებოდეს კი არა, არჩევნებიდან არჩევნებამდე სულ ასხვდეს ხალხი. მინდა, ჩვენს ხალხს თავი-

ძალებს. ამის ხილვაც აღარ მინდა მომავალ წელს. მინდა, რეალობაში ვიცხოვროთ.
არ მინდა საგარეო ვალი იზრდებოდეს, მინდა ქვეყნის ეკონომიკა ფახზე დადგეს, განვითარდეს ისეთი დარგები, რომლებიც დოვლათს შექმნიან. მინდა, დასაქმებული იყოს ნიჭიერი ადამიანი ისე, რომ ნათესავის დახმარება არ დასჭირდეს. **შიშნაღობა აღარ მი-ნდა, აღარ მინდა ნიჭილი იზმი, აღარ მინდა ვუჭურ-რეკლამა, რომელიც თვითმდადარჩენაზე ზრუნავს. მინდა, იმედი გარდ-დეს და ხვალისთვის დღე-ღამე სინარულით ვიძრობ-**

მინდა, კონსერვატიული მრწამსის, თავმოყვარე ადამიანების სერიოზული ძალა ჩამოყალიბდეს მომავალ წელს, ისეთი, რომელიც სერიოზულ განაცხადს გააკეთებს პოლიტიკაში და ამ ოპორტუნისა და საბიჭოტის დაასრულებს — მინდა, სინათლე ვიხილო გვირგვინის ზოლს. სურვილი მაქვს, შენიშნა თანამედროველი ადამიანებისგან შემდგარი ერთიანი კონსერვატიული ფრონტი, რომელიც არც ერთი გარეშე ძალას არ მოუხრის ძაღს.
იქმნება ძალები, მაგრამ ის-

«აღარ მინდა ქართულ პოლიტიკაში იმ ერთი და იმავე სხეულის დანახვა, როგორც პარტიიდან პარტიაში დარბიან და ახალს ვერაგვანს სთავაზობენ ხალხს, მხოლოდ მოუბრუნებენ დაგამენ. მინდა ვიხილო პროგრამა, როგორ დაიძლიოთ ეკონომიკური სიღუპიერი, როგორ გამოვიდეს ჩვენი ქვეყანა ვასალის მდგომარეობიდან. აღარ მინდა მომავალ წელსაც ვიხილო პოლიტიკოსები, რომლებიც ჭაობში ტივტივს ცდილობენ»

სი საქმე ჰქონდეს, მაგრამ, რადგანაც ასეთი ფუფუნებისგან შორს ვართ და პოლიტიკური ციებ-ცხელება ყოველდღიური ყოფაა, ვისურვებ პოლიტიკური ციროვის დასრულებას. ციროვი კი არა, ზოოპარკი გვაქვს, რომელიც, 30 წელიწადია, არ მთავრდება.
აღარ მინდა ქართულ პოლიტიკაში ერთი და იმავე სხეულის დანახვა, რომლებიც პარტიიდან პარტიაში დარბიან და ახალს ვერაგვანს სთავაზობენ ხალხს, მხოლოდ მოუბრუნებენ დაგამენ. მინდა ვიხილო პროგრამა, როგორ დაიძლიოთ ეკონომიკური სიღუპიერი, როგორ გამოვიდეს ჩვენი ქვეყანა ვასალის მდგომარეობიდან. აღარ მინდა მომავალ წელსაც ვიხილო პოლიტიკოსები, რომლებიც ჭაობში ტივტივს ცდილობენ.

დღეს ქართველი. კიდევ ერთხელ ვიტყვი, სულს სიმრთელეს ვუსურვებ, რომელიც დღემდე არის შესაძლებელი.
მინდა, პოლიტიკურ ასპარეზზე მოხდეს დიდი გარდატეხა, გამოჩნდნენ ისეთი პატრიოტული, ეროვნული ძალები, რომლებიც საქართველოზე და ხალხზე იფიქრებენ. ვისურვებდი პოლიტიკაში მოვიდნენ დამოუკიდებელი სულის მქონე ადამიანები, რომელთაც ერთდერთ საზრუნავად სამშობლო ექნებათ. მინდა, პოლიტიკაში იმათი დარი ხალხი ვიხილო, რომელთა თავდადებასაც სამშობლო, რწმენა და ეროვნება შეგვიწინარჩუნა.
ისეთი საქართველო მინდა ვიხილო მომავალ წელს, სკოლაში რომ უწინ გვასწავლდნენ; ხევისბერი გოჩები მინდა და არა ისეთი, ლალატი რომ პროფესიად აქვთ გახდილი. უფერცხლო მთავრობას ვუსურვებ საქართველოს და არა იმათ, ფუფუნებულს სახლების მშენებლობა რომ აქვთ პროორიტეტად, ერთ წელიწადში აგარაკებისა და ბინების შესაქმნი ფულის შოვნა რომაა მათი მთავარი მიზანი...

ეთი დიდი ამბიციები უწინდებო, რომ მათ მიერ გაცხადებული, დეკლარირებული კონსერვატიზმი სამყაროსთან დისონანსშია. ძალიან ბევრი მათგანი ამპარტავანია, სამყაროს ჭიპად წარმოუდგენია თავი და სურს, მის გარშემო იტრიალოს ქვეყანამ. ისინი ვერ ახერხებენ ერთმანეთთან შეთანხმებას, გაერთიანებას. საქართველოს ვუსურვებ კონსერვატიული სულისკვთების ადამიანების შინაგან თავმდაბლობაზე დაფუძნებულ ერთობას.
მსოფლიოს პოლიტიკურ ისტებულებებს არ სჭირდება დამოუკიდებელი ადამიანი, მათ სურთ დამოკიდებულებები, აქეზებენ დისკრედიტებულებს... მართული ადამიანები სჭირდებათ, რათა ადვილად წაიყვანონ იქით, საითაც თავად ჩათვლიან საჭიროდ. ჩვენ, კონსერვატორებს, არ გვაქვს საჯარო სივრცეები ჩვენი აზრების გასავრცელებლად, ამიტომ ვისურვებ მომავალ, 2022 წელს კონსერვატორებს მოეპოვებინათ ფართო გასაქმების მედიასივრცეები. **მინდა, ნამდვილი, მორწმუნე, თავმდაბალი ადამიანების წელიწადი დადგას; მინდა, ყველა საკუთარი თვალისა და დიდი ამოიღოს, ამბიციები დათმოს, საზოგადოების დაკვეთას უსმინოს და მერა ყველაფერი კარგად იქნება. მსურს, ახალი, საღად მოაზროვნე ძალა გამოჩნდეს, გარეშე ძალები რომ ვერაფერს დააკლავინ, ისეთი...**

«უსურვებ, ჩვენს ქვეყანას მომავალ წელს ჰქონოდა გრძელვადიანი პოლიტიკური სტაბილურობა, გეოსტრატეგიული მშვიდობა რეგიონში, ისეთი, რომ მუდმივად ომის საფრთხე არ გვემუქებოდეს. ვისურვებდი, რეგიონში და ჩვენს ქვეყანაშიც არსებული დაძაბულობის კერები აღმოიფხვრას იმ ქვეყნების დახმარებით, რომელთაც ამის ძალა შესწევთ. მინდა, გაფორმდეს საქართველოსთვის საკეთილდღეო რაც შეიძლება ბევრი შეთანხმება, მოსახლეობა არ იყოს მერყევ გარემოში, რადგან არასტაბილურობა ქვეყანას განვითარების საშუალებას არ აძლევს. 30 წელიწადია, არ გვაქვს სიმშვიდე არც პოლიტიკაში, არც ეკონომიკაში, ამიტომ ვისურვებ 2022 წელს გრძელვადიან სტაბილურ გარემოს, ისეთს არა, 4-5 წელიწადის გადაგორებაზე გათვლილ-დაგეგმილს, როგორც ამას დღემდე აკეთებენ, არამედ მრავალწლიან, გარანტირებულ სტაბილურობას. არ მინდა 2022 წელსაც იყოს ფარისევლურ აზრთა ფრიალი, ყოველთვიურად სხვადასხვა ვერსიის შემოთავაზება, წინ ვერ წავალთ ასეთი აპათიური მდგომარეობით. 2022 წელს მინდა მქონდეს იმედი იმისა, რომ საქართველოში ახალი პოლიტიკური ძალები გაჩნდებიან, ეს თითქოს დაიწყო კიდევ... მომზონს და მინდა, მომავალ წელსაც გაგრძელდეს აზარტული თამაშების წინააღმდეგ დაწყებული ცვლილებები, რადგან ეს აზარტი ღუპავს ჩვენი ქვეყნის მომავალ თაობებს. აღარ მინდა სასონარკვეთილი ჩვენი მოქალაქე ნადრევიდ ტოვებდეს ამ ქვეყანას; მინდა, საქართველოდან წასული ემიგრანტები დაუბრუნდნენ სამშობლოს. ყველა სიკეთე მემგებება ჩვენი ქვეყნისთვის — იმედი არ დავკარგოთ, ბრძოლის ჟინი გვქონდეს და ხელისუფლება იყოს დამოუკიდებელი თავის გადაწყვეტილებებში, გადაწყვეტილებებში, რომლებიც ქართველი ხალხის სასიკეთოდ იქნება მიმართული. საქართველო იურიდიულად სუვერენული ქვეყანაა, საუკუნეობრივი სახელმწიფოებრიობის ქვეყანაა და მთავრობამ ეს უნდა გაიგოს. საქართველო ყველა იმ ქვეყანაზე ხნიერია, რომლებიც დირექტივებს გვაძლევენ და სწორედ ეს მინდა, რომ მსოფლიომ დაინახოს; მინდა ისეთი ქვეყანა გახდეთ, პატივს გცემდეს დიდი და პატარა.»

«უსურვებ, ჩვენს ქვეყანას მომავალ წელს ჰქონოდა გრძელვადიანი პოლიტიკური სტაბილურობა, გეოსტრატეგიული მშვიდობა რეგიონში, ისეთი, რომ მუდმივად ომის საფრთხე არ გვემუქებოდეს. ვისურვებდი, რეგიონში და ჩვენს ქვეყანაშიც არსებული დაძაბულობის კერები აღმოიფხვრას იმ ქვეყნების დახმარებით, რომელთაც ამის ძალა შესწევთ. მინდა, გაფორმდეს საქართველოსთვის საკეთილდღეო რაც შეიძლება ბევრი შეთანხმება, მოსახლეობა არ იყოს მერყევ გარემოში, რადგან არასტაბილურობა ქვეყანას განვითარების საშუალებას არ აძლევს. 30 წელიწადია, არ გვაქვს სიმშვიდე არც პოლიტიკაში, არც ეკონომიკაში, ამიტომ ვისურვებ 2022 წელს გრძელვადიან სტაბილურ გარემოს, ისეთს არა, 4-5 წელიწადის გადაგორებაზე გათვლილ-დაგეგმილს, როგორც ამას დღემდე აკეთებენ, არამედ მრავალწლიან, გარანტირებულ სტაბილურობას. არ მინდა 2022 წელსაც იყოს ფარისევლურ აზრთა ფრიალი, ყოველთვიურად სხვადასხვა ვერსიის შემოთავაზება, წინ ვერ წავალთ ასეთი აპათიური მდგომარეობით. 2022 წელს მინდა მქონდეს იმედი იმისა, რომ საქართველოში ახალი პოლიტიკური ძალები გაჩნდებიან, ეს თითქოს დაიწყო კიდევ... მომზონს და მინდა, მომავალ წელსაც გაგრძელდეს აზარტული თამაშების წინააღმდეგ დაწყებული ცვლილებები, რადგან ეს აზარტი ღუპავს ჩვენი ქვეყნის მომავალ თაობებს. აღარ მინდა სასონარკვეთილი ჩვენი მოქალაქე ნადრევიდ ტოვებდეს ამ ქვეყანას; მინდა, საქართველოდან წასული ემიგრანტები დაუბრუნდნენ სამშობლოს. ყველა სიკეთე მემგებება ჩვენი ქვეყნისთვის — იმედი არ დავკარგოთ, ბრძოლის ჟინი გვქონდეს და ხელისუფლება იყოს დამოუკიდებელი თავის გადაწყვეტილებებში, გადაწყვეტილებებში, რომლებიც ქართველი ხალხის სასიკეთოდ იქნება მიმართული. საქართველო იურიდიულად სუვერენული ქვეყანაა, საუკუნეობრივი სახელმწიფოებრიობის ქვეყანაა და მთავრობამ ეს უნდა გაიგოს. საქართველო ყველა იმ ქვეყანაზე ხნიერია, რომლებიც დირექტივებს გვაძლევენ და სწორედ ეს მინდა, რომ მსოფლიომ დაინახოს; მინდა ისეთი ქვეყანა გახდეთ, პატივს გცემდეს დიდი და პატარა.»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჩვენ არც ჰერაკლიტის გვანამ და არც მისი მიმდევრებისა, ჩვენ მხოლოდ ნატოს გენერალური მდივანი სტოლტენბერგი გვასულდგმულა, რომელიც გვეუბნება, რომ საქართველო აუცილებლად გახდება ნატოს წევრი. თვალის დადგომია ჰერაკლიტის, სტოლტენბერგი თუკი ამბობს, ე.ი., ჩვენ აუცილებლად მიგვიღებენ ნატოს წევრად.

არ გრძნობენ, ღვთისმშობლის წილსვედრ საქართველოს ნატოს წილსვედრად რომ ახსნაღებთ?!

ვალერი კახიანიას კუბლისისტური წერილები. საავტორო გვირგვინი

ორკომუნალური გაყოფა

მედიის 2021 წელიც დრო არ ჩერდება. დროს ყოველთვის რაღაც მიაქვს და რაღაც მოაქვს. დრო ცვლის ყველაფერს. უცვლელი არაფერია ამ ცისქვეშეთში. ჯერ კიდევ ძვ. წ. აღ. VI-V საუკუნეში ბერძენმა ფილოსოფოსმა ჰერაკლიტმა თქვა: «ყველაფერი მიედინება, ყველაფერი იცვლება!». მას შემდეგ ბევრმა წყაღმა ჩაიარა, ძველი და ახალი დროის ფილოსოფოსები შუბლებით შეასკდნენ ერთმანეთს, მილიონჯერ გადაღებულ ფილოსოფიური დებულებები, მაგრამ ჰერაკლიტი ამ ნათქვამის გამო არავის დაუძრახავს, პირიქით, მას უამრავი მიმდევარი ჰყავს ახალი დროის ფილოსოფოსთა შორისაც.

ჰერაკლიტს, ერთი შეხედვით, თითქოს უპირისპირდება ეკლესიასტე (ძვ. წ. აღ. III ს.), რომელიც ამბობს: «თაობა მიდის, თაობა მოდის, ეს ქვეყანა კი უცვლელია უკუნისამდე». ერთი შეხედვით-მეთქი იმიტომ ვამბობ, რომ სინამდვილეში აქ არ არის წინააღმდეგობა, აქ ხედვის რაკურსია განსხვავებული. ჰერაკლიტი მიგინდის უყურებს სამყაროს, ეკლესიასტე კი — გარედან. მიგინთ იცვლება ყველაფერი, გარედან კი უცვლელია ყოველი. ისე, არც ეკლესიასტე უარყოფს შიგნით დინებას, მოძრაობის ცვლილებას: «აღმოცენდა მზე და ჩაიდა იგი, უბრუნდება თავის ადგილს და კვლავ იქიდან ამობრწყინდება». ერთი სიტყვით, იმ ქვეყანაში, რომელიც დროსთან ერთად ყველაფერი მიედინება და იცვლება, ეჭვი არავის შეჰქონდა. მხოლოდ ჩვენ, XX საუკუნის ბოლოსა და XXI საუკუნის დასაწყისში ცხოვრების ქართველები, ვცდილობთ ამ დებულების რევიზიას. არის რაღაც უცვლელი, მუდმივი და მარადიული, — ვამტკიცებთ ჩვენ, — ესაა სწრაფვა ნატოსკენ. ქართული დევიზი ასეთია: ნატო უარს გვეტყვის მის წევრობაზე, ჩვენ მანაც ნატოს მიმართულებით ვივლით; რუსეთი აუკრძალავს ნატოს გაფართოებას, ჩვენ მანაც ნატოს კართან ვიქნებით ატუზული; ნატო დაიშლება და აღარ იარსებებს, ჩვენ მანაც ნატოზე ვიოცნებებთ და ვილოცებთ, რადგან საქართველო ღვთისმშობლის წილსვედრი კი არ არის, ნატოს წილსვედრია. ჩვენ ნატოსთვის გავჩნდით, ნატოსთვის ვარსებობთ და ნატოსთვის დავიღუპებით! ასეთია სულისკვეთება, რომელიც იფრქვევა პრესის ფურცლებიდან, ინტერნეტში, ტელეეკრანებიდან. ჩვენ არც ჰერაკლიტის გენამს და არც მისი მიმდევრებისა, ჩვენ მხოლოდ ნატოს გენერალური მდივანი სტოლტენბერგი გვასულდგმულ-

ებს, რომელიც გვეუბნება, რომ საქართველო აუცილებლად გახდება ნატოს წევრი. თვალის დადგომია ჰერაკლიტის, სტოლტენბერგი თუკი ამბობს, ე.ი., ჩვენ აუცილებლად მიგვიღებენ ნატოს წევრად. ასეთია XX საუკუნის მიწურულისა და XXI-ის დასაწყისის ქართველის ზოგადი ფსიქოლოგიური ტიპი. რატომ შეიძინა ნატომ ასე საკრალური მნიშვნელობა ქართველებისთვის, რა იმალება ამის მიღმა ან სად არის საფუძველი წრეგადასული ლტოლვისა სამხედრო ბლოკის მიმართ, რომელიც დღიდან მისი ჩამოყალიბებისა უსამართლობასა და ძალმომრეობასთან ასოცირდება? საბჭოთა კავშირისა და სოციალისტური სისტემის წინააღმდეგ იმთავითვე ამუშავებული იდეოლოგიური მოსწონებლობა, რომელიც ქადაგებდა, რომ სოციალისტური სისტემა თავისუფლებას თრგუნავდა, კაპიტალისტური სისტემა კი — პირიქით, თავისუფლებისა და დემოკრატიის მედრომე იყო, უდიდესი დალი დაატყო საბჭოთა კავშირის მოქალაქეების სულს, მათ ცნობიერებას. ზოგიერთს გაუჩნდა ეჭვი, რომ საბჭოთა იდეოლოგია, რომელიც კლასთა ბრძოლის თეორიაზე აღმოცენდა და სოციალური სამართლიანობის იდეას ქადაგებდა, ცოდავდა. კაპიტალისტური დასავლეთი კი, რომლისთვისაც კერძო საკუთრება, მოგება და მეტის მიღების ინსტიტუტი წმინდა წერილებზე მაღლა იდგა, სიმართლეს ღალატებდა. რაკი ერთხელ თვალის ჩაგვრდა და ვაჭვი ჩაირღვა, წავიდა და წავიდა. რადიოსადგურები «ამერიკის ხმა» და «თავისუფლება», რომლებიც ყველა მოკავშირე რესპუბლიკის ენებზე მაუწყებლობდნენ, წვეთ-წვეთად წამლავენდნენ ადამიანებს, ერებს, ხალხებს. მართალია, ახსობდნენ, მართალია, მათი ხმა სუსტად აღწევდა, მაგრამ ეს კიდევ უფრო ზრდდა მო-

ქალაქეთა ინტერესსა და ცნობისმოყვარეობას. ასე ყალიბდებოდა დასავლეთითა და კაპიტალისტური სისტემით მოხიბლული, დასავლური თავისუფლებით შთაგონებული და დასავლეთზე ორიენტირებული საბჭოთა მოქალაქის ტიპი, რომელიც შიგნით მხოლოდ ცუდს, მხოლოდ სიცრულსა და სიყალბეს ამჩნევდა, გარეთ კი (დასავლეთში) მხოლოდ სიმდიდრეს, თავისუფლებას, ბედნიერებასა და გაუფრთხარ წარმატებებს ხედავდა. სტალინის გარდაცვალების შემდეგ, დიდ სამამულო ომში გამარჯვებამოპოვეულ სახელმწიფოში გამოგნებელი პოლიტიკური ანექლოტები გაჩნდა: დასავლეთ გერმანიაში ერთმა მეორეს და ხარბად დაენაფნენ კათხებს, რომლებშიც წყალგაურეველი, ნამდვილი უმელოები კახელს: «უფროსო, ბიძაჩემი წერს, დაგებრდი-დავჩაჩანაკიო, განა გამოვთავყვანდიო (აქ გამოთავყვანების კახური სინონიმი უნდა იყოს)»? ამ ანექლოტიდან მხოლოდ ერთი დასკვნა კეთდება: საბჭოთა კავშირში მდიდრულად და ბედნიერად ცხოვრება შეუძლებელი იყო,

ერთნაირად სძულდა წარსულიც, აწმყოც და მომავალიც, ვინაიდან ვერ ხვდებოდა, რომ წყალგარეული ლუდი სოციალისტური სისტემისთვის და მახასიათებელი ნიშან-თვისება კი არა, ძალით დამახინჯებული ცხოვრების წესის ნიშან-თვისება იყო. აი, კიდევ ერთი ძველი ანექლოტი: კახელს ამერიკიდან მოხუცმა ბიძამ, რომელიც ომში დაღუპული ეგონათ, წერილი გამოუგზავნა. მე დიდი კაპიტალი გამაჩნია, მაგრამ დაგებრდი-დავჩაჩანაკიო, თანაც უმელოდრო კაცი ვარ. ჩამოდი და ამ ჩემს ქონებას შენ გიანდერებ. მეც მიპატრონებ და მდიდრულად და ბედნიერად იცხოვრებო. მივიდა კახელი უმიშროების სამსახურის (კაგებე) უფროსთან. ბიძაჩემისგან ეს წერილი მივიღე და ამერიკაში უნდა წავიდეო. მან კი საბჭოური გაუშვა: რაღა იმ სიმორეს უნდა ნახვიდე, ჩამოვიდეს ბიძაშენი და აქ იცხოვრეთ მდიდრულად და ბედნიერადო. გაეღიმა კახელს: «უფროსო, ბიძაჩემი წერს, დაგებრდი-დავჩაჩანაკიო, განა გამოვთავყვანდიო (აქ გამოთავყვანების კახური სინონიმი უნდა იყოს)»? ამ ანექლოტიდან მხოლოდ ერთი დასკვნა კეთდება: საბჭოთა კავშირში მდიდრულად და ბედნიერად ცხოვრება შეუძლებელი იყო,

ეს მხოლოდ იქ (კაპიტალისტურ დასავლეთში) არის შესაძლებელი. ათასობით ამგვარი პოლიტიკური ანექლოტი დადიოდა ქვეყანაში. ეს ძალიან ნიჭიერი ხუმრობა ხალხის აიპობდა და გაბოზრავდა სისურათორიებში კონვეიერული წესით ცხვებოდა, რათა საბჭოთა მოქალაქეებში ეჭვის, უნდობლობის, გულგრილობისა და ნიჭილიზმის ჭია გაჩენილიყო, რომელიც შიგნიდან გამოიღობდა და გამოხრავდა სისტემას. ასეც მოხდა. საბჭოთა რესპუბლიკებში ხალხის წინილი დაჯერეს, რომ ისინი დაპყრობილი იყვნენ. სოციალისტური სისტემის არნახული სიკეთე, რომელიც სოციალურ სამართლიანობასა და წარმოდგენილ სოციალურ პაკეტში გამოიხატებოდა (თავიდან ბოლომდე უფასო ჯიანდაცვა და განათლება, თითქმის უფასო მედიკამენტები, კომუნალური მომსახურება, ტრანსპორტი, კავშირის უფასო, სანატორიუმები და პანსიონატები, ანუ ყველასთვის ყველაფრის ხელმისაწვდომობა), გადაფარა და წამალა ვითომ დაკარგული ეროვნული თავისუფლების და ბრუნების სულისკვეთებამ. გაჩნდა არა მხოლოდ კაპიტალისტური დასავლეთის გარე-

დან თავსმოხვეული გაფეტიშება, არამედ მისი სამხედრო ბლოკის (ნატოს) გაფეტიშებაც. ე.წ. ეროვნული მოძრაობის გარიჟრაჟიდანვე მიტინგებზე დაიწყო ნატოთი აპელირება, რაც დღემდე გრძელდება, ვინაიდან საბჭოთა დისიდენტებს, რომლებიც მთლიანად ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს აგენტურას წარმოადგენდნენ, ეროვნული დამოუკიდებლობის ყველაზე საიმედო გარანტიად სწორედ ნატო წარმოაჩინეს. აქედან მოდის საქართველოსთვის ბედისწერად ქცეული ის უბედურება, რომელიც ნატოთი ასე უკიდევანო და წრეგადასულ ალტყინებაში გამოიხატება. ამ ეიფორიის დაწყებიდან ოცდაათ წელიწადზე მეტი გავიდა, მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ ნატოს ბლეფი უკვე ყველასთვის ნათელია, ბევრისთვის იგი დღემდე რჩება იმ მომწუსხავ პოლიტიკურ და სამხედრო იდეად, რომლისგან განთავისუფლება ვერა და ვერ ხერხდება. საქმე ისაა, რომ დასავლეთი ამ იდეით, ცნობიერების ამ ავთვისებიანი სიმსივნით ყველაზე საიმედოდ ახდენს ჩვენს შებოჭვას, რათა ყველა სხვა მიმართულებით გასაქანი მოგვისპოს, თანაც ისე, რომ ამ წყველი ორგანიზაციით გვატყუოს, მაგრამ მისი წევრობა არ გვაღირსოს. ამას ორი მიზეზი აქვს: 1. დასავლეთი უშინია, რომ საქართველოს ნატოში მიღების პასუხად რუსეთმა ისეთი რამ არ მოიმოქმედოს, რაც ისევე ძვირი დაუჯდება, როგორც ფაშისტურ გერმანიას; 2. დასავლეთს არ სურს საქართველოს წინაშე იმ პასუხისმგებლობის აღება, რომელიც ნატოს წესდებით არის გათვალისწინებული. მას ურჩევნია, საქართველო საჩუქრად მიიღოს, ისე, რომ მას მხოლოდ ნატოს წევრობის ცრუ მერსპექტივა დაუსახოს და არანაირი პასუხისმგებლობა მის მომავალზე არ დაეკისროს. აქამდე დასავლეთს ეს გამოსდიოდა, მაგრამ მას შემდეგ, რაც რუსეთმა საკითხი მწვავედ დასვა და აშშ-ს წერილობითი გარანტია მოსთხოვა, რომ ნატო აღმოსავლეთით აღარ გაფართოვდება, ვითარება ძირფსვიანად შეიცვალა, შეიცვალა რუსეთის რიტორიკა. დასავლეთის მიმართ აღარ გაისმის სიტყვები პარტნიორები, კოლეგები და ა.შ. დასავლეთს ძველი ცოდვებიც გაუხსენეს. პუტინი პირდაპირ აცხადებს: «გასული საუკუნის 90-იან წლებში ჩვენ ღია ვიყავით თანამშრომლობისთვის, მაგრამ შედეგად რა მივიღეთ? დასავლეთის მხარდაჭერა ტერორისტებისთვის»

ე.წ. ეროვნული მოქარობის გარეგანიდან მიტინგებზე დაიწყო ნატოთი აპელირება, რაც დღემდე გრძელდება, ვინაიდან საბჭოთა დისიდენტებს, რომლებიც მთლიანად ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს აგენტურას წარმოადგენდნენ, ეროვნული დამოუკიდებლობის ყველაზე საიმედო გარანტიად სწორედ ნატო წარმოაჩინეს. აქედან მოდის საქართველოსთვის ბედისწერად ქცეული ის უბედურება, რომელიც ნატოთი ასე უკიდევანო და წრეგადასულ ალტყინებაში გამოიხატება

რუსეთიც, პოსტსაბჭოთა რესპუბლიკებიც და ჩვენთან ერთად მთელი მსოფლიოც ვიგივით დასავლური პოლიტიკისა და ცხოვრების წესის უზენაესს, რომელმაც კაცობრიობა ორჯერ მიიყვანა მსოფლიო ომამდე. გადაარჩება თუ არა პლანეტა მისამე მსოფლიო ომს? — ამ შეკითხვით ვეგებებით 2022 წლის დადგომას. ღმერთმა ქნას, გადავრჩეთ.

«მე სიტყვასა ერთსა გჳაღჳებ...»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჩრდილოეთ კავკასიაში, შემდგომში მცდელობა ჩვენი ქვეყნის დაშლისა, ნატოს გაფართოება. რატომ აკეთებდით ამას წლიდან წლამდე ჩვენი შემოფოტების სრული იგნორირებით? გვეუბნებოდით, — ნადით თქვენი შემოფოტებით, ჩვენ იმას ვაკეთებთ, რასაც საჭიროდ ჩავთვლით. ახლა ჩვენ გვინდა ჩვენი უსაფრთხოების დაცვა“.

რუსეთი აქამდე ასე არ ლაპარაკობდა. ალბათ, არ იყო ამისთვის მზად. ახლა, როგორც ჩანს, მის ხელში ისეთი სამხედრო არსენალი მოქცეული, რომ შეუძლია, დასავლეთს თავისი პირობები უკარნახოს. 2021 წლის 23 დეკემბერს პუტინმა დიდი ბრიტანეთის წარმომადგენელი ჟურნალისტის უზემ შეკითხვას ასეთი პასუხი გასცა: **„არც ერთი დღი არ აღმოსავლეთისკენ, — შეგვიძინდენ 90-იან წლებში. მერე რა? მოგვატყუეს, თავს ხედურად მოგვატყუეს. ხუთი ტალღა იყო გაფართოების. რუმინეთსა და პოლონეთში შესაბამისი სისტემები განათავსეს. ახლა ამბობენ, უკრაინაც ჩვენი უნდა იყოს, რომ იქაც დამტკიცდეს სისტემები განათავსონ. ბოლოს და ბოლოს, შეიგნეთ, რასთან ვაკეხს საქმე. ჩვენ არც აშშ-თან მივსულვართ და არც დიდ ბრიტანეთთან, ჩვენთან მოვიდნენ. ამაზე საუბარი. თქვენ ითხოვთ ჩვენგან რაღაც გარანტიებს? თქვენ უნდა მოგვცეთ გარანტია, თქვენ, თანაც დაუყოვნებლივ, ახლავე!“**

ქვეყნარეშეა, რომ ამ კატეგორიულ ტონსა და შემტევ პოზიციას ზურგს რაღაც უმაგრებს. ეს, უნდა იყოს, ის სტრატეგიული შეიარაღებაა, რომლითაც რუსეთმა აშშ-ს დიდად გაუსწრო.

23 დეკემბერს გამართულ პრესკონფერენციაზე პუტინმა ეს განცხადებები გააკეთა, მეორე დღეს კი, **24 დეკემბერს, რუსეთში ჰიპერბერები ირაკეტა „ცირკონის“ გამოცდა მოეწყო, რომელმაც წარმატებით ჩაიარა. პუტინმა შემდეგი სახის განცხადება გააკეთა: **„დღეს, გამთენიისას, მოხდა ჰიპერბერითი სისტემა „ცირკონის“ ზალპური გაშვება. გამოცდამ წარმატებით ჩაიარა. ეს არის ჩვენი ქვეყნის ცხოვრებაში უდიდესი მოვლენა და არსებითი ხასიათის ნაბიჯი რუსეთის უსაფრთხოების ამაღლების, მისი თავდაცვისუნარიანობის გაზრდის საქმეში“.****

რუსეთის რიტორიკა და მისი სამხედრო სფეროში დანიშნულება ერთმანეთთან მჭიდრო კავშირშია. ამას მათ გასაგონად ვამბობ, ვისაც რუსეთის უანგინ ტანკებსა და მოძველებულ სამხედრო ტექნიკაზე ლაყებობა უყვარს. ნავიდა ის დრო. აშშ-ის დიქტატიით ცხოვრების დროც ნავიდა. ისე ნავიდა, რომ ვეღარ დაბრუნდებოდა. იმ პრესკონფერენციაზე პუტინი უფრო შორსაც ნავიდა. მან ამერიკელებს სუსტი ნერტილები შეახსენა: **„აშშ-ში ტერიტორიული პრობლემები არასოდეს მდგარა? კალიფორნია ვის ეკუთვნოდა ადრე? ტეხასი? დაგვიწყდა?“** ვისაც რა უნდა, ის ამტკიცოს, მაგრამ შორს გამიზნული საუბარია ეს. სხვათა შორის, პუტინს არ სჩვევია ზერეულ საუბარს და განცხადებები, იგი ცოტას ამბობს და ბევრს აკეთებს; და რასაც ამბობს, ასრულებს კიდევ.

23 დეკემბერის პრესკონფერენციაზე პუტინი მართლაც შეუვალად და, როგორც ყოველთვის, მტკიცე იყო. მან გაიხსენა ნატოს გაფართოების ისტორია, რომელიც ორივე მხრიდან სამარცხვინო მოვლენა იყო. საბჭოთა კავშირის მხრიდან ეს იყო ქვეყნის ხელმძღვანელთა გაუგონარი დალატი საკუთარი ხალხის მიმართ; დასავლეთის მხრიდან კი ეს იყო სიცრუის, თავხედობისა და ყოველმკადრებლობის ის აპოთეოზი, რომელიც სახელმწიფოთა შორის ურთიერთობებში მიუღებელი და დაუშვებელი ტენდენციების კლასიკურ მაგალითად შემორჩება ისტორიას.

პლანეტინ ფალინი, საბჭოთა კავშირის იმჟამინდელი ელჩი გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში, იხსენებს: **„გვეუბნებოდნენ, გერმანია თუ გაერთიანდება, იქ შენარჩუნდება ნატოს პოზიციები, მაგრამ ეს იქნება თქვენგან ბოლო დათმობა. ამის შემდეგ ნატოს აღმოსავლეთით გაფართოება არ მოხდება“.** ეს იყო სიტყვიერი დაპირება, რომელიც არც ერთ დოკუმენტში არ ასახულა, მაგრამ არსებობს სტენოგრამა, სადაც ეს ყველაფერი სკრუპულოზური სიზუსტით არის ჩანერული.

პანს დიტრის ბენშერი, გერ-ის საგარეო საქმეთა მინისტრი: **„ნატო არ უნდა გაფართოვდეს საბჭოთა კავშირის მიმართულებით და, ეს არც მოხდება“.**

ჟეიმს ბიკიერი, აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი: **„ეს რკინა-ბეტონის გარანტიაა. თუკი გერმანია გაერთიანდება და იგი შევა ალიანსის წევრად, ნატო დიუმიტაც კი არ წაიწვეს წინ. ეს თქვენგან ბოლო დათმობა იქნება“.**

პანს დიტრის ბენშერი: **„რუსებს უნდა ჰქონდეთ გარკვეული გარანტიები. ვიჭერ, პოლონეთის მთავრობა თუ გადაწყვეტს, დატოვოს ვარშავის ხელშეკრულება, ეს არ ნიშნავს, რომ იგი ნატოს წევრად შევა“.**

ასეთი იყო პირობა, რომელსაც დასავლეთის სახელმწიფოთა ლიდერები საბჭოთა კავშირის წინაშე დებდნენ, მაგრამ ეს იყო ზეპირი განცხადებები, რომლებიც, მიუხედავად იმისა, რომ მოლაპარაკებათა სტენოგრამაში აღწერულია, როგორი საკვირველიც უნდა იყოს, არც ერთ ოფიციალურ დოკუმენტში არ გამოვლინდა.

ამ საქმეს აქვს უაღრესად საინტერესო გაგრძელება. მალტის შეხვედრაზე (1989 წლის დეკემბერი) საბჭოთა კავშირისა და აშშ-ის ლიდერებმა **მიხეილ გორბაჩოვმა** და **ჟორჯ ბუშმა** (უფროსი), ცივი ომი დამთავრებულად გამოაცხადეს. 1990 წელს კი გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრებმა კიდევ ოთხი სახელმწიფოს (სსრკ, დიდი ბრიტანეთი, აშშ, საფრანგეთი) საგარეო საქმეთა მინისტრებთან ერთად ხელი მოაწერეს დოკუმენტს, რომლის თანახმად გერმანია გაერთიანდა. წინასწარი შეთანხმებით, გაერთიანებული გერმანია ნატოს შემადგენლობაში აღმოჩნდა. ასეთი საოცარი გადაწყვეტილება, რომელიც საბჭოთა ხელისუფლებამ ამ აქტით მიიღო, ისტორიას არ ახსოვს. ეს იყო სამშობლოს ღალატის უპრეცედენტო მაგალითი, რომლის გამართლება შეუძლებელია. სამი

მალტის შეხვედრაზე (1989 წლის დეკემბერი) საბჭოთა კავშირისა და აშშ-ის ლიდერებმა: მიხეილ გორბაჩოვმა და ჟორჯ ბუშმა (უფროსი) ხივი ომი დაიხილეს და გამოაცხადეს. 1990 წელს კი გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრებმა კიდევ ოთხი სახელმწიფოს (სსრკ, დიდი ბრიტანეთი, აშშ, საფრანგეთი) საგარეო საქმეთა მინისტრებთან ერთად ხელი მოაწერეს დოკუმენტს, რომლის თანახმად გერმანია გაერთიანდა. წინასწარი შეთანხმებით, გაერთიანებული გერმანია ნატოს შემადგენლობაში აღმოჩნდა. ეს იყო საგარეო დიპლომატიის უპრეცედენტო მაგალითი

შეხვედრა მალტაზე — წინა პლანზე: ილუარდ შივარდნაძე, მიხეილ გორბაჩოვი, ჟორჯ ბუში უფროსი და ჟეიმს ბიკიერი

24 დეკემბერს რუსეთში ჰიპერბერითი რაკეტა «შირკონის» გამოცდა მოეწყო, რომელმაც წარმატებით ჩაიარა. პუტინმა შეაფასა სხის განხილვაზე გააკეთა: «ღღს, გათენიისას, მოხდა ჰიპერბერითი სისტემა «შირკონის» ზალპური გაშვება. გამოცდა წარმატებით ჩაიარა. ეს არის ჩვენი ქვეყნის ცხოვრებაში უდიდესი მოვლენა და არსებითი ხასიათის ნაბიჯი რუსეთის უსაფრთხოების ამაღლების, მისი თავდაცვისუნარიანობის გაზრდის საქმეში»

ათეული წლის გასვლის შემდეგ საბჭოთა კავშირის იმჟამინდელი ლიდერი შემზარავ სისულელეს ბოდავს: **„ყველაფერს ვაკეთებდით, რაც შეიძლება, რომელიც გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრებმა კიდევ ოთხი სახელმწიფოს (სსრკ, დიდი ბრიტანეთი, აშშ, საფრანგეთი) საგარეო საქმეთა მინისტრებთან ერთად ხელი მოაწერეს დოკუმენტს, რომლის თანახმად გერმანია გაერთიანდა. წინასწარი შეთანხმებით, გაერთიანებული გერმანია ნატოს შემადგენლობაში აღმოჩნდა. ასეთი საოცარი გადაწყვეტილება, რომელიც საბჭოთა ხელისუფლებამ ამ აქტით მიიღო, ისტორიას არ ახსოვს. ეს იყო სამშობლოს ღალატის უპრეცედენტო მაგალითი, რომლის გამართლება შეუძლებელია. სამი**

და მომხდარიყო. ჰუმანისტურად მოსაზრება ახლა მისთვის განაჩენის გამოტანის საშუალებას თუ არ გვაძლევს, სიმბოლური (პირობითი) განაჩენი მაინც უნდა დადგეს, თუნდაც ნიშნად იმისა, რომ მართლაც რეფორმების გზას“. მართლაც არ მესმის, რა დონის ზნედაცემული და გამოვლენებული უნდა იყოს ადამიანი, რომ იმას, რაც საბჭოთა კავშირის დაეხმარება, სახელმწიფოს დემოკრატიზაციასა და რეფორმების გზას უწოდებდეს. **კაც-მისოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფო პირისაგან მინისა აღგავა და ამას სახელმწიფოს დემოკრატიზაციასა და რეფორმებს უწოდებს.** არც ის მესმის, როგორ და რა ფორმით უნდა დაიხალოს ოთხმოცდაათს გადაცილებული და დაუძღურებულად კაცი, მაგრამ ეს აქამდე უნ-

უსხ იძლევა, თითქოს ცხოვრებაში ეშმაკობასა და მამაძალღობასთან ახლოსაც არასოდეს გავვლო: **„საკითხი ასე არ იდგება. მთავარი საკითხი გერმანიის გაერთიანება იყო. თუკი გერმანიის საკითხი გადაწყვეტილია, როგორც ეს თვითონ გერმანიის ინტერესებს შეესაბამებოდა, როგორც ეს აღმოსავლეთ ევროპისა და საბჭოთა კავშირის ინტერესებს შეესაბამებოდა, ვარაუდობს ხელშეკრულებას უკვე აღარ ჰქონდა გადაწყვეტი მნიშვნელობა“. გარდაცვლილი ადამიანის მიმართ სისასტიკე რა საკადრისია, მაგრამ ეს ადამიანი თუნდაც ამ ნათქვამის გამო უნდა გასამართლდეს — საკითხი ასე არ იდგება. საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრი შენ იყავი და საბჭოთა ინტერესები სხვას უნდა დაეცვა?! საბ-**

ჭოთა კავშირის ინტერესების დაცვის საკითხი თუ არ იდგება, რატომ არ დააყენებ რა პირით უნდა განაცხადო საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრმა, რომ მთავარი საკითხი გერმანიის გაერთიანება იყო. შენთვის მთავარი გერმანიის გაერთიანება იყო თუ იმ სახელმწიფოს ინტერესების დაცვა, რომელსაც წარმოადგენდა? საშინელებაა, როდესაც ჟურნალისტი მონოდების სიმალეზე ვერ დგას. არ დაუსვებს ეს შეკითხვა შევარდნაძეს. მას ის შეკითხვაც არ დაუსვებს, იცნობდა თუ არა გერმანიის გაერთიანებაზე **სტალინის** პოზიციას? **სტალინი** ჯერ კიდევ 1952 წელს თანახმა იყო გერმანიის გაერთიანების, ოღონდ ერთი პირობით: გაერთიანებული გერმანია არ უნდა ყოფილიყო არც ერთი სამხედრო ბლოკის წევრი. იგი თანახმა იყო, რომ გაერთიანებულ გერმანიას ჰყოლოდა საკუთარი არმია, ჰყოლოდა პოლიტიკური პარტიები და ჰქონოდა სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსი, მაგრამ არ უნდა შესულიყო არც ერთ სამხედრო ბლოკში. ქართველ კაცს სტალინის ეს პოზიცია მაგალითად ჰქონდა, ეს კი გვეუბნება, მთავარი გერმანიის გაერთიანება იყო. სხვა რა არის ღალატი?!

ასეთია ნატოს გაფართოების, გერმანიის გაერთიანების, საბჭოთა კავშირის დაშლისა და დღეს წარმოქმნილი კრიზისის ცენტრალური ასპექტები, რომლებიც ერთმანეთთან მჭიდრო კავშირშია. რა იქნება ხვალ? ძნელი სათქმელია, ერთ კი ნათელია: რუსეთიც, პოსტსაბჭოთა რესპუბლიკებიც და, ჩვენთან ერთად, მთელი მსოფლიოც ვიგივით დასავლური პოლიტიკისა და ცხოვრების წესის უზენაესს, რომელიც მსოფლიო ომამდე გადაარჩება თუ არა პლანეტა მისამე მსოფლიო ომს? — ამ შეკითხვით ვეგებებით 2022 წლის დადგომას. ღმერთმა ქნას, რომ გადავრჩეთ.

P.S. შობის ბრწყინვალე დღესასწაულსა და 2022 წლის დადგომას გილოცავთ სრულიად საქართველოს! სალი აზრის გამარჯვებას გისურვებთ ყველგან — ინდივიდუალურადაც, ოჯახებშიც, სახელმწიფოშიც, ღმერთი გფარავდეთ!

ამით ვასრულებთ საგაზეთო წერილების ციკლს რუბრიკით **„მე სიტყვასა ერთსა გჳაღჳებ“.** მომავალ წელს კი, იმედია, ისევ შეგვხვდებით გაზეთ **„საქართველო და მსოფლიოს“** ფურცლებზე, რა თქმა უნდა, განახლებული რუბრიკით. მომავალ შეხვედრამდე!

ვინ ვინ არის?

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აშუ და ნატო არ აპირებენ საქართველოს მიღებას ალიანსში, აქედან გამომდინარეა, რომ საქართველო ერთხელაც არ არის ნახსენები შეთანხმების პროექტებში, ხოლო რუსეთი სთავაზობს აშუ-სა და ნატოს, გორაკად არ გამოიყენონ საქართველოს „მიმდევლობა“ — არ გამოიყენონ „ამიერკავკასიის ტერიტორია, საჰაერო სივრცე და შავი ზღვის წყლები“ პროვოკაციული სამხედრო მიზნებისთვის.

არნო ხიდირბეგიშვილი:

სააკაშვილის ბიძა საქართველოდან აშუ-ის პასპორტის წყალობით გაასწრო

როდესაც სააკაშვილის ბიძა, თემურ ალასანია, რამდენიმე დღის წინათ თბილისში ჩამოფრინდა, მე განვაცხადე, რომ ის ერთადერთი ადევკატური და გამოცდილი ადამიანია სააკაშვილის ოჯახსა და სანათესაოში, რომელიც ჩამოვიდა არა გიულის სანახავად და 21 დეკემბერს ძმისშვილის დაბადების დღის აღსანიშნავად, როგორც აცხადებდნენ, არამედ ხელისუფლებასთან გასარიგებლად საქართველოდან მიშას ევაკუაციის თაობაზე. მაგრამ სააკაშვილის მთავარმა პიარ-ჟურნალისტებმა ალასანია შეცდომაში შეიყვანეს — დაჰპირდნენ შეუძლებელს, რომ მის მიერ შეთავაზებულ კომბინაციას „ზემოთ“ მონყალებდნენ. სინამდვილეში კი ალასანია ჩამოსვლისთანავე გამოიძახეს სასამართლოში, სადაც „კა-გე-ბე“-ს ყოფილ პოლიკოვნიკს რამდენიმე სისხლის სამართლის დანაშაულში ბრალდება დაემუქრა. როგორც ჩანს, მხოლოდ ამერიკის მოქალაქეობის პატივისცემით, მას 24 საათი მისცეს ქვეყნის დასატოვებლად, რათა ციხეში არ მოხვედრილიყო და ეს შანსი მან მიშას დაბადების დღემდე ორი დღით ადრე გამოიყენა.

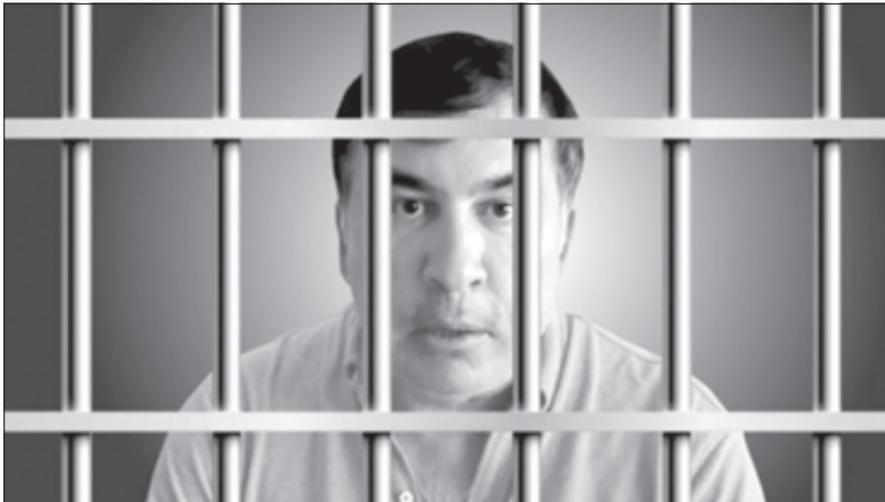

თემურ ალასანია და ელისო კილაძე

აი, პასუხი კითხვაზე „ჰუ ის ჰუ“, რომელიც ზემონახსენებ პუბლიკაციაში დავსვი — თემურ ალასანია აღმოჩნდა არა აშუ-ში შეგზავნილი რუსული სპეცსამსახურების ჯაშუში, არა მოქმედი ორმაგი აგენტი — „ეფ-ეს-ბე“-სა (რუსეთის უსაფრთხოების ფედერალური სამსახური) და „სი-აი-აი“-ს (აშუ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველო), არამედ უბრალო მოლაღატე — ავანტიურისტი, მისი ძმისშვილის დარი, რომლებთანაც საქართველოს ხელისუფლებამ, მით უმეტეს ივანიშვილმა, არ მოიხურვა რამე კონტაქტი ჰქონდა. დაე, მაღლობა გადააუხადოს საქართველოში აშუ-ის საელჩოს კონსულსა და პოლიტიკურ მრჩეველს, რომლებმაც მიიღეს იგი, სასამართლოს დარბაზშივე რომ არ დააკავეს და ქვეყნიდან გაუშვეს. ეს ყველაფერი ნიშნავს მითის დასასრულს სააკაშვილებზე, „რომ სასწრაფოდ დაიბრუნებს ძალაუფლებას“. **სააკაშვილის პალატა გორის სამხედრო ჰოსპიტალში მალე მისი პიარ-ჟურნალისტებისა და სექტანტების „პაჰის“ ადგილიდან ტურისტულ ღირსშესანიშნოებად გადაიქცევა და მოგებას მოიტანს. დუნე აქციები და „შიგრილობები“ გაგრძელდება ბარკეველ ხანს, რათა მილიან ნაცვება გაზარდონ საპუტინო თვითღირებულება და სანამ ნაცვალარო ამის საშუალებას აქვთ. ხოლო ოპოზიციის უაღრესად ლიბერალური, რომლებსაც სათითა-**

ოდ და ჯგუფურად მიიწვევენ საქმეებზე სალომის სასახლეში, მიიღებენ მორალურ კმაყოფილებას, რომ მათ ანგარიშს ჯერ კიდევ უნებინ, ანუ რაღაცას მიიღებენ ანგარიშგაზე ფულად ეკვივალენტში. რაც შეეხება სააკაშვილისთვის საერთაშორისო მხარდაჭერას, ის წულის ტოლია: საქართველოს ყველა მეზობელს — სომხეთსა და აზერბაიჯანს, თურქეთსა და ირანს, რომ ალარაფერი ვთქვათ რუსეთზე, უკიდურესად უარყოფითი აზრი აქვთ სააკაშვილებზე, როგორც გიუსა და მორალურად მდაბიო ადამიანზე, რომელიც სახლში შესაშვები არ არის — ან მოიპარავს რამეს, ან დიასახლისს თვალს გააყოლებს. დასავლეთში კი ის დაივიწყეს, როგორც უმაქნისი ნივთი, რომელიც საახალწლოდ უნდა გადავადგო. რაც შეეხება საგარეო პოლიტიკას, აქ სიტუაცია ნაკლებად დინამიკურია. შეიძლება ითქვას, რომ საქართველოს ხელისუფლება მოლოდინის რეჟიმშია — როგორ უპასუხებენ აშუ და ნატო რუსეთის წინადადებებს უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ. **შეიძლება მოხდეს ის, რაზეც 13 დეკემბერს ვაფრთხილებადი: თუ აშუ და ნატო რუსეთთან შეთანხმებინ, რომ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსი არ გაფართოვდება აღმოსავლეთით საქართველოს ხარჯზე, საქართველოში შეიძლება ვერც მოასწროს ნატოში მისწრაფების გაცე-**

სააკაშვილის პალატა გორის სამხედრო ჰოსპიტალში მალე მისი პიარ-ჟურნალისტებისა და სექტანტების «პაჰის» ადგილიდან ტურისტულ ღირსშესანიშნოებად გადაიქცევა და მოგებას მოიტანს. დუნე აქციები და «შიგრილობები» გაგრძელდება ბარკეველ ხანს, რათა მილიან ნაცვება გაზარდონ საპუტინო თვითღირებულება და სანამ ნაცვალარო ამის საშუალებას აქვთ. ხოლო ოპოზიციის უაღრესად ლიბერალური, რომლებსაც სათითაოდ და ჯგუფურად მიიწვევენ საქმეებზე სალომის სასახლეში, მიიღებენ მორალურ კმაყოფილებას, რომ მათ ანგარიშს ჯერ კიდევ უნებინ, ანუ რაღაცას მიიღებენ ანგარიშგაზე ფულად ეკვივალენტში.

ლა ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენაში. შეთანხმებით რომელი, რომ რუსეთის ფაქტობრივად და შეერთებულ შტატებს შორის უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ ხელშეკრულებაში და რუსეთის ფაქტობრივად ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის წევრი ქვეყნების უსაფრთხოების ზომების შესახებ შეთანხმებაში საქართველო არც ერთხელ არ არის ნახსენები — მხოლოდ უპირინა, თუმცა საქართველო პირდაპირ არის ნაგულისხმევი ორივე ზემოაღნიშნული დოკუმენტის ბევრ მუხლში, მაგალითად, შეთანხმების მე-4, მე-5, მე-6 და მე-7 მუხლებში და ხელშეკრულების 1-ელ, მე-3, მე-6 და მე-7 მუხლებში. **ის ნიშნავს, რომ აშუ და ნატო არ აპირებენ საქართველოში მიღებას ალიანსში. აქედან გამომდინარეა, რომ საქართველო ერთხელაც არ არის ნახსენები შეთანხმების პროექტებში, ხოლო რუსეთი სთავაზობს აშუ-სა და ნატოს, გორაკად არ გამოიყენონ საქართველოს „მიმდევლობა“ — არ გამოიყენონ „ამიერკავკასიის ტერიტორია, საჰაერო სივრცე და შავი ზღვის წყლები“ პროვოკაციული სამხედრო მიზნებისთვის.**

არის მეორე მიზეზი: რუსეთს არ სურს საქართველოს უხერხულ მდგომარეობაში ჩაყენება — აქაოდა, დასავლეთში მიატოვა საქართველო და ის იძულებული შექმნა, პირი რუსეთისკენ ებრუნა. მოსკოვმა იცის, რომ უკრაინისგან განსხვავებით, საქართველომ არ აიძულა აშუ და ნატო, რუსეთთან კონფლიქტში შესულიყო. ალასანიშვილი ისიც, რომ სააკაშვილის რეჟიმმა გააყალბა „რეფერენდუმი“ — სინამდვილეში ამომრჩეველთა მხოლოდ 30%-მა მისცა ხმა საქართველოს ნატოში გაწევრებას. **რუსეთი ითვალისწინებს, რომ საქართველოს ავტონომიური ხელისუფლება, დეკლარირებული კურსის მიუხედავად, საქართველოს ეროვნული ინტერესების საზიანოდ გოლო ნაბიჯს არასდროს გადადგამს.**

თუმცა, მოსკოვსაც რომ არ გაეთვალისწინებინა ყველაფერი ზემოაღნიშნული, ნატოს პრობლემა საქართველოში შეუდარებლად მცირეა, ვიდრე უკრაინაში, თანაც უკრაინის შესახებ გადაწყვეტილება შეიძლება საქართველოზე იყოს პროეცირებული, თუ, რა თქმა უნდა, აშუ და ნატო რუსეთის წინადადებას მიიღებს და დროს უაზროდ არ გააჭიანურებს. იმედია, აშუ-ში მიხედნენ, რომ პოლიტიკოსების ვინრო წრის პირადი ამბიციებიდან და ინტერესებიდან გამომდინარე, როგორცაა, მაგალითად, ნატოს გენმდივანი **ინეს სტოლტენბერგი**, არ არის საჭირო რუსეთთან „წითელი ხაზის“ გადაკვეთა. ისევე, როგორც სააკაშვილისა და მისი ბიძის კომბინაციები ემსახურება არა ქართველ ხალხს, არამედ ოჯახისა და უახლოესი გარემოცვის გამდიდრებას.

არნო ხიდირბეგიშვილი, „საქინფორმის“ მთავარი რედაქტორი

რუსეთი ითვალისწინებს, რომ საქართველოს ავტონომიური ხელისუფლება, დეკლარირებული კურსის მიუხედავად, საქართველოს ეროვნული ინტერესების საზიანოდ გოლო ნაბიჯს არასდროს გადადგამს

„სანამ ერთხელ და საგუდამოდ არ დასრულდება ის მავნე პრაქტიკა, რომ ამ ქვეყნის საგარეო საქმეთა მინისტრებს, პრემიერებს, პარლამენტის თავმჯდომარეებს და ა.შ. სიტყვებს უსწორებენ უცხო ქვეყნის დიპლომატები, ამ რამე სახის პოლიტიკურ ცვლილებებზე საუბარზე ზედმეტი. ნაბისიერი განცხადება თუ რიტორიკა იმის თაობაზე, რომ ჩვენ სუვერენული ქვეყანა ვართ და თავს არავის დაუხსრით, დარჩება ცარიელ სიტყვებად, რომლებსაც არაფერი მოჰყვება და შედეგი იქნება ნული“.

ნიკოლოზ მჭავანაძე

ჩეორბანნიზაცია სასალო დასვალის ინსტიტუტსა სჭირდება

«შესასწავლია ლოგოკრიას საქმიანობა. ვეჭვობ, თუ მის საქმიანობას დეტალურად გამოიკვირებ, გამოიკვირებ და ნაშაულო»

ბოლო რამდენიმე დღის განმავლობაში ხელისუფლების რიგებში განხორციელებული ბევრისთვის მოულოდნელი ცვლილებები ისევე ფართო განხილვის საგანია. მმართველი გუნდის გარშემო ახალ-ახალი პოლიტიკური ინტრიგები იხლართება. „ოცნება“ მწვავე კრიტიკის ქარ-ცეცხლშია მოქცეული. დესტრუქციული ოპოზიცია კი ნაცადი ხერხებითა და სპეკულაციებით ვითარების გამწვავებას ცდილობს.

საბჭოთა პერიოდში, და, თუ არ გსურს ამის გაკეთება, იმის გამო რომ რაღაცას არ ეთანხმები, მაშინ ნადი ამ სამსახურშიდან და დაიწყებ პოლიტიკური განცხადებების კეთებას. სახელმწიფო ინსტიტუტებში სოროსის ფონდიდან დაფინანსებული ხალხის შემოღობვა მოგვიტანა ის, რომ ქვეყანა,

ერთი რამ ამთავითვე ცხადია, ახალი პარტია გაუერთიანდა ნაციონალურ და ერთიანი ძალებით აირჩიეს საკრებულოს თავმჯდომარე. რაც შეეხება „ოცნების“ პოზიციას და კონკრეტულად პრემიერის ბოლოდროინდელ რიტორიკას, ფიქრობ, მმართველ გუნდში ნელ-ნელა

ექვემოთ და მითქმა-მოთქმა იმის თაობაზე, რომ მმართველ გუნდში დაპირისპირებები, პარლამენტის ან უკვე ყოფილი თავმჯდომარის, კახა კუჭავას, მოულოდნელმა გადადგომამ წარმოშვა. გადადგომის თაობაზე მან საზოგადოებას საგანგებო ბრიფინგზე ამცნო. ბრიფინგზე ასევე ხაზგასმით აღნიშნა, რომ „ეს არ არის ორი-სამი დღის გადაწყვეტილება...“ მან თავმჯდომარის პოსტთან ერთად დეპუტატის მანდატიც დატოვა. სწორედ ამან გააჩინა შეკითხვები მთელი რიგი მიმართულებით. მათ შორის, განხილვა შეკითხვა — ხომ არ გადააწყვეტა კუჭავა, ისევე როგორც ეპატორინი ტიპარაძე, „ოცნების“ საერთო პოლიტიკური კონტექსტიდან ამოვარდნას? ეჭვები კიდევ უფრო გაამძაფრა „ოცნების“ შემდგომმა ნაბიჯმა. იგულისხმება პარლამენტში ინიცირებული კანონპროექტი, რომლის თანახმად, სახელმწიფო ინსტიტუტის სამსახური უქმდება. უფრო ზუსტად, დოკუმენტის მიხედვით, აღნიშნული სამსახურის ბაზაზე ორი სამსახური შეიქმნება — სპეციალური საგამომცემო და პერსონალურ მონაცემთა დაცვის... იმ ფაქტმა, რომ მმართველი გუნდმა სახელმწიფო ინსტიტუტის წყალი შეუყენა, განსაკუთრებით შეაფრთხა „ნაციონალური“.

ფიო ნაბიჯია... რა ხდება დღეს „ოცნებაში“ და რას მოიტანს ეს ყველაფერი, დრო გვიჩვენებს, მაგრამ ერთი რამ ამთავითვე ცხადია — გასაუქმებლად გამზადებულ სახელმწიფო ინსტიტუტის სამსახურსა და მის ხელმძღვანელ ლონდა თოლორაიას სააკაშვილი იმიტომ მისტირის, რომ ეს სტრუქტურა, პრაქტიკულად, მის პირად სამსახურად გადაიქცა; პირად სამსახურად გადაიქცა „ნაციონალური“ და მისი მოკავშირე 15 პარტიისთვის...

«სასალო დასვალის ინსტიტუტი გადაქცეულია მიხეილ სააკაშვილის პირად დასვალად. ჩნდება მარტივი შეკითხვა — შეიქმნება, ან თქვენი სტრუქტურა სახელმწიფო ინსტიტუტში არქაოს? შეიქმნება, ადამიანებს იხსნად ის, ვინც, ფაქტობრივად, პოლიტიკურად ახსნად ადამიანებისა და მთლიანად სახელმწიფოს წინააღმდეგ უმეობის დანაშაულებს ჩამდინ პირს? ან, ზუსტად ამ ჭრილში უნდა განვიხილოთ სახელმწიფო ინსტიტუტის სამსახური და პირად დასვალის ინსტიტუტის სამსახური, რომელიც უნდა თოლორაიას, რომელიც უნდა მისი ხელმძღვანელი ლონდა თოლორაიას, რომელიც უნდა მისი ხელმძღვანელი ლონდა თოლორაიას, რომელიც უნდა მისი ხელმძღვანელი ლონდა თოლორაიას...»

ერთი რამ ამთავითვე ცხადია, ახალი პარტია გაუერთიანდა ნაციონალურ და ერთიანი ძალებით აირჩიეს საკრებულოს თავმჯდომარე. რაც შეეხება „ოცნების“ პოზიციას და კონკრეტულად პრემიერის ბოლოდროინდელ რიტორიკას, ფიქრობ, მმართველ გუნდში ნელ-ნელა

დავინწყით იმით, რომ კანონპროექტი სამსახური არ უქმდება. აქ საუბარია რეორგანიზაციაზე, იმაზე, რომ გარკვეული ფუნქციები, რომლებიც დღეს არ აქვს ამ სამსახურს სრული ფორმით, დაემატება უფრო მობილური, უფრო ჩამოყალიბებული. ჩემთვის განსაკუთრებით საინტერესოა, თუ რა დასაწყისშია ეს პროექტი. არანაკლებ ისტერიული იყო სააკაშვილის თანაგუნდელების შეფასებებიც. მათი თქმით, მმართველი გუნდი სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან ინსტიტუტებს მიზანმიმართულად ანგრევს. ეს კი, თურმე, ტოტალიტარიზმისკენ გადადგმული კიდევ ერთი მკა-

ფაქტობრივად, პარალიზებულია. ამის ნათელი მაგალითია თუნდაც სახალხო დამცველის ინსტიტუტი და არა მხოლოდ... — რას გულისხმობთ? — კონკრეტულად ავიღოთ ნინო ლომჯანიანი. ვხედავთ, რომ სახალხო დამცველის ინსტიტუტი გააძლიერდა უმეობის მიხედვით. სააკაშვილი გორიდან წერილიც გაავრცელა, რომ სამსახურის გააუქმების მიზეზი ლონდა თოლორაიას „ობიექტური“ დასჯენაა, რომელიც, თურმე, ხელისუფლება მხილებულია სააკაშვილის წამებაში. სხვა არანაკლებ მწვავე შეფასებებიც მოვისმინეთ...

აღნიშნული რეორგანიზაცია ან კუჭავასა და ტიკარაძის გადადგომა ერთ ჭრილში უნდა განვიხილოთ, როგორც ერთგვარი წმენდა მმართველ გუნდში? სხვათა შორის, ამას წინათ ლარსაშვილმა განაცხადა, თავს არავის დაუხსრითო... ხომ არ ფიქრობთ, რომ ის, რაც დღეს ხდება „ოცნებაში“, შესაძლოა, სწორედ ამ პოლიტიკის ხორცშესხმაა? — რა თქმა უნდა, ეს არის ყველაზე ლოგიკური და რეალური, რაც ძალიან მახარებს, მაგრამ რიტორიკა არ უნდა დარჩეს რიტორიკად. აქ საჭიროა კონკრეტული მოქმედება, რომ საქმე საბოლოოდ არ მივიდეს სახელმწიფოს პარავის შემთხვევით არ არის. თავიდანვე ცხადი იყო, გახარია საით გადაიხრებოდა და ამის კიდევ ერთი ნათელი დემონს-

ტრირება გახლდათ ის, რაც ამ დღეებში მოხდა. ვგულისხმობ იმას, რომ ჩხორონყუმი მისი პარტია გაუერთიანდა ნაციონალურ და ერთიანი ძალებით აირჩიეს საკრებულოს თავმჯდომარე. რაც შეეხება „ოცნების“ პოზიციას და კონკრეტულად პრემიერის ბოლოდროინდელ რიტორიკას, ფიქრობ, მმართველ გუნდში ნელ-ნელა

ერთი რამ ამთავითვე ცხადია, ახალი პარტია გაუერთიანდა ნაციონალურ და ერთიანი ძალებით აირჩიეს საკრებულოს თავმჯდომარე. რაც შეეხება „ოცნების“ პოზიციას და კონკრეტულად პრემიერის ბოლოდროინდელ რიტორიკას, ფიქრობ, მმართველ გუნდში ნელ-ნელა

ერთი რამ ამთავითვე ცხადია, ახალი პარტია გაუერთიანდა ნაციონალურ და ერთიანი ძალებით აირჩიეს საკრებულოს თავმჯდომარე. რაც შეეხება „ოცნების“ პოზიციას და კონკრეტულად პრემიერის ბოლოდროინდელ რიტორიკას, ფიქრობ, მმართველ გუნდში ნელ-ნელა

ერთი რამ ამთავითვე ცხადია, ახალი პარტია გაუერთიანდა ნაციონალურ და ერთიანი ძალებით აირჩიეს საკრებულოს თავმჯდომარე. რაც შეეხება „ოცნების“ პოზიციას და კონკრეტულად პრემიერის ბოლოდროინდელ რიტორიკას, ფიქრობ, მმართველ გუნდში ნელ-ნელა

ერთი რამ ამთავითვე ცხადია, ახალი პარტია გაუერთიანდა ნაციონალურ და ერთიანი ძალებით აირჩიეს საკრებულოს თავმჯდომარე. რაც შეეხება „ოცნების“ პოზიციას და კონკრეტულად პრემიერის ბოლოდროინდელ რიტორიკას, ფიქრობ, მმართველ გუნდში ნელ-ნელა

ერთი რამ ამთავითვე ცხადია, ახალი პარტია გაუერთიანდა ნაციონალურ და ერთიანი ძალებით აირჩიეს საკრებულოს თავმჯდომარე. რაც შეეხება „ოცნების“ პოზიციას და კონკრეტულად პრემიერის ბოლოდროინდელ რიტორიკას, ფიქრობ, მმართველ გუნდში ნელ-ნელა

გეგმვის მსოფლიო საბჭოთაო გეგმვა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საქართველოში სახალხო ტრადიციები შორეული წარსულიდან იღებს სათავეს. წყაროების მიხედვით, ქართველებმა IV საუკუნიდან დაიწყეს ახალი წლის აღნიშვნა, ახალ წელს 6 აგვისტოს ზეიმობდნენ. VII საუკუნიდან 6 აგვისტო 6-მა სექტემბერამ ჩაანაცვლა. IX საუკუნის 20-იანი წლებიდან ახალი წლის ათვლა 1 მარტიდან იწყებოდა. ახალი წლის ათვლა იანვრიდან საქართველოში X საუკუნიდან დაიწყო, საბოლოოდ კი XIV საუკუნიდან დამკვიდრდა. XIV საუკუნიდან დღემდე საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში სხვადასხვა წესითა და რიტუალებით ატარებენ ახალ წელს.

ძირითად თემაზე გადასვლამდე გავეცნოთ ახალი წლის დაფუძნების მოკლე ისტორიას: ძველ რომში წლის პირველ თვეს ღმერთ იანუსის პატივსაცემად იანვარი დაარქვეს. იანვარი ხმაურითა და აურზაურით გამოირჩეოდა წლის ყველა თვისგან. ხმაური იმით იყო გამოწვეული, რომ, რომაელთა წარმოდგენით, მოხეტიალე ბოროტი ძალები წლის დასაწყისში მყუდრო თავშესაფარს ეძებდნენ, რათა მთელი წლის განმავლობაში ხელი არ შეშლოდათ ბოროტ საქმიანობაში. იმ ქვეყანასა და ოჯახს, რომლებშიც ისინი დაბანაკდებოდნენ, მთელი წლის განმავლობაში ბოროტებაში მოუწევდათ ცხოვრება, ამიტომ ხმაურითა და ორომტრიალით სურდათ, ბოროტი სულებისათვის თავშესაფრის პოვნის საშუალება არ მიეცათ.

პირველი თვის პირველი ხმაურები დღე ჩვ.წ. აღ-მდე 153 წელს აღინიშნა, როდესაც რომის კონსულებმა თავიანთი ადგილები დაიკავეს. ჩვ.წ. აღ-მდე 46 წელს კი იულიუს კეისარმა შემოიღო ახალი კალენდარი („იულიანი“) და საბოლოოდ დამტკიცა წლის დასაწყისად 1 იანვარი, რაც დღემდე არ შეცვლილა.

„ხელში ორ ჭიქას ავიღებ, ვილოცებოდე ღვინითა, ყველა კარგად დაეცნაოთ მრავალ ახალ წელს დილითა, ნათლიმამა თან მოგდევდეს, თავლი მოქონდეს ქილითა; ხურჯინიც სავსე ეკიდოს, ჩურჩხელებით და ხილითა... თქვენი კოდები ყოფილა სავსე და — წმინდა ფქვილითა; თქვენი ქვევრები ყოფილა სავსე და — ნითელ ღვინითა; თქვენი ფარები ყოფილა სავსე და — ცხვრითა, ბინითა; თქვენი მტერი ნაქცეულა, ვეღარა ძღება ძილითა!“

სტალინი და სახალხო ზეიმი

ლოთ შინ ოჯახი, გარეთ — საქონი!

ფშავი
მამლის პირველი ყვილის შემდეგ დიასახლისი დგება, ჯალაბს ნაყრად (საგზლად) დადებს და მას კერის პირზე მიდგამს, გარშემო თაფლ-ერბოიან ჯამებს შემოუმწკრივებს. ოჯახიდან ერთი წყალზე წავა, თან „ნაყრს“ — ყველს და პურს — ნაილებს. იქ წყალში ჩააგდებს და სამჯერ იტყვის: „წყალო, ნაყრი მოგიტანე, ბედი გამომაყოლე“. შემდეგ ოჯახის წევრებს თაფლსა და ხილს შეაჭმევს, „დაბერებს“ და ერთმანეთს ეტყვიან: „ეგრემც ტკბილა და მიბერდი“. გადმოიღებენ ხმადებს, წვნიან ჯამებს და საუზმობენ. ოჯახი ელოდება წინა ღამის ხატში ნასული ღამისმთევლების მობრუნებას, მეკვლეს შემოსვლას და ოჯახიდან არავინ გადის. დიასახლისი ქვებს ჩამოჰკიდებს და ხინკლის კეთებას შეუდგება.

სვანეთი
სვანეთში ახალ წელს ოჯახი

კაცი იხახდა: „კარი გამიღეთ, ღვთისა და ხელმწიფის წყალობა მომაქვს!“ შევიდოდა სახლში, შეიყვანდა ხარსაც, სამჯერ შემოუვლიდა კერას, შემდეგ აიღებდა ხელში ბედის პურს, რომელზეც ელაგა: თაფლი, ხორცი, ყველი, ფული და ყველას მიულოცავდა ახალ წელს. რაც შეეხება მეკვლეს, ახალი წლის ღამეს სვანები სხვადასხვა სანოვავს გიდელში ჩაალაგებენ და სახლიდან გასასვლელ კარზე ჩამოკიდებენ, რათა მეკვლეს მზად დახვედროდა. მეკვლე კარზე აკაკუნებს შემდეგი სიტყვებით: „ყორ მუკიარ, ყორ მუკიარ (კარი გააღეთ) ღერ თემიში იხელნიფი ყორ ამღვე, ყორ მუკიარ (ღვთისა და ხელმწიფის წყალობა მომაქვს, კარი გამიღეთ)“.

სამეგრელო და აფხაზეთი

სამეგრელოში ყველაზე დიდ დღესასწაულად ახალი წელი ითვლებოდა. შინ გამოსაჩენ ადგილას დადგამდნენ ბროწეულით, ხილით, ტკბილეულით, აბრეშუმის ძაფით, სუროსსა და დაფნის ტოტებით მორთულ ჩიჩილაკს. აცხოზდნენ ბასილასა და ღვეხელს. დილით ადრე სოფელში თოფის სროლა ატყდებოდა. ოჯახის უფროსი სანოვავით სავსე ხონჩას აიღებდა, ხალხს ლოცვით სამჯერ შემოუვლიდა, ღვინის მარცვლებს აბნევდა და ღმერთს გამარჯვებას, ჯანმრთელობასა და კარგ მოსავალს სთხოვდა. შემდეგ შინ შევიდოდა და ყველას მიულოცავდა. ახალ წელს სტუმრის მოტაცება იცოდნენ. ამ ჩვეულებამ მთელი უბანი მონანილობდა. გაიმართებოდა მხიარული განცევა-გამონევა, სიცილი და ხუმრობა. მოტაცებულ სტუმარს ასაჩუქრებდნენ, პატივის სცემდნენ და მეორე დღემდე არ გაუშვებდნენ.

ახალი წლის საღამოს ენყობოდა „ტყაობა“ — ახალგაზრდა ქალები და ვაჟები ერთმანეთს სიმინდის ცომით თხუპინდნენ. ამ მხიარულ შეჯიბრებაში ვინც მოუთხუბნავი გადარჩებოდა, იმ წელიწადს გამარჯვებული და ბედნიერი იქნებოდა.
რადგან თემა რუსულ ნიადგზე უნდა განვითარდეს, რამდენიმე სიტყვა რუსულ ახალ წელს უნდა დავუთმო: XX საუკუნის დასაწყისში სახალხოლო ნაძვის ხე ხან ნებადართული იყო, ხან — აკრძალული. თვით დღესასწაულზეც რამდენიმეჯერ შეიცვალა სტატუსი. პირველი მსოფლიო ომის პერიოდში მეფის რუსეთში ფართოდ გაიშალა ანტიგერმანული კამპანია. 1915 წელს რუსეთის მეფე ნიკოლოზ II-მ დაიწყო გერმანული კოლონიების ლიკვიდაცია ვოლგისპირეთში, სამხრეთ უკრაინასა და კავკასიაში. აღრილი გერმანელები გადაასახლეს შორეულ ციმბირში. ამას მოჰყვა პეტერბურგის პეტ-

1950-იანი წლები საბჭოთა კავშირში სახალხო დღესასწაული საბოლოოდ ჩამოყალიბდა და ჩვეული ტრადიციით დღემდე მოვიდა. მოგახსენებთ, 1950 წელს «სტალინური ბრანდოვული სტილის» აყვავების ხანა დადგა და მოსკოვი სახალხო დაკორაზიის ბრწყინვალეა და სიდიდე კულინასიას მიადნია. მოსკოვის ქუჩაში გაიშალა «სნეპროჩასა» და «დედ მოსკოვის» უზარმაზარი ფიგურები

კვერებს. ხარის კვერს რქები აქვს, ძროხისას — ძუძუები, ცხვრისას — ღუმბა, ცხენისა კი ნალის ფორმის არის. ყველა ამ კვერს ხონჩაზე დაალაგებენ და ზედვე დებენ მატყლს, მარლის, ყველს, ერბოს და ამ სუფრას მეკვლის მოსვლამდე ხელს არავინ ახლებს. დიასახლისი, აგრეთვე, აცხოზს ფუძის ანგელოზის კვერს და „კერის კვერს“. სახალხოლოდ ირ-

ჩევენ მეკვლეს, რომელსაც მოაქვს პური და ამ პურზე უწყვიან: ერბო, ყველი, მატყლი და რამე ტკბილეული. მეკვლეს ხელში არაყიც უჭირავს. ოჯახში შემოსვლისას პურს შეაგორებს და იტყვის: „შემოვდგი ფეხი, გწყალობდე ღმერთი, ფეხი ჩემი კვალი ანგელოზისა, კი წელი გამოგეცვალოთ მრავალი. ერთი ესე, ათასი სხვა. გაგიმრავ-

ხის უფროსი, ერთი ქალი და ერთი კაცი სისხამ დილით ჩუენწყვიან: ერბო, ყველი, მატყლი და რამე ტკბილეული. მეკვლეს ხელში არაყიც უჭირავს. ოჯახში შემოსვლისას პურს შეაგორებს და იტყვის: „შემოვდგი ფეხი, გწყალობდე ღმერთი, ფეხი ჩემი კვალი ანგელოზისა, კი წელი გამოგეცვალოთ მრავალი. ერთი ესე, ათასი სხვა. გაგიმრავ-

საქართველოში სახალხო ტრადიციები შორეული წარსულიდან იღებს სათავეს. წყაროების მიხედვით, ქართველებმა IV საუკუნიდან დაიწყეს ახალი წლის აღნიშვნა, ახალ წელს 6 აგვისტოს ზეიმობდნენ. VII საუკუნიდან 6 აგვისტო 6-მა სექტემბერამ ჩაანაცვლა. IX საუკუნის 20-იანი წლებიდან ახალი წლის ათვლა 1 მარტიდან იწყებოდა. ახალი წლის ათვლა იანვრიდან საქართველოში X საუკუნიდან დაიწყო, საბოლოოდ კი XIV საუკუნიდან დამკვიდრდა. XIV საუკუნიდან დღემდე საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში სხვადასხვა წესითა და რიტუალებით ატარებენ ახალ წელს.

სრულიად განსხვავებულია ახალი წლის დღესასწაული ქართლში, კახეთ-ჰერეთში, დუშეთში, ხევსურეთში. სხვადასხვანაირად არის წარმოდგენილი ახალი წელი რაჭასა და ლეჩხუმში, რომ არაფერით ვთქვათ სვანეთზე. მაგრამ უნდა ითქვას, რომ საქართველოში ახალი წლის დღესასწაულს ძირითად მთივარეულ რაიონებში, მშვიდობა ოჯახის სიძველესთან, კაცისა და საყოფის განმარტება და მის ბარათ.

ქართლი
ქართლში, თავდაპირველად, ბასილას ქანდაკებას აცხოზდნენ. ოჯახის უფროსი ხონჩაზე დააწყობდა მოხარულ დედალს, ღორის თავს, ბედის კვერებს, ბასილას, ჩურჩხელას, გოზინაყს და დოქით ღვინოს. გათენებისას ხონჩას გარეთ გაიტანდა, სახლს ლოცვით სამჯერ შემოუვლიდა. შინ შებრუნებისას ცეცხლს შეუჩიკინებდა და ნაპერწკლებს აცეცხნიდას წარმოთქვამდა: „ამდენი ხარი, ამდენი ძროხა, ამდენი ღორი...“ ამ სახალხოლო ხონჩას ქართლში „აბრამიანს“ უწოდებენ.

კახეთ-ჰერეთი
კახეთში სახლში მეკვლეს შემოსვლისას ხორბალს ან სიმინდს გადაუყრიდნენ — ბევრი მაძლარი კრუხ-წინილა გვეყოლებოდა. ისმოდა მესტორული სახალხო სიმღერა:

თუშეთი
თუშეთში თავიანთ „წელნდობას“ მოწინებთ ეგებებიან. სახალხოლოდ თუშეთის სოფლებში არაყს ხდიან და ლუდს ხარშავენ. ოჯახებში აცხოზდენ კოტორს — „ქრისტეს საგმალს“, კაცზე — „ბატყკაცს“ და ქალზე — მრგვალ კვერს. აცხოზდენ, აგრეთვე, საქონლის

1938 წლის სახალხო დღეები საბიბლიო მატარებლები, მანქანები და თოვლავლები გაემგზავრნენ ქვეყნის სხვადასხვა დასახლებში. მოთხილაუკაები და სპეციალური კარიკაბის კი ირეგულარული მარშებით ნაიღნენ საჩუქრების დასარიგებლად. კონკრეტული ბარათი ითვლებოდა პროფკავშირების სახლის მდიდრული ნაქვის ხე, როგორც 10 000 დაკორაზი ბრწყინვალე პროექტორების სხივები

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რუსეთში ახალი წელი მისი ატრიბუტიკით გერმანული წარმოშობის წვეულებად აღიქმავოდა და, როდესაც 1915 წლის დამდეგს სარატოვის საავადმყოფოში გერმანელმა სამხედრო ტყვეებმა საახალწლო ნაძვის ხე მორთეს და იღვესასწაულს, ამას რუსულმა პრესამ „აღმავფოთიანი ფაქტი“ უწოდა. პრესას მხარი დაუჭირეს სინოდმა და მეფე ნიკოლოზ II-მ. მეფემ ახალი წლის დღესასწაულს „მტრული“ უწოდა და კატეგორიულად აკრძალა მისი აღნიშვნა.

როგორადაც გადაკეთება. რუსეთში ახალი წელი მისი ატრიბუტიკით გერმანული წარმოშობის წვეულებად აღიქმავოდა და, როდესაც 1915 წლის დამდეგს სარატოვის საავადმყოფოში გერმანელმა სამხედრო ტყვეებმა საახალწლო ნაძვის ხე მორთეს და იღვესასწაულს, ამას რუსულმა პრესამ „აღმავფოთიანი ფაქტი“ უწოდა. პრესას მხარი დაუჭირეს სინოდმა და მეფე ნიკოლოზ II-მ. მეფემ ახალი წლის დღესასწაულს „მტრული“ უწოდა და კატეგორიულად აკრძალა მისი აღნიშვნა.

1917 წლის რევოლუციის შემდეგ, მეფისა და რუსეთის ხალხთა მოქალაქეებისა, რომელსაც ყველაფერი სძულდა რუსული წარმომავლობის, პირადად მორთო სოკოლნიკის ცნობილი ნაძვის ხე და ბავშვებთან ერთად ნაძვის ხის გარშემო შეკრულ წრეში ჩადგა. ამას არც ისე დიდი აღფრთოვანებით შეხვდა რუსი ბოლშევიკების უმრავლესობა, რადგან ისინი ასეთ ღონისძიებას „ბატონურ გართობად“ მიიჩნევდნენ.

ლენინის სიკვდილის შემდეგ ახალი წლის საზეიმოდ აღნიშვნის მიმართ პარტიისა და ბოლშევიკების აზრი შეიცვალა. მათ არ აუკრძალავთ ნაძვის ხე, მაგრამ ხალხისათვის არ უყურებდნენ ზოგიერთის აქტივობას საახალწლო წვეულებებზე. სტალინს არ უნდოდა, ინიციატივა გამოეჩინა საახალწლო ნაძვის ხის ღონისძიების არც დასაცავად და არც ასაკრძალავად, მაგრამ შეუფერხებლად იღებდა შუამდგომლობებს ახალი წლის ლეგალიზაციაზე.

1925 წლის საახალწლო ზეიმი სტალინის განკარგულებით მტკიცე განერიგით ჩატარდა:

1. მოხსენება — „სჭირდება თუ არა პროლეტარიატს რელიგია?“

2. თეატრალური ნომრები, თამაშები და ცეკვები.

პარტიამ იდეოლოგიური მუშაობა გასწავლა ქველი გვარდიის რიგებში, რასაც ემატებოდა სტალინის ხელმოწერით პოლიტიბუროს დადგენილება სამღვდლოების დევნის შეწყვეტის თაობაზე, რომელმაც 1935 წლის მინსკის კონგრესზე გააუხსნა გაზეთ „პრავდაში“ გაგზავნილ წერილს. ამ წერილის გამოქვეყნების თანხმობა პარტიის ფუნქციონერმა პოსტნიკოვმა სტალინისგან მიიღო და ეს წერილი გაზეთ „პრავდაში“ გამოქვეყნდა 1935 წლის 28 დეკემბერს. წერილში საუბარი იყო ინიციატივაზე, მოეწყობა ნაძვის ხე ბავშვებისათვის — „რადგან ახალი წლის აღნიშვნა ბავშვებს და პრესის მხარდგომის დღესასწაული და აღნიშვნა მსოფლიო ხალხის მიერ, ეს დღესასწაული უნდა იყოს ლეგალიზებული“. ეს ყოველივე 1930-იანი წლების შუა პერიოდის „სტალინური ტრადიციონალიზმის“ პოლიტიკის ზოგადი კურსის კომპონენტებად უნდა ჩაითვალოს. 1937 წლიდან ახალი წელი ფართოდ და პომპეზურად აღინიშნა მოსკოვში, გორკის კულტურისა და დასვენების ცენტრალურ პარკში, ხოლო „მანუფაისა“ მოედანზე ორი დიდი ნაძვის ხე და-

სტალინი სურსათს არ იხივდა მკაცრ რიტუალს და მალე საუბარი ზოგადი გახდა. რამდენიმე საღმარეკოლონო შედეგ იგი ადგა, ანთო ჩიხუნი და ერთ-ერთი სტალინის საუბარი გააბა. დანარჩენები თავისუფლებით ისარგებლეს და ჯგუფებად დაიშალნენ, ისინი სიხილი და მხიარული საუბრები... ბუდიონმა ბიანა და აკკრა დაიწყო. ის ოსტატურად უკრავდა, ძირითადად, რუსულ ხალხურ სიმღერებს, ვალსს და პოლკას. მას მალე კლინინმა ვორკოვილოვი მიუჯდა, შედეგ სხვახარ... როდესაც ბუდიონი დაიწყო დაკვირვებით, სტალინიმ კატეგორიულად აკრძალა მისი აღნიშვნა.

იდგა. ამავე წლის 1 იანვარს პროფკავშირების სახლში წარჩინებული სტუდენტებისათვის კარნავალი გაიმართა. განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს 1937 წელს პროკრა განდისტული კამპანია განდისტებისგან თოვლის ბავშვების რაზმების ჩამოყალიბებაზე, რათა საახალწლო საჩუქრები გადაეცაზრათ ქვეყნის ყველაზე მიუხედავად კუთხეებშიც კი. ამ აქტივობა, ორგანიზატორების აზრით, აშკარად გააძლიერა საბჭოთა ავიაციისა და მდინარეების შესახებ პროკრაგანდა. 1938 წლის საახალწლო დღეებში საავიაციო მატარებლები, მანქანები და თოვლმავლები გაემგზავრნენ ქვეყნის სხვადასხვა დასახლებებში. მოთხილამურეები და სპეციალური კურსიერებიც კი ირმებზე მარბილებით წავიდნენ საჩუქრების დასარიგებლად. კონკურენციის გარეშე ითვლებოდა პროფკავშირების სახლის მდიდრული ნაძვის ხე, რომელზეც 10 000 დეკორაცია ბრინჯავდა პროექტორების სხივებში.

1950-იანი წლებში საბჭოთა კავშირში საახალწლო დღესასწაული საბოლოოდ ჩამოყალიბდა და

თით ადრე პოლიტიბუროს წევრები მოვიდნენ სახალხო კომისრებთან ერთად. სულ ვიყავით ოცდახუთი კაცი და ერთი ქალი — იტალიის კომუნისტური პარტიის გენერალურ მდივან პალმირო ტოლიატის ცოლი. სტალინი, ჩვეულებრივ, მაგიდის თავში დაჯდა. 12 საათზე უმაღლესმა მთავარსარდალმა წარმოთქვა მოკლე სიტყვა საბჭოთა ხალხის პატივსაცემად, რომელმაც ყველაფერი გააკეთა პიტლანტისა და ჯარის დასამარცხებლად და ჩვენ გამარჯვების ჟამი მოგვიანდებოდა. სტალინიმ საბჭოთა შეიარაღებული ძალების პატივსაცემი საღმარეკოლონო წარმოთქვა და ყველას მოგვილოცა:

— ახალ წელს გილოცავთ, ამხანაგებო!

ჩვენც მივულოცეთ ერთმანეთს და შევსვით ომის გამარჯვების დასრულებისა და დამდეგი 1945 წლის საღმარეკოლონო. სტალინი სურსათს არ იხივდა მკაცრ რიტუალს და მალე საუბარი ზოგადი გახდა. რამდენიმე ინიციატივა იქნა მიღებული, ანთო ჩიხუნი და ერთ-ერთი სტალინის საუბარი გააბა. დან-

თორმეტიმდე რამდენიმე წელით ადრე პოლიტიბუროს წევრები მოვიდნენ სახალხო კომისრებთან ერთად. სულ ვიყავით ოცდახუთი კაცი და ერთი ქალი — იტალიის კომუნისტური პარტიის გენერალურ მდივან პალმირო ტოლიატის ცოლი. სტალინი, ჩვეულებრივ, მაგიდის თავში დაჯდა. 12 საათზე უმაღლესმა მთავარსარდალმა წარმოთქვა მოკლე სიტყვა საბჭოთა ხალხის პატივსაცემად, რომელმაც ყველაფერი გააკეთა პიტლანტისა და ჯარის დასამარცხებლად და ჩვენ გამარჯვების ჟამი მოგვიანდებოდა. სტალინიმ საბჭოთა შეიარაღებული ძალების პატივსაცემი საღმარეკოლონო წარმოთქვა და ყველას მოგვილოცა: ახალ წელს გილოცავთ, ამხანაგებო!

ლოოდ ჩამოყალიბდა და ჩვეულებრივ ტრადიციით დღემდე მოვიდა. მოგახსენებთ, 1950 წელს „სტალინის ბრანდირი“ სტილის „აყვავების ხანა დადგა და მოსკოვში საახალწლო დეკორაციის ბრწყინვალეობა და სიდიდე კულმინაციას მიაღწია. მოსკოვის ქუჩებში გამოჩნდა „სნეგურჩასასა“ და „დედ მოროვის“ უზარმაზარი ფიგურები. მოცულობითი ფიგურების გარდა ქალაქის მთავარ მოედნებზე საახალწლოდ დამონტაჟდა ნათურები, მასიური თაღები, სცენები, ლითონისა და ხისგან დამზადებული მიმღე კონსტრუქციები წარმოდგენების გასამართავად...

1958 წლებში სიარული შტამენკო წერს: „1945 წლის ახალი წლის ღამეს, 12-მდე რამდენიმე საათით ადრე გენშტაბის უფროსის მოადგილე ალექსეი ანტონოვი გამოაცხადა: — ახლახან დარეკა პოსტნიკოვმა და გვითხრა, რომ თერთმეტის ნახევარზე „ბლიჟნიასი“ რუკებისა და საბუთების გარეშე მივიდეთ. კითხვაზე — რას ნიშნავს ეს? — ალექსეი ანტონოვიმ ხუმრობით უპასუხა: — იქნებ ახალი წლის აღსანიშნავად გვეპატივებინან, კარგი იქნებოდა... ჯავანასატანკო და მექანიკური ზეპული ქვედანაყოფების მეტაურმა ფაქტორმა დაერეკა და იკითხა, ვიცოდით თუ არა, რატომ იბარებდნენ „ბლიჟნიასი“. მე ვუპასუხე,

რომ უცნაური მოწვევა ჩვენც გვანიტერებსდა. 23 საათზე მანქანით გავედით და გზაში ვვარაუდობდით, რატომ დაგვიძახეს ამ დროს. ჩვენი ყოველდღიური ვიზიტი სარდალთან, როგორც წესი, ამ საათზე არ ხდებოდა, დღესასწაულებზე კი არასდროს გვეპატივებოდნენ. ომის წლებში დაგვიწყნდა კიდევ სიტყვა „დღესასწაული“. სტალინის აგარაკზე კიდევ რამდენიმე სამხედრო ვანსებით — ალექსანდრე ნოვიკოვი, ნიკოლოზ ვორკოვი, იაკოვ ფედორენკო, ანდრეი სრუბოვი. შემდეგ სემიონ ბუდიონი მოვიდა. გაირკვა, რომ ახალი წლის აღსანიშნავად დაგვიპატივებს, რაზეც გამილილი სუფრაც მიუთითებდა. თორმეტამდე რამდენიმე წუ-

არჩენებმა თავისუფლებით ისარგებლეს და ჯგუფებად დაიშალნენ, ისინი სიხილი და მხიარული საუბრები... ბუდიონმა ბიანა და აკკრა დაიწყო. ის ოსტატურად უკრავდა, ძირითადად, რუსულ ხალხურ სიმღერებს, ვალსს და პოლკას. მას მალე კლინინმა ვორკოვილოვი მიუჯდა, შედეგ სხვახარ... როდესაც ბუდიონი დაიწყო დაკვირვებით, სტალინიმ კატეგორიულად აკრძალა მისი აღნიშვნა.

ძირს ურტყამდა. ყველა გულ-ინანდ ვუკრავდით ტაშს. ცეკვის დასრულების შემდეგ სტალინიმა ბუდიონი ფანჯარასთან მიიყვანა და ბეჭებზე ხელი მოუთათუნა.

— სემიონ მიხაილოვიჩ, ხომ არ დაილაღეთ? — ჰკითხა სტალინიმა.

— თქვენთან როდესაც ვარ, ამხანაგო სტალინი, წლები მაკლდება და ხალხის მემატება. ასეთი ბედნიერი ახალი წელი 5 წლის განმავლობაში არ გვექონია.

— ეჰ, სემიონ მიხაილოვიჩ, რამდენი სისხლი და ცრემლი დასჭირდა დღევანდელ ჩვენს მიხარულებას, მაგრამ რა გაეწყობა; როცა გვიჭირდა და სისხლი მდინარეებად იღვრებოდა, მწუხარებას მამინაც არ ვეძლეოდით.

— ამხანაგო სტალინი, ისევე ის ბიჭი მგონია ჩემი თავი, ცარიცინში რომ ვიბრძოდით. გამარჯვებამ კიდევ უფრო ამაჩაჩა, სულ ბიანი და ცეკვა მიხდება.

— ღმერთმა დიდხანს გაცეკვოს და გამაღეროს.

— კობა, გახსოვთ, ერთხელ ცარიცინში ფრონტის წინა ხაზზე ჩამოხვდით და კავალერისტების ერთ ჯგუფს რომ გამოეუბრაკეთ და მეცხენებზე ესაუბრეთ?

— საუბარი მახსოვს, მაგრამ რა იყო მნიშვნელოვანი, არ მახსოვს.

— თქვენ უთხარით: ვინც ცხენის სუნს ვერ გრძნობს, კავალერიასთან არაფერი ესაქმება.

— მახსოვს. ცხენი ადამიანის უერთგულესი მეგობარია, მაგრამ, ამასთანავე, მენც უნდა იყო მისი მეგობარი. ერთ ახალგაზრდა კავალერისტს ვკითხე — მოკაზმულ ცხენს რომ გამოიყვან, პირველად რა მოქმედება უნდა შეასრულო მეთქი? მიპასუხა: მარცხენა ფეხი უზანგში უნდა გაუყარო და სწრაფად უნდა შეხტე უნაგირზე. მე ვუთხარი: არა! სანამ ამხედრდები, ცხენს მოულოდნელად ფერდში მუშტი უნდა მიარტყა, რომ მუცელი გაზუბისაგან დაცვალოს-მეთქი. გაკვირვებულმა შემომხედა, უკან-უკან დაიხია და მორცხვად მიპასუხა, — არ ვიცოდით.

— სწორედ ეს მაინტერესებდა, ამხანაგო სტალინი. გახსოვდათ თუ არა ეს საუბარი, რომელიც ხშირად მახსენებს თავს (ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტის, ჯო ბაიდენის, დაცვის წევრებსაც რომ სცოდნოდათ ეს ხერხი, იქნებ მათაც მიერტყათ ერთი მუშტი თავიანთი პრეზიდენტისათვის ფერდში, სანამ დიდი ბრიტანეთის პრინციც მეუღლესთან, კორნუოლის ჰერცოგინია კამილასთან, წვეულებაზე მივიდოდა, გაზეთისგან დაიცვებოდა და არ ამყრალბდა იქაურობას. თავიც არ მოეჭრებოდა აშშ-ს — გრ. ოიანი).

სტალინი წელი ნაბიჯით წაუძღვა ნინ ბუდიონის და საერთო წვეულებას შემოუერთდნენ. გადავდით ომის სიმღერების მოსმენაზე, რომლებსაც ალექსანდრე ალექსანდროვი ანსამბლი ასრულებდა. ყველაზე ვიცოდით ეს სიმღერები და აყვევით. დაახლოებით ღამის სამი საათი იყო, კუნცევიდან რომ გბრუნდებოდით.

ასეთი მოკრძალებული იყო სტალინური ახალი წელი — ერთადერთი მთელ ომის პერიოდში.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თუ საქართველოში არ შეიქმნება პატრიოტულად განწყობილი ჯგუფების გაერთიანება და ფუფუნებული ერთიანი ანტილიბერალური და ანტიკაპიტალისტური ფრონტი, რომელიც ითვებს ძველის გადარჩენის, სუვერენიტეტის განმტკიცებისა და ეკონომიკური განვითარების მისიას, მაშინ საქართველო და ქართველი ხალხი განვიწყობილია პოლიტიკური რუკიდან თანდათან გასაქრობად.

საქართველოში თანამედროვე პარტიული სისტემის ჩამოყალიბებას საფუძვლად დაედო 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების შედეგები. «ქართული ოცნების» ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ ჩამოყალიბდა პარტიული სისტემის ორპულუსიანი სტრუქტურა, რომელშიც პოლიტიკური სივრცე მთლიანად გაიყო ორმა ლიბერალურ-კაპიტალისტურმა პოლიტიკურმა პარტიამ — «ქართულმა ოცნებამ» და «ერთიანმა ნაციონალურმა მოძრაობამ».

ამ მოდელით სისტემა მთლიანად დაიხურა ალტერნატიული იდეოლოგიური პლატფორმის მქონე პოლიტიკური ორგანიზაციებისთვის და პოლიტიკური სისტემის ეს სტრუქტურა დღემდე შენარჩუნებულია. ასევე უნდა ითქვას, რომ პოლიტიკური სისტემის გახსნას «ქართულმა ოცნებამ» შეუწყობ ხელი. პოლიტიკური პროცესებისადმი მმართველი პარტიის ამ მიდგომამ საშუალება მისცა სხვადასხვა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ჯგუფს, მეტად გააქტიურებულიყვნენ საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროში, რამაც დიდად შეაშფოთა საქართველოს ამერიკელი და, საზოგადოდ, დასავლელი კურატორები. სწორედ ამას ვუკავშირებ ჩვენი დასავლელი «მეგობრების» ტაქტიკურად სრულიად გამართლებულ და ლოგიკურ ქცევას მიხილ სააკაშვილის საქართველოში ჩამოყვანის საკითხის მიმართ. ასეთი პოლიტიკური ქცევის მიზნად შეიძლება ჩაითვალოს სოციალურ-პოლიტიკური სისტემის კვლავ დახურვის სურვილი და ორ ლიბერალურ პოლიტიკურ ორგანიზაციას შორის ურთიერთაღმართობის შექმნის მიზნად.

ამასთანავე, საგულისხმოა, რომ საქართველო არ არის დამოუკიდებლად მოქმედი სუვერენული სახელმწიფო, რომელიც აუცილებლად იძვრის «ნაციონალური მოძრაობის» საარჩევნო გზის მიხედვით. ამასთანავე, საგულისხმოა, რომ საქართველო არ არის დამოუკიდებლად მოქმედი სუვერენული სახელმწიფო, რომელიც აუცილებლად იძვრის «ნაციონალური მოძრაობის» საარჩევნო გზის მიხედვით.

ამასთანავე, საგულისხმოა, რომ საქართველო არ არის დამოუკიდებლად მოქმედი სუვერენული სახელმწიფო, რომელიც აუცილებლად იძვრის «ნაციონალური მოძრაობის» საარჩევნო გზის მიხედვით.

ამასთანავე, საგულისხმოა, რომ საქართველო არ არის დამოუკიდებლად მოქმედი სუვერენული სახელმწიფო, რომელიც აუცილებლად იძვრის «ნაციონალური მოძრაობის» საარჩევნო გზის მიხედვით.

ლიბერალური უკუღმართობისგან თავის დაცვის რეალური გზა

ირაკლი შიკლაჩა

ძველანაზი არსებული სოციალურ-ეკონომიკური ვითარებიდან გამომდინარე, 2024 წლის საპარლამენტო არჩევნებისთვის ძველანაზი სუბკონტინენტზე გაიზარდა ოპოზიციურად განწყობილი ანტილიბერალური რადიკალიზაცია, რომელიც აუცილებლად იქცევიან «ნაციონალური მოძრაობის» საარჩევნო გზის მნიშვნელოვან ნაწილად.

მორალური დებრადაციისა და სოციალურ-ეკონომიკური გაღატაკებისგან საქართველოს გადასარჩენის ერთადერთი გზა, ლიბერალურ კაპიტალისტურ სისტემაზე გამარჯვება შეიძლება მხოლოდ გაერთიანების საფუძველზე. აქედან გამომდინარე, აუცილებელია პატრიოტული იდეოლოგიური მიდგომების ჰარმონიულ შეთანხმებასა და შერწყმევა დაწყებული საერთო ბირთვის ჩამოყალიბება, რომელიც გამოკვეთს სტრატეგიასა და ტაქტიკას საერთო მტრის — ლიბერალიზმისა და კაპიტალიზმის დასამარცხებლად.

რეალური საერთო ბირთვის ჩამოყალიბება, რომელიც გამოკვეთს სტრატეგიასა და ტაქტიკას საერთო მტრის — ლიბერალიზმისა და კაპიტალიზმის დასამარცხებლად.

მას შემდეგ, რაც გამოიკვეთა საქართველოს კულტურული და ეკონომიკური განვითარებისთვის აუცილებელი იდეოლოგიური კონტურები, გაიზარდა ანტილიბერალური საგარეო პოლიტიკური კუ-

რის ჩამოყალიბება, რომელიც მიმართული იქნება საქართველოს უსაფრთხოების უზრუნველყოფისა და მისი მეზობლების, პირველ რიგში, — რუსეთის, — ეროვნული ინტერესების პატივისცემისა და

დაცვის ძირითად რეგიონული პოლიტიკის ჩამოყალიბებისკენ.

რუსეთსა და საქართველოს შორის ტრადიციულად არსებული ძველი და მოკავშირული ურთიერთობების აღდგენა შეუძლებელია მხოლოდ კულტურულ და პოლიტიკურ სფეროებზე ფოკუსირებით. ამიტომ ჩვენ უნდა ვისწრაფოდეთ, რომ მომავალში ჩამოყალიბდეს ანტილიბერალური სტრატეგია, რომელიც იტვირთავს ძველის სოციალურ-ეკონომიკურ სისტემაში მოქმედი ყველა ანტილიბერალური, ანტიგლობალიზმური პოლიტიკური და ინტელექტუალური ძალის მოპოვებისა და კონსოლიდაციის მისიას. როცა გაერთიანების აუცილებლობაზე ვსაუბრობ, მისი, რამდენად რთულია ამ სოციალურ-ეკონომიკური ნაბიჯის გადადგმა. მაგრამ დარწმუნებული ვარ, რომ გლობალიზმურ-ლიბერალურ ძალბრუნებისგან თავდასაცემის მიზნით, ჩვენ უნდა იყოს კონსოლიდაციური სოციალურ-ეკონომიკური ძალბრუნების ინიციატივა და იქნება ანტილიბერალური პოლიტიკური ძალბრუნების ინიციატივა.

დადრწმუნებული ვარ, თუ ჩვენ მივყვებით ამ გზას, არსებული ლიბერალური ელიტების სრული გაკოტრების პირობებში საქართველოს ხელისუფლებაში პატრიოტული ძალების მოსვლა გრძელვადიანი პერსპექტივა არ არის.

ირაკლი შიკლაჩა,
პოლიტოლოგი
სახელმწიფო სათათბიროს
დსთ-ის კომიტეტის ვედიო-
ჩატარებულ რუსულ-
ქართულ კონფერენციაზე
გაკეთებული მოხსენება

როცა გაერთიანების აუცილებლობაზე ვსაუბრობ, მისი, რამდენად რთულია ამ სოციალურ-ეკონომიკური ნაბიჯის გადადგმა. მაგრამ დარწმუნებული ვარ, რომ გლობალიზმურ-ლიბერალურ ძალბრუნებისგან თავდასაცემის მიზნით, ჩვენ უნდა იყოს კონსოლიდაციური სოციალურ-ეკონომიკური ძალბრუნების ინიციატივა და იქნება ანტილიბერალური პოლიტიკური ძალბრუნების ინიციატივა.

„მდგრადი განვითარების 17 მიზანი“ აღწერს სახელმწიფოებისა და ხალხების შთანთქმას გლობალური ხელისუფლების მიერ. თვით მიზნები — ეს არის კოდური სიტყვები მსოფლიო კორპორაციული მმართველობის პროგრამისა, რომელმაც კაცობრიობა უნდა გააღარიბოს, კორპორაციების მფლობელები კი გაამდიდროს.

გაეროს მდგრადი განვითარების 17 მიზნის რეალური პრისი

როგორ აპირებენ კაცობრიობის გაღატაკებას განვითარების ნიშნით

პრესაში გავრცელებული ინფორმაციისა და სოციალური ქსელების მომხმარებელთა კომენტარების გაცნობის შემდეგ მივხვდებით, რომ ბევრისთვის ცნობილი არ არის მიზანი აფერისა „პანდემია“. მიუხედავად იმისა, რომ ეს მსოფლიო ეკონომიკური ფორუმის 2020 წლის 3 ივლისის ვიდეოკონფერენციაზე გაცხადდა. ეს მიზანი გადმოცემულია „2030 წლამდე გაეროს მდგრადი განვითარების პროგრამაში“, რომლის ძირითადი პუნქტები აღწერილია გაეროს დოკუმენტში „მდგრადი განვითარების 17 მიზანი“.

ცნობილ პორტალ Natural News-ის რედაქტორმა მანიკ ალაშმა გააანალიზა და შეაფასა პროგრამა „მდგრადი განვითარების 17 მიზანი“, რათა მკითხველებს გაეგოთ, რა დღეს დადგინდა ეს მიზანი და რა უნდა იქნას „17 მიზანი“ აფერის „პანდემიის“ დახმარებით. „მდგრადი განვითარების 17 მიზანი“ აღწერს სახელმწიფოებისა და ხალხების შთანთქმას გლობალური ხელისუფლების მიერ. თვით მიზნები — ეს არის კოდური სიტყვები მსოფლიო კორპორაციული მმართველობის პროგრამისა, რომელმაც კაცობრიობა უნდა გააღარიბოს, კორპორაციების მფლობელები კი გაამდიდროს.

დოკუმენტში არაფერია ნათქვამი ადამიანის თავისუფლებებზე, პიროვნების უფლებების დაცვაზე, შემოქმედის მიერ ადამიანისთვის ბოძებულ უფლებებზე. თავისუფლებისა და ადამიანის უფლებების ცნებები გაეროს 17 მიზნის დასრულების მიზნით არ შედის. დოკუმენტში, აგრეთვე, ახსნილი არ არის, როგორ მიიღწევა ეს მიზნები.

მდგრადი განვითარების 17 მიზანი და მათი მნიშვნელობა

მიზანი №1: საყოველთაოდ აღმოფხვრის სიღარიბე მისი ყველა ფორმით.

ლადა უნდა ვაქციოთ კორპორაცია Monsanto-ს გენმოდულიზირებული ორგანიზმების თესვებზე, გაიზარდოს მომავლი ნებისმიერი სახეობის გამოყენება სასოფლო-სამეურნეო კულტურების წარმოების განვითარების საბაბით. შეიქმნას გენეტიკურად მოდიფიცირებული მცენარეები ვიტამინური და სხვა თვისებების გასაძლიერებლად, ისე, რომ წარმოდგენა არავის ჰქონდეს გენეტიკური დაბინძურებისა და სახეობათაშორისი ექსპერიმენტების გავრცელების შედეგებზე მყიფე ეკოსისტემაზე.

მიზანი №3: უზრუნველყოფს ჯანსაღი ცხოვრების წესი და ხელი შეუწყობს ყველას კეთილდღეობას ნებისმიერ ასაკში.
მნიშვნელობა: განხორციელდეს იძულებითი ვაქცინაცია ზრდასრულებსა და მათი შვილებისთვის დაპატიმრებისა და ციხეში ჩასმის მუქარით. დაეცვათ ბავშვები და მოზარდები მძიმე ნაწილებზე. ჯანსაღი ცხოვრების გაუმჯობესების საბაბით ჩატარდეს მასობრივი მედიკამენტოზური პროფილაქტიკური პროგრამები.

მიზანი №4: უზრუნველყოფს სამართლიანი ხარისხიანი ცხოვრება, ხელი შეუწყობს განვითარების შესაძლებლობას მთელი სიცოცხლის განმავლობაში.

მნიშვნელობა: განათლება უნდა აღზარდოს დამჯერი მუშაკები. დამოუკიდებელი აზროვნება საჭირო არ არის. არ დაეუფლოთ თვითგანათლება ალტერნატიული წყაროებით.

მიზანი №5: გენდერული თანასწორობის მიღწევა და ქალებისა და გოგონების შესაძლებლობების გაფართოება.

მნიშვნელობა: ქრისტიანობის კრიმინალიზაცია, ჰეტეროსექსუალობის მარგინალიზაცია, მამაკაცების დემონიზაცია, ლგბტ პროპაგანდა. ნაწილობრივ მიზანი არის არა თანასწორობაში, არამედ ნებისმიერის მარგინალიზაციასა და შერცხვენაში, ვინც გამოხატავს მამაკაცურ თვისებებს. საბოლოო მიზანი არის ის, რომ მოხდეს საზოგადოების ფემინიზაცია და მისი მიჩვევა მორჩილებისადმი. ვინაიდან მხოლოდ მამაკაცურ ენერჯის შეუძლია აღდგეს ჩაგვრის ნინა-აღმდეგ, იბრძოლოს უფლებებზე.

ბისთვის მამაკაცი ენერჯისა და მამაკაცური ძალის დათრგუნვა საკანონო საკითხია მონაწილეობის მორჩილების მდგომარეობაში ყოფნაში.

მიზანი №6: უზრუნველყოფილი უნდა იყოს წყალმომარაგებისა და სანიტარიის ხელმისაწვდომობა და მდგრადი მმართველობა.

მნიშვნელობა: უნდა მოხდეს წყლის რეზერვებზე კონტროლის გადაცემა კორპორაციებისთვის და მონოპოლიური ფასების დაწესება წყლით მომარაგებაზე.

მიზანი №7: უზრუნველყოფილი იქნას საიმედო, მდგრადი, თანამედროვე ენერჯის ხელმისაწვდომობა ყველასთვის.

მნიშვნელობა: დაწესდეს ჯარიმები ქვანახშირის, ბუნებრივი აირისა და ნავთობის გამოყენებისთვის, ამასთანავე, განვითარდეს „მწვანე ენერჯი“ კომპანიები, რომლებიც აწარმოებენ ძვირადღირებულ და არასაიმედო ენერჯის, არაკონკურენტული არიან, ამიტომ უნდა დააფინანსოს სახელმწიფომ.

მიზანი №8: ხელი უნდა შეუწყოს ეკონომიკის მდგრად ზრდას საყოველთაო დასაქმებით.

მნიშვნელობა: უნდა განაგრძონ მცირე ბიზნესი. ვაიდუნდონ დამსაქმებლები დაიფაროს ლგბტ თემის წევრების დაქირავების კვოტები. დაწესდეს ხელფასის საერთო სკალა ყველა სანარმოსთვის ცენტრალიზებული დაგეგმვის ეკონომიკის პირობებში. დაინერგოს საბაზრო ეკონომიკა. უარი ეთქვას ლიცენზიაზე კომპანიებს, რომლებიც არ ემორჩილებიან დიქტატს.

მიზანი №9: შეიქმნას მდგრადი ინფრასტრუქტურა, ხელი შეეწყოს მდგრად ინდუსტრიულიზაციას, ინოვაციების სტიმულირებას.

მნიშვნელობა: მოხდეს ქვეყნების დამონება მსოფლიო ბანკის ნინაშე საჯარო ვალდებულებებით. ვაიდუნდონ ისინი, ვალი დახმარდნენ

კორპორაციების პროდუქციის შესაძენად და უსარგებლო მსხვილმასშტაბიანი პროექტების განსახორციელებლად, რომლებიც ქვეყნებს კიდევ უფრო დიდ ვალში ჩაძირავს. ჯონ პარკინსის ნიგში „ეკონომიკური კილერის აღსარება“ ეს სქემა ბევრჯერ არის გამოყენებული მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში.

მიზანი №10: შემცირდეს უთანასწორობა ქვეყნებს შორის

მნიშვნელობა: შეძლებულ იქნა შექმნას ნოვატორებს, ინჟინრებსა და დამოუკიდებელ მეცნიერებს ჩამოერთვათ ქონება. კონფისკებული სიმდიდრე გადაეცეთ გლობალურ პარტიზანებს, რომლებიც სხვაგვარად იკვებებიან, საზოგადოებისთვის არაფერი მოაქვთ, ამოფარებული არიან საყოველთაო თანასწორობის ლოზუნგებს.

მიზანი №11: გადაავაქციოთ ქალაქები და დასახლებული პუნქტები უსაფრთხოდ და მდგრადად.

მნიშვნელობა: აკრძალეთ ადამიანებს ნებისმიერი იარაღის ფლობა. იარაღი უნდა იყოს სამთავრობო ძალის სტრუქტურების ხელში, რომლებიც გააკონტროლებენ ღარიბი მუშების უიარაღო კლასს. შემოღებულ იქნას სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა ქალაქგარეთ და სოფლად ცხოვრებისთვის, შეიქმნას დაცული რაიონები „მომშობის თამაშების“ სტილში. ადამიანები უნდა გამოვიდნენ დიდი მჭიდროდ დასახლებულ მკაცრად გაკონტროლებულ ქალაქებში, რომლებშიც ისინი იქნებიან 24-საათიანი დაკვირვებისა და პროპაგანდის ზემოქმედების ქვეშ.

მიზანი №12: უზრუნველყოფს მოხმარებისა და წარმოების მდგრადი მოდელი.

მნიშვნელობა: დაწესდეს საჯარიმო გადასახადები ნიადაგისთვის საბოლოო წარმოებისა და გამოყენებისთვის. მივჩნიოთ ადამიანები, ცხოველების დონის გაუარესების პირობებში არსებობას, რომელ-

იც სულ უფრო დემოკრატიულ მესამე სამყაროს ცხოვრების პირობებს. გამოყენებული იქნას მასმედია, კინო და სოციალური ქსელები მათ დასაგმობად, ვინც გადააჭარბებს წყლისა და ელექტროენერჯის გამოყენების ლიმიტს. ნახალის-სარეზერვუარი იქნას დაბეზრება ამისთვის ჯილდოს დაწესებით.

მიზანი №13: მივიღოთ სასწრაფო ზომები კლიმატის ცვლილების მისი შედეგების წინააღმდეგ.

მნიშვნელობა: დაწესდეს კვოტები ადამიანის მიერ მოხმარებულ ენერჯიაზე და დიასფორის ის, ვინც გადააჭარბებს ლიმიტებს. დაწესდეს დაკვირვება ენერჯის მოხმარებაზე. დაისაჯონ სატრანსპორტო საშუალებების მფლობელები, რათა ვაიძულოთ მასები, გადავიდნენ საზოგადოებრივ ტრანსპორტზე, რომლებშიც ანონიმური საშუალებებით ყველა ადამიანს დააკვირებენ.

მიზანი №14: ოკეანეების, ზღებისა და ზღვის რესურსების შენარჩუნება და მდგრადი გამოყენება მდგრადი განვითარების ინტერესების შესაბამისად.

მნიშვნელობა: შეიზღუდოს ოკეანეში თევზჭერა, ეს გამოიწვევს სურსათის დეფიციტსა და საკვები პროდუქტების გაძვირებას. დაწესდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა კერძო თევზსაჭერი გემების ექსპლუატაციაზე. თევზის რეწვაზე დაწესდეს კონტროლი და ამის უფლებები მიეცეთ მხოლოდ კორპორაციებს.

მიზანი №15: ეკოსისტემების დაცვა, აღდგენა და მდგრადი გამოყენების წახალისება, ტყეების მდგრადი მართვა, ბრძოლა გაუდაბროებასთან, ნიადაგის დეგრადაციასთან და ბიოლოგიური მრავალფეროვნების შემცირებასთან.

მნიშვნელობა: ვაიდუნდონ ადამიანები, დატოვონ სასოფლო-სამეურნეო და ქალაქგარეთ რაიონები. დაწესდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა კერძო საკუთ-

რებაზე, მათ შორის ფერმებზე, რანჩოებზე, ნაკვეთებსა და აგარაკებზე. სოფლის მეურნეობა გაკონტროლდეს კორპორაციულ-სამთავრობო ბიუროკრატის მეშვეობით. აიკრძალოს ხის, ქვანახშირისა და სხვა სახის ლუმელები. აიკრძალოს წვიმის წყლის შეგროვება. აიკრძალოს მებაღეობა და მებოსტნეობა. მოსახლეობის სასურსათო უზრუნველყოფა სრულად უნდა იყოს დამოკიდებული მთავრობაზე.

მიზანი №16: ხელი უნდა შეუწყოს მშვიდობიანი საზოგადოების განვითარებას მდგრადი განვითარების ინტერესების სასარგებლოდ. უზრუნველყოფილი იქნას სამართლიანობის ხელმისაწვდომობა ყველასთვის, შეიქმნას ეფექტიანი, ანგარიშვალდებული ინკლუზიური ინსტიტუტები ყველა დონეზე.

მნიშვნელობა: მიეცეთ სამართლებრივი იმუნიტეტი არალეგალ უცხოელებსა და უმცირესობებს, რათა ისინი იქცნენ პრივილეგიების მქონე ფენად, რომელსაც ექნება შეზღუდული ძალადობის უფლება სხვების მიმართ. „ინკლუზიური ინსტიტუტები“ ნიშნავს კორპორაციებისთვის ხელსაყრელი პირობების შექმნას. არაკეთილსამიერო ჯგუფების დასაბრუნებლად გამოყენებული უნდა იქნას პოლიცია და სპეცსამსახურები, ამასთანავე, უყურადღებოდ დარჩეს კორპორაციებისა და პოლიტიკური ელიტების დანაშაულებრივი საქმიანობა.

მიზანი №17: განმტკიცდეს გლობალური პარტნიორობის საშუალებები მდგრადი განვითარების ინტერესების გათვალისწინებით.

მნიშვნელობა: უნდა მივიღოთ გლობალური სავაჭრო კანონები, რომლებიც თრგუნავს ეროვნულ კანონებს, მიეცეთ კორპორაციებს შეუზღუდავი უფლებამოსილებები. მიღებული იქნას გლობალური სავაჭრო პაქტები, რომლებიც გააულებენ ეროვნულ კანონებს და გააუქმებენ კანონებს ინტელექტუალური საკუთრების შესახებ, რათა კორპორაციები გარანტირებული ჰქონდეთ მონოპოლია ნაწილებზე, თესვებზე, ქიმიკატებსა და ტექნოლოგიებზე. უნდა გაუქმდეს ეროვნული კანონები და მოთხოვნილი იქნას კორპორაციების მიერ შემუშავებული და გაეროს ბუქედდამსუშული სავაჭრო შეთანხმებების მიმართ მორჩილება.

დოკუმენტში ნათქვამია: ჩვენ ვიღებთ ვალდებულებას, დაუღალავად ვიშუაშაოთ ამ პროგრამის განსახორციელებლად 2030 წლისთვის.

სტატის ავტორის შესახებ: მანიკ ალაშმა არის მკვლევარი, საკვები პროდუქტების სამართლო-სამედიცინო ანალიზის სპეციალისტი. ხელმძღვანელობს ლაბორატორიას არის დამუშავებული და მთავარი რედაქტორი სამეცნიერო ჟურნალის Natural Science Journal, დამუშავებული და მთავარი რედაქტორი ვებგვერდისა და Natural News. მისი კვლევების შედეგად გაიკვია, რომ ბრინჯაოსგან დამზადებული აზიური პროდუქტები დაბინძურებული ტოქსიკური მძიმე ლითონებით — ტყვიით, კადმიუმით, ვოლფრამით.

მაშადა ნიკა კორნეთაძე

ფოსტა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თქვენ არ იცნობთ საქართველოში კეთილგონიერ, განათლებულ, გამომწილ პროფესიონალებს, ღირსეულ პიროვნებებს, თავიდანვე თქვენ ირგვლივ რომ შემოგაქრიათ. სამოქალაქო უფროდ მოყვარული ჭეშმარიტი მამულიშვილები მრავლები და კონსულტანტებად რომ მიგანვიანოთ, ძველის განვითარებასა და ეკონომიკურ წინსვლას ვერაფერი დაგარკობდა. მრავლები სახალხო მემკვიდრეობის დარგების მიხედვით უნდა შეგარკობოთ, მათთან დაკავშირდეთ; ეკონომიკის, ფინანსების, მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის, მშენებლობის, ჯანმრთელობის, განათლების, კულტურისა და გუნდური რესურსების აქტიურობის გამოყენების, სახელმწიფო პროტექციონიზმისა და ა.შ. მიხედვით.

საქართველოს სკოლებისთვის განკუთვნილ ახალგაზრდად ისტორიის ნიგნში ბიძინა ივანიშვილის მიერ საქართველოში განეული უმნიშვნელოვანესი ღვაწლი, სულ რაღაც, 2-3 ღარიბი პნკარით არის წარმოდგენილი, რაც ნიგნის ავტორთა უდიდეს შეცდომად მიმაჩნია. მან სამილიარდ დოლარზე მეტი თავისი ფული საქართველოში ქველმოქმედებას მოახმარა და იმსახურებდა მისი წვლილის ღირსეულად აღნიშვნას.

არაჩვეულებრივი სამების გრანდიოზული ტაძრის აგება, ურიცხვი ეკლესია-მონასტრის რესტავრაცია, სკოლების მშენებლობა-რეკონსტრუქცია, თეატრების აღდგენა-გარემონტება, ახალი შესანიშნავი მრავალპროფილიანი უნივერსიტეტის აშენება ქუთაისში, შეკვეთილში მსოფლიო დონის ულამაზესი პარკის გაშენება, არაჩვეულებრივი დასახველები კომპლექსის — „პარაგრაფისა“ და თანამედროვე საკონცერტო დარბაზის აშენება... განაგრძობს ვაკის პარკისა და იპოდრომის ტერიტორიების გაკეთილშობილებას, უნიკალური კურორტების — წყალტუბოსა და აბასთუმანის კომპლექსების — მშენებლობას და სხვ. ყველა სიკეთის ჩამოთვლა შეუძლებელია.

ოთარ მარგველაშვილი

ბი, ქონებისა და ბიზნესის ყანაღურად წართმევა. არაფერია ნათქვამი ნაცების ხელი-სუფლების ბარბაროსობაზე 26 მაისსა და 7 ნოემბერს, დავითგარეჯის სამონასტრო კომპლექსის, კოდორის ხეობისა და ლენინგორის გაყიდვაზე, უგუნური 3-დღიანი ომის დაწყებაზე რუსეთთან, სამარცხენო დამარცხებაზე უდიდესი მსხვერპლითა და გამოძევებული დევნილებით, რაც გრანდიოზული ზარ-ზეიმით აღნიშნა. არაფერია ნათქვამი ამ მარცხის შემდეგ ქვეყნის აუარებელი სტრატეგიული ობიექტის რუსეთისთვის გადაცემაზე. დადებითად არის შეფასებული ავღანეთში ჩვენი უგუნური მისია, სადაც ჩვენი ახალგაზრდები იღუპებოდნენ ან დასახიზრებულნი გვიბრუნდებოდნენ, ვითომ გვაკლდა მსხვერპლი აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში. სააკაშვილმა დედამისის კაპიკებად გადასცა მილიონებად შეფასებული ქონება, მომხვეჭელ და უნამუსო **პანა ბანდუშიძე** ჩვენი სამრეწველო პოტენციალი განაივებინა და სხვა მრავალი ბოროტება, რომლებიც სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში ხდებოდა.

რატომ ვასნავლით ახალგაზრდებს დამახინჯებულად უახლეს ისტორიას?
ბატონო ბიძინა! სამწუხაროდ, ნეპოტიზმით გაუღენთილი თქვენი საკადრო პოლიტიკა ვერავითარ კრიტიკას ვერ უძლებს. თქვენმა შერჩეულმა, სრულიად დაუმსახურებლად თანამდებობებზე დაინიშნულმა ხალხმა და პარლამენტში წამოსაკლებულმა, მთავრად და მთავრად დაფინანსებულმა მრავალმა გარეწარმა გადალახათ და მტრად გადაგვიყიდათ. რატომ, რას ფიქრობთ? ვფიქრობ, თქვენ არ იცნობთ საქართველოში კეთილგონიერ, განათლებულ, გამოცდილ პროფესიონალებს, ღირსეულ პიროვნებებს, თავიდანვე თქვენ ირგვლივ რომ შემოგაქრიათ. უფროსად უნდა მოყვარული ჭეშმარიტი მამულიშვილები მრჩეულებად და კონსულტანტებად რომ მიგვეწვიოთ, ქვეყნის განვითარებასა და ეკონომიკურ წინსვლას ვერაფერი დააბრკოლებდა. მრჩეულები სახალხო მეურნეობის დარგების მიხედვით უნდა შეგერჩიათ. მაგალითად: ეკონომიკის, ფინანსების, მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის, მშენებლობის

ბიძინა ივანიშვილის მიერ საქართველოში განეული დიდი ქველმოქმედება და დახვეწილი დიდი უახლოვება

ისტორია 9

საქართველოსა და მსოფლიოს

სურ. 5 საქართველოს მესამე პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი

ზემოაღნიშნულ ისტორიის სახელმძვანელოში სააკაშვილის აღზავების პერიოდი გადგომულია ასევე ზეჩაღად და სრულიად არაკომპეტენტად: თითქოს მან მოახერხა კორუფციის დაქვავა ყველა სფეროში, თითქოს სააკაშვილი და მისი ხელისუფლება ელიტარულ კორუფციას ყელაღად არ იყო ჩაფლული. გადახდომილად არის უფასოებული ეკონომიკის ბაზრობის დახურვა, სრულიად უდანაშაულო აღამიანების დაჭრა, ნაგებ, მხეხური ხეით სიკვდილის პირას მიყვანა, მკვლელობები, ქონებისა და ბიზნესის ყანაღურად წართმევა

ის, ჯანმრთელობის, განათლების, კულტურისა და ბუნებრივი რესურსების პოტენციალის გამოყენების, სახელმწიფოს პერიოდში ხდებოდა. ა.შ. მიხედვით.

ამ პრინციპით რომ გეხელმძღვანელოთ და არა პირადი ერთგულებითა და სიმპათიანტიპატიით, დღეს ბევრი ახალი სანარმო გვექნებოდა, არსებული სანარმოების მოდერნიზაცია და გადაიარღობით კი უამრავი ხალხი დასაქმდებოდა, უმუშევრობა საგრძნობლად შემცირდებოდა და დამამცირებელი და შეურაცხყოფელი სამუშაოების შესასრულებლად უცხოეთში აღარავინ გადამხვეწებოდა. ანალოგიური რამ მოხდებოდა სოფლის მეურნეობის განვითარების შემთხვევაშიც. სოფელი არ დაიცილებოდა და არ გაპარტახდებოდა, ოჯახები არ დაინგრეოდა, დოვლათი გამრავლდებოდა, უცხოეთიდან მდარე ხარისხის პროდუქციის შემოღებება მკვეთრად შემცირდებოდა.

რაც მთავარია, შემოსავლები და ბიუჯეტი საგრძნობლად გაიზარდებოდა და სახელმწიფო დოტაციაზე არსებული დარგები განვითარდებოდა. დამატებით უნდა შეცვალოთ კადრების შერჩევისა და დანიშნულების პოლიტიკა. ქვეყნის ეკონომიკის მართვის მეთოდები. იქაერთ ფრთხი-

ლად და დაკვირვებით! 9 წელია, ხალხი მხარს გიჭერთ, მაგრამ, სამწუხაროდ, არ ითვალისწინებთ მათ სამართლიან მოთხოვნებს. უსმინეთ ხალხს და არა პარტიებს, მით უმეტეს უცხოელ მრჩეველებს, „ექსპერტებს“ და ვაიჭყუისდამრიგებლებს.

დაგვიანებულია, მაგრამ სამი წელი წინ გაქვთ. ბევრი რამის გამოსწორება და მოსწრება შეიძლება. დროს ნუ დასკრავთ ოპოზიციასთან უნაყოფო ჭიდილში; მით უმეტეს, შეუცხადებლად სააკაშვილის გარემოცვასთან და უცხოეთის შემადგენელ მიკროოპულ მენტორებთან. ამ თავზედ ბრბოს ჩვენი ქვეყნისა და ხალხის ეკთილდებოდა არ სურს, თორემ რუსეთთან ომის დამწყებ, ტერიტორიების დამკარგავ მისი ოცი წლის განმავლობაში მძარცველ, სისხლიანი რეჟიმის შემოქმედს, მართამდიდებლობისა და ეკლესიის მგომელებს, ხალხის მჩაგვრელს, არაჩვეულებრივი ძეგლების ამფეთქებელს, ფსიქიკურად შერყეულ სააკაშვილს თითქმის ოცი წლის განმავლობაში რატომ უნდა უჭერდეს მხარს ამერიკა და ევროპა? ამერიკა-ევროპის მიერ თავსმოხვეული კადრები ჩვენი მტრობის მეტს არაფერს აკეთებენ. ე.წ. სახალხო დამცველი **ნილო ლომჯარია** და მისი წინამორბედი, მანქურთი **უჩა ნანუაშ-**

ვილი მოსწონთ **პარლ პარტელსა** და **კელი დებანსი**, იმიტომ, რომ იდგნენ და დგანან მათი მითითებების სადარჯლოზე. ეს პირები ხომ მათი მოთხოვნით დაინიშნენ ამ საპარლამენტებლო თანამდებობებზე.

ჩვენ გლობალურ პანდემიას მოვიშორებთ, მაგრამ მათი „წყალობით“ მიშა მოუშორებელი ვირუსად იქცა. მიშა, რომელიც ოფიციალურ მიღება-

ზე გამოცხადდა ნასკებში ჩატენილი მარვლით, შარვალის უკულმა ეცვა და ტრიბუნასთან იჯგიმებოდა. ეს კადრები მსოფლიომ იხილა. მიხეილ სააკაშვილს სალორესაც ვერ ანდობ, უცხოელმა „კეთილისმეტყველებმა“ კი ქვეყნის მმართველად დაგვასვეს თავზე და ახლაც ანალოგიურის გამეორებას ცდილობენ.

ოთარ მარგველაშვილი

P.S. ჩვენს მაღლიან მიწაზე მონეულ სოფლის მეურნეობის პროდუქტებს იშვიათად იხილავთ ბაზარში ან სუპერმარკეტში. ამას წინათ ვნახე, რვა სახის ყურძენი იყიდებოდა. გამოცდიველმა მითხრა, — ბატონო, რვავე სომხეთიდან არის ჩამოტანილი. გავოცდი. სირცხვილია, რომ ეს ხდება ვაზისა და ღვინის ქვეყანაში. ვინც შრომობს, ბაზარზეც ის უნდა ბატონობდეს. ზვრებში, ყანებში, ბაღებში, მინდვრებში რომ იშრომონ, ვინდა ივლის გაუთავებელ და დაუმთავრებელ, შემადგენელ მიტინგებსა და აქციებზე? ცხოვრებაგავილი კაცი ვარ, რა არ გამივიცა, მაგრამ საყოველთაო შიმშილი, ისიც 6 თუ 8 წლის განმავლობაში, ღმერთმანი, არ მსმენია.

ბატონმა ნოდარ ჭითინავამ, აღიარებულმა მეცნიერმა, წარმატებულმა და ცნობილმა სამეურნო ხელმძღვანელმა, გამოცდილმა ეკონომისტმა, დოქტორმა, პროფესორმა, ღირსეულმა პიროვნებამ ამას წინათ გამომიგზავნა თავისი ახალი არაჩვეულებრივი ნიგნ-ნაშრომი, წლების განმავლობაში დაჯავაფა: „საქართველოს ეკონომიკის ტრანსფორმაციის ხილული და უხილავი პრობლემები“. ვურჩევ ყველას, ვინც დაინტერესებულია ჩვენი სამშობლოს წინსვლით, ეკონომიკური სიძლიერით, ქვეყნის განვითარებით, აუცილებლად დაკვირვებით წაიკითხოს ეს ღრმად მეცნიერული ნიგნი, რომელიც სრულიად ახალი სიტყვაა ქართულ ეკონომიკურ ლიტერატურაში, თავისი დატვირთვით, სტრუქტურით, მოცულობითა და დახვეწილი მოსაზრებებით. მადლობა ბატონ ნოდარს!

ო.ა.

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ზურაბ ანჩაბაძე არა მხოლოდ ცნობილი მეცნიერი იყო, არამედ კარგად განათლებული და აღზრდილიც. იცოდა ფრანგული ენა, ერკვეოდა ხელოვნებაში, მუსიკაში, უკრავდა გიტარაზე და მღეროდა. მის რეპერტუარში რუსული რომანსების გვერდით ყოველთვის იყო ღები იმხანაობის რეპერტუარიც. ცხადია, იმ საღამოსაც მოწინაინდომებდა ბატონი ზურაბის შესრულებით რომანსებიც და ქართული ჰანგამიც. ბატონ ზურაბს ალავარი ივანე თარაბამ ჩამოართვა. ისიც შესანიშნავად ფლობდა ქართულ ენას. მის გარემოცვაში ყოველთვის იყვნენ ქართველებიც. დაბა გულრიფში მისი აბაბაძე ნოდარ ღუმბაძის აბაბაძის გვირგვინი იდგა.

გვიანი შემოდგომა და ზამთარი აფხაზეთში ცივი და წვიმიანია, დეკემბრის მეორე ნახევარში ხშირია დიდთოვლობაც. ამბავი, რომელსა მოგიტხრობთ, 1979 წლის 31 დეკემბერს მოხდა.

ახალ წელს, ტრადიციულად, ოჯახი თბილისში ვხვდებით. დედაქალაქში უკვე გავეზარდეთ მეუღლე და ქალიშვილი, თავად კი 31 დეკემბერს საღამოს რეისით სოხუმიდან უნდა გავფრენილიყავი. დღის მეორე ნახევარში ამინდი მკვეთრად გაუარესდა, დაიწყო ინტენსიური თოვა და გაფრენის შანსიც შემცირდა. აეროპორტში საინსტიტუტო მეურნეობის დირექტორ **ვიქტორ ხიშკას** მანქანით წავედი. სადგურსა და ავიაგაზაფხანს შორის სოხუმის პედინსტიტუტის რექტორი, პროფესორი **ზურაბ ანჩაბაძე** შემხვდა, ისიც თბილისში მიემგზავრებოდა. მე და ბატონი ზურაბი სოხუმში ერთ სადარბაზოში ვცხოვრობდით და დროდადრო ვსტუმრობდით ერთმანეთს. იგი აფხაზი თავადების (მგონი, მთავრებისა) შთამომავალი და იგივე განათლებული კაცი იყო. სპეციალობით ისტორიკოსი, ქართულ-აფხაზური ურთიერთობის კარგი მცოდნე და მკვლევარი გახლდათ.

— ნაპოლეონ, შენც, ალბათ, თბილისში, ხომ? — მკითხა და განაგრძო, — ახლახან აეროპორტის უფროსი, ხაინდრავა, იყო აქ და განაცხადა, რომ თვითმფრინავი ჯერ თბილისიდან არ გამოფრენილა და, ალბათ, რეისიც გადაიდგა. — კი მაგრამ, აეროპორტში საფრენი ბილიკის გასაწმენდი ტექნიკა ხომ აქვთ?! — შევეპასუხე მე.

— თოვა ისეთი ინტენსიურია, რომ ტექნიკა ვეღარ შეშაობს, არის ხილვადობის პრობლემა, — მიპასუხა მან. ჩვენი საუბრისას დარბაზში ისევ გამოჩნდა აეროპორტის უფროსი და ჩვენივე გამოემართა.

— ბატონებო, ვწუხვარ, მაგრამ დღეს ფრენა აღარ იქნება, რეისი დროისთვის გადაიდო. დილით თავად დაგირეკავთ, მდგომარეობას გაცნობებთ, — გვითხრა მან. უნებურად საათს დავხედე, საღამოს 8 საათი და 30 წუთი იყო.

— მე მანქანა მოსვლისთანავე გავეშვი, იმედია, შენი ჯერ კიდევ აქაა, — მითხრა ანჩაბაძემ. რაღაც ვიზამდით, მანქანაში მოვკალათდით და სოხუმის გზას დავედევით. ცოტახნით ჩემს ინსტიტუტში შევიარეთ, რომელიც კვლასურში იყო მდებარეებული და ოჯახზე და დამომარეობა შევატყობინეთ.

იძის, სამუშაო კაბინეტის ფანჯრები, რომლებიც გაჩახჩახებულნი იყვნენ. — საღამო მშვიდობისა, ავთანდილ, რა გეგმები გაქვს საღამოსთვის? — ვკითხე ტელეფონით. — რა გეგმები უნდა მქონდეს?! აგერ, ვსხედვართ მე და **მოსკალეკო** (აფხაზეთის პარტიის საოლქო კომიტეტის მდივანი — ნ.ქ.) და ველოდებით, იქნებ, ვინმე შეგვეხიზნოს, — მიპასუხა მან. — როგორც ვხედავ, კარგდროს გირეკავ. გელოდებით, ჩემთან არის ზურაბ ანჩაბაძე, დაფურეკავ **გოგი შორაშოლიანსაც** (პარტიის სოხუმის ქალაქკომის პირველი მდივანი — ნ.ქ.). იმხანად ბატონ გოგისთან ცნობილი აფხაზი პოეტი, კარგი მოქართულე და ჩვენი საერთო მეგობარი **მურმან ნაყოფიანი** იყო. ცხადია, ისიც მოვიწვიე. შემოგვიერთდა ჩემი კარის მეზობელიც, პარტიული ფუნქციონერი **ბალატიონ ნაჭყვია** — განათლებული, მსოფლიო ლიტერატურის კარგი მცოდნე და, რაც მთავარია, იუმორის დამფასებელი და თავდაცვითი კარგი მთხრობელი. სტუმრები მალე მოვიდნენ და 1979 წლის 31 დეკემბერს სუფრასაც მივუჯექით ხუთი ქართველი, სამი აფხაზი და ერთი უკრაინელი.

თამალობა, ტრადიციულად, ბატონმა ავთანდილმა „მისაკუთრა“. იგი ნაკითხი, ქართული და რუსული ლიტერატურის კარგი მცოდნე, იუმორის დამფასებელი და, რაც მთავარია, ბრწყინვალე თამადა იყო. მან მიმავალი 1979 წელი შეაფასა, გაიხსენა გაკეთებული საქმეები: „ბევრი რამ ვერ გავაკეთეთ, მაგრამ, რაც გაკეთდა, ხარისხიანად გაკეთდა. ლიდავაში აშენდა ახალი დასახლებული კომპლექსები, მოქანდაკე **ზურაბ ნარტიელმა** დაამთავრა მოზაიკური პანორამა...“ კიდევ ბევრი რამ თქვა საინტერესო და დიპლომატიურად ცენტრალურ ხელისუფლებასაც „გაპურა კბილი“. თამადამ გაიხსენა ქალაქ ნოვოსიბირსკში უნივერსიტეტის გახსნა და მის რექტორად **ილია ვეპუას** დანიშნა, რომლის მონაღებსაც მთელი ქვეყნიდან გამოეხმარნენ ცნობილი მეცნიერები, მიატოვეს „ანყოფილი“ ცხოვრება და გაემგზავრნენ იმ უნივერსიტეტში სამუშაოდ, რომლის რექტორიც მათთვის (და არა მხოლოდ მათთვის) ავტორიტეტით გახლდათ. მოგვიანებით, არანოვოსიბირსკი, ფაქტობრივად, გახდა რუსეთის მესამე სახელმწიფო ქალაქი მოსკოვისა და ლენინგრადის შემდეგ. საქართველოშიც ძნელდებოდა მისი ავტორიტეტი, რომლის ირგვლივაც ირავებოდნენ სხვები. კიდევ ბევრი რამ გაიხსენა საქართველოს ისტორიიდან ავთანდილმა.

მისი სადღეგრძელო განაგრძო ზურაბ ანჩაბაძემ: — ბატონებო, — განაცხადა მან, — პატარა ერებს უფრო სჭირდებათ დიდი და ბრძენი ადამიანები. მე ისტორიკოსი ვარ და კარგად ვიცი ასეთი ადამიანების ფასი. ისტორიულად, დიდი ქართველების

ხუთი ქართველი, სამი აფხაზი და ერთი უკრაინელი სასხალწლო სუფრაზე სოხუმში ეპქ, ნეტავი, იმ დროს!

ნაპოლეონ ქარაბაძე

«შეოფრობა იყო და რთველიც ვნახე, უკრინს დანერგავ და ჩარჩხალებს აპოვლებავ. კახეთში სა მღვანელებს ვიყვარებდი. ჩვენთან ერთად ნაპოლეონ ბატონი ნაპოლეონის მეგობრები, ქაღის მარჯან, კახური ლეონოზ ბეკრი და მალაქიანი და აფხაზეთშიც გამომატანეს. მე ვარ რუსეთში ნამყოფი, სამხედრო სამსახური იქ გავატარე. ვყოფილვარ ჩეხოსლოვაკიაშიც, სხვაგანაც, მაგრამ ასეთი შთაბეჭდილებებით დატვირთული არსაიდან ნამოვსულვარო და ასე შემდეგ. მაგის ნევრები ვიქტორს ყურადღებით უსმენდენ, მან კი თავისი გამოსვლა საქართველოს სადღეგრძელოთი დაამთავრა. მე რე თქვა, — ძალიან ბედნიერი ვიქნები, თუ ამ შემადგენლობით მომავალში ხიშკების მამულში მენვევით სტუმრადო. აქვე დავექნე, რომ ხიშკებს ხშირად ვსტუმრობდი და მათ შორის იმ ხალხთან ერთადაც, რომლებიც მან იქ გულწრფელად მიიპატიჟა. ბატონი ვიქტორი ადრე წავიდა წუთისოფლიდან. მე მის ოჯახთან კავშირი თბილისში გადმოვსვამდე, ანუ 1990 წლამდე არ გამიწყვეტია...»

გვერდით ძნელდებოდა ჟამს ყოველთვის იდგნენ დიდი აფხაზები, — მან ნათქვამი ისტორიული ფაქტებითაც გაამყარა და განაგრძო, — ისტორიაში ბევრი მაგალითია, როდესაც საქართველოში მიდიოდნენ აფხაზეთის დასახმარებლად. ჩვენი ვალაი ასეთი ფაქტების გამოვლენა და საზოგადოებისთვის მიწოდება. კიდევ ბევრი რამ თქვა ბატონმა ზურაბმა. იგი არა მხოლოდ ცნობილი მეცნიერი იყო, არამედ კარგად განათლებული და აღზრდილიც. იცოდა ფრანგული ენა, ერკვეოდა ხელოვნებაში, მუსიკაში, უკრავდა გიტარაზე და მღეროდა. მის რეპერტუარში რუსული რომანსებიც გვერდით ყოველთვის იყო დიდი **იმხანაობის** რეპერტუარიც. ცხადია, იმ საღამოსაც მოწინაინდომებდა ბატონი ზურაბის შესრულებით რომანსებიც და ქართული ჰანგამიც. ბატონ ზურაბს ალავარი ივანე თარაბამ ჩამოართვა. ისიც შესანიშნავად ფლობდა ქართულ ენას. მის გარემოცვაში ყოველთვის იყვნენ ქართველებიც. დაბა გულრიფში მისი აბაბაძე ნოდარ ღუმბაძის აბაბაძის გვირგვინი იდგა

და მათ შორის გავლენიანი ლობის ჭიშკარი თითქმის ყოველთვის ღია იყო. იმ საღამოს ვანომ ნაგვიკითხა **ბალატიონის** „ლურჯა ცხენები“ და მისი აფხაზური ვერსიაც, რომელიც თვითონვე თარგმანა. მიუხედავად იმისა, რომ ქართველებმა არ ვიცოდით აფხაზური ენა, თარგმანი უღერადონაწილედ გაიხდინო, ამბობთ მივხვდით, როგორი პასუხისმგებლობით მოეკიდა ამ საქმეს ბატონი ივანე. შემდეგ მან რუსულ ენაზე ნათარგმნი თავისი ლექსებიც წავიკითხა, რომლებიც ასევე დიდი საამოვნებით მოვისმინეთ და ავტორიც დამსახურებულად შევაქეთ.

იმ საღამოს გოგი შორაშოლიანიც აქტიურობდა. იგი თეატრალი გახლდათ და მეგობრობდა ცნობილ მსახიობებსა და რეჟისორებთან. „თეატრი ისტორიისა და დღევანდელი ონანილედ გაიხდინო, ამბობთ ანარეკლია. კარგად დადგმული სპექტაკლი მაყურებელსაც აიყოლიებს და თანამონაწილედ გაიხდინო, ამბობთ. მის გარემოცვაში მინახავს **პროსი მანჯარაძე, მადამ ჩახაძე, რამაზ ჩხიკვაძე, ანანო პანაძე**... მახსოვს

სადაც ბატონ ნაპოლეონის სათანადო შეგზავნით და, ცხადია, იქაც დიდებულად მიგვიღეს. თბილისში ორ დღეს დავრჩით. ქალაქი დავათვალიერე, რუსთაველზეც გავისეირნე, ავედით ფუნიკულიორზე და ა.შ. ძალიან შთაბეჭედავი იყო კახეთში სტუმრობა. შემოდგომა იყო და რთველიც ვნახე, ყურძნის დაწურვაც და ჩურჩხელების ამოვლებაც. კახეთში სამ დღეს ვიმყოფებოდი. ჩვენთან ერთად ნამოვიდნენ ბატონ ნაპოლეონის მეგობრები, ქუდიც მარჯანს, კახური ლეონოზ ბეკრი დამალევიანს და აფხაზეთშიც გამომატანეს. მე ვარ რუსეთში ნამყოფი, სამხედრო სამსახური იქ გავატარე. ვყოფილვარ ჩეხოსლოვაკიაშიც, სხვაგანაც, მაგრამ ასეთი შთაბეჭდილებებით დატვირთული არსაიდან ნამოვსულვარო და ასე შემდეგ. მაგის ნევრები ვიქტორს ყურადღებით უსმენდენ, მან კი თავისი გამოსვლა საქართველოს სადღეგრძელოთი დაამთავრა. მე რე თქვა, — ძალიან ბედნიერი ვიქნები, თუ ამ შემადგენლობით მომავალში ხიშკების მამულში მენვევით სტუმრადო. აქვე დავექნე, რომ ხიშკებს ხშირად ვსტუმრობდი და მათ შორის იმ ხალხთან ერთადაც, რომლებიც მან იქ გულწრფელად მიიპატიჟა. ბატონი ვიქტორი ადრე წავიდა წუთისოფლიდან. მე მის ოჯახთან კავშირი თბილისში გადმოვსვამდე, ანუ 1990 წლამდე არ გამიწყვეტია...

— როგორც ვატყობ, ჩემი ჯერიც მოვიდა, — თქვა მოსკალეკომ და ნამოდა. მეც მინდა შევსვა საქართველოსა და აფხაზეთის სადღეგრძელო. ქვეყნისა, რომელმაც დედასთან ერთად მეც შემეფარა, დამასახლა, უმალესი დამამთავრებინა და მომცა შესაძლებლობა, ვივხედე თქვენთან ერთად სადღესასწაულო სუფრასთან... მან კიდევ ბევრი რამ თქვა, მაგრამ არა როგორც უკრაინელმა, არამედ როგორც საქართველოს მკვლევარმა: მე საქართველოს ჩემს სამშობლო ვთვლი და ამით ვამყობო.

სუფრა დიდხანს გაგრძელდა, მხოლოდ დღის 5 საათზე დავიშალეთ. იმავე შემადგენლობით 1980 წლის პირველი იანვარი, საღამოს შვიდისთვის გალაკტიონ ნაჭყვიას ოჯახში ვუსხედით სუფრას. კარგადაც მოვიხიხეთ.

1979 წლის 31 დეკემბერს ჩემთან შეკრებილი ადამიანები ერთმანეთს ღვინის სმამი კი არა, სიყვარულსა და თანადგომამი ვეჯობებოდი და დღესაც მჯერა, რომ სუფრის ნევრები გამოთქმებში გულწრფელი ვიყავით.

სამწუხაროდ, იმ ადამიანებიდან ცოცხალი მხოლოდ მე დავრჩი...
...ეპქ, ნეტავი, იმ დროს!

ნაპოლეონ ქარაბაძე

მსოფლიო
სიახლოვა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„დროთა ბრუნვაში რომ ეს ამოღება ღალა წაართვა ჩვენს სიცოცხლესა, სამაგიეროდ რა ნუგები მოგვცა, რა გვითხინა, რა მოგვამოგვინა, რა დაგვამუნათა?“ ჩვენც იმეხს გავუმოგვინებთ ჩვენს დიდ წინაპარს, რასაც თვითონ ამოგვდა დიდი ხნის წინათ: „რომ გვეთქმოდეს – გვერი არაფერიო, ცოტა მაინც საბუნებრივი გვექნებოდა. საქმე ის არის, რომ სულ არაფერი მოუცინა, და ეს რა ნუგებია. მიღიან დღენი, მიღიან წაღნი და ჩვენ ისევ ისე პირდაღებულნი ვართ, ისევ ისე ხელცარილნი, რომორც ვყოფილვართ, და ვიძახით: სად წავიდეთ, ვინ შევჩვილოთ, ვინ ვუთხრათ, ვინ განგვიღებს დახვულ ქარებს ბედისას?“

რუბრიკას უძღვება დარეჟან ანდრიაკი

„აი ესეც ახალი წელიწადი და არ ვიცით, რა მოგილოცოთ: წასვლა ძველისა თუ მოსვლა ახლისა. ან ერთში რა ყრია, ან მეორეში, ვერ გამოგვიცვნი“. სამწუხაროა, რომ ილიას ამ სიტყვების გამეორება დამჭირდა ჩემს მკითხველთან ახალი, 2022 წლის ზღურბლზე. მართლაც და, რა სიხარული მოგვიტანა 2021-მა, რომ მასთან განშორება გაგვიჭირდეს ან მაღლიერებმა დიდი ზარ-ზეიმით გავაცილოთ? არც მომავალ წელიწადს უჩანს საიმისო პირი, რომ ოცნებები აგვისრულდება — რომ უპირო ხელისუფლება პირიანი გახდება, ვაიპოლიტიკოსები კი — ხალხის გულწრფელი გულშემატკივრები; პირფერობას, მლიქვნელობას, პატივმოყვარეობას, ღალატს, ურცხვობას თავმდაბლობა, თავდადება, ერთგულება, ურთიერთპატივისცემა ჩაანაცვლებს.

„წასვლა ძველისა თავის-თავად ბევრი არაფერი სასიხარულოა“-ო, — ილიამ, — „პირი-ქით, სანადვლეელი უფროა. ჯერ იმიტომ, რომ კარგი იყო თუ ავი, მაინც შეჩვეული ვართ იყო და შეჩვეული ვართ ხომ ზოგჯერ ქართველისათვის შეუჩვეველ ლხინსა სჯობია. მეორე იმიტომ, რომ ძველი წელიწადი წავიდა და სასიცოცხლოდ მოთვლილ დღეთაგან თვითოეულს ჩვენგანს მოაკლდა მთელი სამას სამოცდახუთი დღე და სამას სამოცდახუთი დღით ახლო მიუვადით იმ აუცილებელს სადგურს, საცა შესვლა და გამოსვლა აღარა. ნუთუ ეს მისალოცველია და სასიხარულო ხუმრობაა, თთელი სამასსამოცდახუთი თორმეტ-საათიანი დღე და მთელი სამასსამოცდახუთი თორმეტი საათიანი დღე წავიდა და დიღუპა ეს ამოდენა დღე და ღამე, ეს ამოდენი დრო და ჟამი იქ, საცა სიცოცხლე უამისოდაც წუთია. **დროთა ბრუნვაში რომ ეს ამოღება ღალა წაართვა ჩვენს სიცოცხლესა, სამაგიეროდ რა ნუგები მოგვცა, რა გვითხინა, რა მოგვამოგვინა, რა დაგვამუნათა?**“

მოხივებება და სიცოცხლის წარსული დღენი-კი აღარა. **ვაი ფუჭად განვლილს სამასს სამოცდა ხუთს დღეს და ღამეს. ჩვენს სიცოცხლეს ეს ამოღება წაგვნი მოაკლდა და ერთის გვერდის ოდენაც-კი არა შეგვამტნინა რა.** უნდა ვტიროდეთ და არ გვიხაროდეს კი, რომ ესე უგემურად, ურგებად დღენი ჩვენნი დავლიეთ. აქ სინანულს უფრო მეტი ადგილი აქვს, ვიდრე სიხარულს, გლოვას და სამძიმარს, ვიდრე მხიარულებასა და მილოცვ-მოლოცვას“.

სინანულიც კაი საქმეაო, ამბობს ილია, მაგრამ ვინმესგან მსგავსი რამ გსმენიათ? ვინმე ნახეთ საგონებელში ჩავარდნილი, სინდის-ნამუსგაღვიძებული? არა ყველა დიდ გულზეა, ბაქი-ბუქობს, უსირცხვილოდ კვლავ ნაცარს აყრის ხალხს თვალში. არადა, „განკითხვა თავისის თავისა ბევრს მიზეზს დაგვანახებდა ჩვენის უბედურებისას და ქარისაგან მოტანილს სიხარულს ძველის წასვლისას და ახლის მოსვლისას ქარსავე გაატანდა, მაგრამ სად არის. სინანულისა და განკითხვისათვის აღარც გუ-

«რა ნითელი კოჭი უნდა ბრძანდებოდეს ჩვენთვის ეს ახლად მოხილი ახალი წელიწადი... აბა ერთი გვიბრძანეთ, — რა მოვუხანით, რა მოვუთხანთ, რომ რა მოგვამოგვინოს?»!

«ჩვენთვის ისინი დიდი ბედნიერება იქნებოდა, რომ უბედურების ქარის დახურვას და შიგნიდან ჩაქატას მაინც ვლირებოდით. ეს რომ მაინც ეწყალობაინა კველს წელიწადს, კიდეც ღვართს გადლოვას ვეცოდით»

და შვილი ისე გამოვნახოთ, ქართულის ანდაზისამებრ, და მაშინ დავინახავთ, — **რა ნითელი კოჭი უნდა ბრძანდებოდეს ჩვენთვის ეს ახლად მოხილი ახალი წელიწადი, რომლის მზე და მთვარე, ნათელი და ბნელი პირველ შეხედვით თვალთ არა სჩანს, აბა ერთი გვიბრძანეთ, — რა მოვუხანით, რა მოვუთხანთ, რომ რა მოგვამოგვინოს.**

„ყოველი მსგავსი მსგავსსა ჰშობსო“, ნათქვამია, და უხეირო, უსაქმურ წელიწადისაგან ნამობი რა ხეირს მოგვითქვანს. განა ამისთანა წელიწადი ერთი და ორია!.. ეს რამდენი დრო და ჟამია, რაც ჩვენ ვიძახით: „ნახდნენ ყოველნი ჩვენთვისა, რაიც გვექონდა ქონებანიო“. ვინ არის ამის მიზეზი? არავინ, ჩვენს მეტი, და ამის მაგიერ, რომ ყოველმა ახალმა წელიწადმა ჩვენს თავზე მიგვახედოს, დაგვიყინა „შემოვდგით ფეხი და გწყალობდეთ ღმერთით“ და გვგონია, რომ რაკი ეს ვთქვით, ციდან მანანა ჩამოვდა და პირში ჩავგივარდებოდა. ის-კი აღარ გვახსოვს, რომ **ღმერთი მართლ გამრჯეულის მწყალობელია და უხეიროს, უქმს, უსაქმურს პირს არიდებს.**

დღენი დღესა სცვლიან, წელიწადნი წელიწადს და ჩვენი თავი კი ისევე ისე წყალს მიაქვს, ანდაზისა არ იყოს, — ურია წყალს მიჰქონდა და გზაც ის იყო. გაურჯელს კაცს წყალი წაიღებს, მაშ რა მოუფა. ამას დიდი ღარი და ხაზი არ უნდა.

„ღმერთმა ტკბილად დაგაბეროსო“, ერთმანეთისათვის ვნატრულობთ ხოლმე, როცა-კი ახალი წელიწადი კარს დაგვირაკუნებს. რა დიდად სანატრელი რამ არის ეს დაბერება. დაბერებიდან ერთი ფეხის გადადგმალა სიკვდილამდე. და რაკი ამაზე მიდგება საქმე, მაშინ ყოველისფერი მწარეა. ან თვითონ სიბერე თავის-თავად მწარეზე უმწარესი არ არის განა? თუ ესეა, აბა ესეა თარგმნეთ, რას ნიშნავს ტკბილად დაბერება? ამ კარაა, ტკბილად დამწარებას და ნუთუ ამაზე უკეთესი სანატრელი აღარა გაგვანია-რა. ამაზე უკეთესი სანატრელი ველარა გვიპოვია-რა. ნატრული უნაროც კი დაგვკარგვია, მოდი და წყალი ნუ წაგიღებს ამისთანას. სხვა რა გზაა?

სხვა გზა ის არის, რომ ერთმანეთს ერთმანეთით გული გავუგულადოთ და ამისთვის ღონე ღონეს გადავვათ, მხარი მხარს მივცვათ, ერთმანეთის სიყვარული ვამოციოთ და ამ ნიღბაულს ახალ წელიწადს იმას ვამინებებთ, რაც ჩვენ გვიწოდებდა არა იმას, რაც მასა ჰსურს. ვიხსენოთ ერთად-ერთის გულით, ერთის სულით, ერთმანეთის დოვით. ვინც მხნაა, ის ქლინია. მამ „მხნა იყავ და განქლინდი“ — აი ჩვენი სანახლწლო მოლოცვა, ჩვენი სანახლწლო ნატვრა.

ლი გვაქვს გულის ადგილას და აღარც ჭკუა ჭკუის ადგილას და ვიძახით წარამარად „დრონი მეფობენო“, მაშინ, **დრო მხოლოდ იგი ქვევრია, რომელიც მართლ იმას ამოიძახებს ხოლმე, რასაც თვითონ კაცი ჩასახებს“.**

ჩვენ ახალ წელიწადს მაინც რაღაც იმედით ვებლაუჭებით, რაღაც სიხარულით შევნატ-

რით. მეტი რა გზაა, წყალწაღებული ხავსს ეჭიდებოდაო. ჩვენც ასე მოგვდის. „მართალია, დღევანდელის დღის გამწარებული კაცი ხვალის იმედზეა ხოლმე, მაგრამ ესეც კი უნდა ვიცოდეთ, რომ ხვალე შეიღია დღევანდელის დღისა და დღევანდელი დღე შეიღია გუშინდელისა. რაკი ასეა, მაშ დედა ვუნახოთ, მამა ვუნახოთ

«ერთმანეთს ერთმანეთით გული გავუგულადოთ და ამისთვის ღონე ღონეს გადავვათ, მხარი მხარს მივცვათ, ერთმანეთის სიყვარული ვამოციოთ და ამ ნიღბაულს ახალ წელიწადს იმას ვამინებებთ, რაც ჩვენ გვიწოდებდა არა იმას, რაც მასა ჰსურს. ვიხსენოთ ერთად-ერთის გულით, ერთის სულით, ერთმანეთის დოვით. ვინც მხნაა, ის ქლინია. მამ «მხნა იყავ და განქლინდი» — აი ჩვენი სანახლწლო მოლოცვა, ჩვენი სანახლწლო ნატვრა»

უფლის რჩეული ოთხი ათეული წლის მანძილზე მოციქულაზრივი მოპურნეობით იღვწოდა ქრისტეს ეკლესიისათვის. ერთხელ წმიდა ეგნატე ზეცად იქნა აღტაცებული და საღვთო ჩვენებით იხილა ანგელოზთა ორი დასი, რომელიც მონაცვლეობით აქაზდა ყოვლადწმიდა სამებას. ამის შემდეგ მან ანტიოქიის ეკლესიაში შემოიღო ანტიფონური ბალოზა, რაც თანდათან სხვა ქრისტიანულ ეკლესიაშიც დამკვიდრდა.

საქართველო

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მღვდელმონაქმე ეგნატე ღმერთშემოსილის წამების დღე, 2 იანვარი, მართლმადიდებლურმა ეკლესიამ მისი ხსენების დღედ დაადგინა. უფლის რჩეული ოთხი ათეული წლის მანძილზე მოციქულბერივი მოპურნეობით იღვწოდა ქრისტეს ეკლესიისათვის. ანტიოქიის ეკლესია დევნისა და რბევისაგან რომ დაეცვა, ამისთვის წმიდა მღვდელმთავარმა სიცოცხლე განირა. იმპერატორ ტრაიანეს ბრძანებით, წმიდა ეგნატე რომში ლომებს მიუგდეს დასაგლეჯად. მღვდელმთავარი სიხარულით შეხვდა განაჩენს.

მღვდელმონაქმე ეგნატე ღმერთშემოსილი სირიაში დაიბადა. ნეტარი სწორედ ის ყრმა იყო, რომელიც მაცხოვარმა მონათვეებს შორის დააყენა და თქვა: «უკუეთუ არა მოიქცეთ და იქმნეთ, ვითარცა ყრმა-ნი, ვერ შეხვიდეთ სასუფეველსა ცათასა» (მთ. 18,3). მოგვიანებით ეგნატე წმიდა იოანე ღვთისმეტყველს დაემონაფა და მოციქულთა კრების გადაწყვეტილებით, ანტიოქიის ეპისკოპოსად იქნა დადგენილი (წმიდანი ანტიოქიის მეორე მღვდელმთავარი იყო — სამოცდაათათაგანი მოციქულის, ევოდის შემდგომ).

უფლის რჩეული ოთხი ათეული წლის მანძილზე მოციქულბერივი მოპურნეობით იღვწოდა ქრისტეს ეკლესიისათვის. ერთხელ წმიდა ეგნატე ზეცად იქნა აღტაცებული და საღვთო ჩვენებით იხილა ანგელოზთა ორი დასი, რომელიც მონაცვლეობით აქებდა ყოვლადწმიდა სამებას. ამის შემდეგ მან ანტიოქიის ეკლესიაში შემოიღო ანტიფონური ბალოზა, რაც თანდათან სხვა ქრისტიანულ ეკლესიებშიც დამკვიდრდა. ქრისტიანთა დევნის დროს მეუფე განამტკიცებდა მრევლს და თავადაც მონამეობის სურვილით იყო ანთებული. სამწყსოს ძალიან უყვარდა თავისი მღვდელმთავარი და მას «ღმერთშემოსილს» ეძახდა.

106 წელს იმპერატორმა

ტრაიანემ (98-117) ბრძანა, სკვიტებზე მოპოვებული გამარჯვების აღსანიშნავად მთელს ქვეყანაში წარმართული მსხვერპლშენიშნები გაემართათ, ქრისტიანები კი, რომლებიც კერპების თაყვანისცემაზე უარს განაცხადებდნენ, დაეხოცათ. 107 წელს სომხებისა და პართების წინააღმდეგ სალაშქროდ მიმავალმა იმპერატორმა გზად ანტიოქიაზე გაიარა. ანტიოქიის ეკლესია დევნისა და რბევისაგან რომ დაეცვა, წმიდა მღვდელმთავარი თავად გამოცხადდა უსჯულო ხელისუფალთან. ტრაიანე ბევრს ეცადა, კერპებისთვის მსხვერპლის შეწირვაზე დაეყოლიებინა ნეტარი, მაგრამ ვერაფერს გახდა. მაშინ განრისხებულმა იმპერატორმა ბრძანა, წმიდა ეგნატე რომში ლომებისთვის მიეგდოთ დასაგლეჯად. მღვდელმთავარი სიხარულით შეხვდა განაჩენს.

ნეტარი ეგნატე სხვა პურობილ აღმსარებლებთან ერთად ათი მხედრის თანხლებით გამგზავრეს სასჯელის აღსრულების ადგილისკენ. წმიდა მღვდელმთავარმა გზაზე უამრავი დამციროება და ტანჯვა გადაიტანა. ქალაქ სმირნაში უფლის რჩეული შეხვდა თავის მეგობარს, ეპისკოპოს პოლიკარპე სმირნელს. აღმსარებლის მოსანახულებლად, ნუგეშისა და მისაღმი სიყვარულის გამოსახატავად იქ ჩავიდნენ ასიის სხვა ეკლე-

წმიდა მღვდელმთავარი ეგნატე ღმერთშემოსილი

სიების წარმომადგენლებიც. ეგნატე ღმერთშემოსილი ხედავდა, თუ როგორ თანაუგრძნობდნენ მას მართლმორწმუნეები, როგორ წუხდნენ მისი მოახლოებული აღსასრულის გამო და შიში შეეპარა, ვითუ რომელმაც ქრისტიანებმა ჩემი გამოხსნა მოისურვონო. ამიტომ წმიდანმა მათ ეპისტოლით მიმართა, სადაც წერდა: «მეშინის მე სიყვარულისა თქუენისაგან, ნუუკუე ვიმძღავრო მისგან. ნებსით მოვკუდები მე ღმრთისათვის, უკუეთუ ოდენ თქუენ არა დამაბრკოლოთ. ვინაიცა გლოცავ თქუენ, ნუ მარუნებთ ურგებსა წყალობასა და მაცადეთ მე, რაითა ვიქმნე მხეტია შესაჭმელს, რომელთა მიერ მომენიჭების მე მიმთხვევაი ღმრთისაი».

რომაელი ქრისტიანები დიდი სიხარულითა შეხვდნენ უფლის რჩეულს. წმიდა ეგნატემ სასოებით მოიყარა მუსლი და სხვა მორწმუნეებთან ერთად მხურვალედ ილოცა ეკლესიისთვის, ურთიერთშორის სიყვარულისთვის და ქრისტიანთა დევნის შეწყვეტისთვის.

20 დეკემბერს (ახალი სტი-

ლით 2 იანვარს), წარმართულ დღესასწაულზე ეგნატე ცირკის არენაზე გაიყვანეს. მან შემოკრებილ რომაელებს მიმართა: თქვენ იცით, რომ სიკვდილით ვისჯები არა ბოროტმოქმედებისათვის, არამედ ჩემი ერთი ღმერთის გამო, რომლის სიყვარულსაც მოვეუცვივარ და რომლისკენაც ვისწრაფვი, «იფქლი ვარ მე ღმრთისაი და კბილთა მხეტიათა დავიფქვი, რაითა ვიქმნე მე პურ წმიდა ღმრთისა». ამ სიტყვების წარმოთქმა და გააფთრებული მხეცების გამოშვება ერთი იყო.

გადმოცემით, სასიკვდილოდ მიმავალი წმიდა ეგნატე დაუდუმებლად იმეორებდა იესო ქრისტეს სახელს. როცა მას ჰკითხეს, რატომ აკეთებდა ამას, ნეტარმა უპასუხა: ამ სახელს გულით ვატარებ და, ვინც გულშია აღბეჭდილი, ბაგეებითაც მას ვაღიარებო. როცა წმიდანი ლომებმა დაფლითეს, მისი გული უვნებელი აღმოჩნდა. წარმართებმა გაჭრეს იგი და ნახეს, რომ მის შიდა მხარეებზე ოქროს ასოებით იყო ამოტვიფრული: «იესო ქრისტე».

მეუფის საოცარი აღსასრულის შესახებ რომ შეიტყო, ტრაიანემ ქრისტიანთა დევნა შეწყვიტა. უფლის რჩეულის წმიდა ნაწილები ანტიოქიაში გადაასვენეს, შემდეგ კი პატივით დააბრუნეს უკან.

მოშაღდა წიგნიდან «წმიდანთა ცხოვრება», ტომი IV, თბილისი, 2003 წ.

ნეტარი სწორად ის ყრმა იყო, რომელიც მონაცვლეობით აქებდა ყოვლადწმიდა სამებას. ამის შემდეგ მან ანტიოქიის ეკლესიაში შემოიღო ანტიფონური ბალოზა, რაც თანდათან სხვა ქრისტიანულ ეკლესიებშიც დამკვიდრდა.

სასიკვდილოდ მიმავალი წმიდა ეგნატე დაუდუმებლად იმეორებდა იესო ქრისტეს სახელს. როცა მას ჰკითხეს, რატომ აკეთებდა ამას, ნეტარმა უპასუხა: ამ სახელს გულით ვატარებ და, ვინც გულშია აღბეჭდილი, ბაგეებითაც მას ვაღიარებო. როცა წმიდანი ლომებმა დაფლითეს, მისი გული უვნებელი აღმოჩნდა. წარმართებმა გაჭრეს იგი და ნახეს, რომ მის შიდა მხარეებზე ოქროს ასოებით იყო ამოტვიფრული: «იესო ქრისტე»

წარმართულ დღესასწაულზე ეგნატე ხიჩკის არენაზე გაიყვანეს. მან შემოკრებილ რომაელებს მიმართა: თქვენ იცით, რომ სიკვდილით ვისჯები არა ბოროტმოქმედებისათვის, არამედ ჩემი ერთი ღმერთის გამო, რომლის სიყვარულსაც მოვეუცვივარ და რომლისკენაც ვისწრაფვი, «იფქლი ვარ მე ღმრთისაი და კბილთა მხეტიათა დავიფქვი, რაითა ვიქმნე მე პურ წმიდა ღმრთისა». ამ სიტყვების წარმოთქმა და გააფთრებული მხეცების გამოშვება ერთი იყო

ყველაზე ყველაზე...

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ყატარელმა 4 წლის გოგონამ, ეშალ მარვა ფიროს ხანამ, მსოფლიო რეკორდი დაამყარა — 2 წუთსა და 28 წამში დაასახელა მენდელეევის პერიოდულულობის სისტემის ყველა ქიმიური ელემენტი და გინესის რეკორდების წიგნში მოხვდა.

ათეულობით ადამიანი (არამხოლოდ) ყოველწლიურად გვაოცებს უცნაური მიღწევებით. წლის ბოლოს გიამბობთ საოცარ ადამიანებზე, ცხოველებსა და მექანიზმებზე, რომელთა მიღწევებიც 2021 წლის გინესის რეკორდების წიგნში შეიტანეს. ალსანიშნავია, რომ წელს გინესის რეკორდების წიგნში შევიდა 5 წლის ქართველი გოგონაც.

რეკორდები, რომლებიც 2021 წლის «გინესის რეკორდების წიგნში» შევიდა

ჩუბჩუბის კუბი ფუნჯებით ააწყო

2021 წლის 19 ოქტომბერს „რუსთავი 2“-ის ეთერში გინესის რეკორდი დამყარდა. პროექტ „ნიჭიერში“ 5 წლის **ანა მარჩილაშვილი** რუბიკის კუბი 2,57 წუთში ფუნჯებით ააწყო.

ყველაზე მეტი სალტო ხეხსლით

ბრიტანეთში სულ უფრო მეტ პოპულარობას იხვეჭს უკუსალტო პირიდან ცეცხლის ამოფრქვევასთან ერთად. **რაინს ლუნის** უკუსალტოს შესრულებისას პირიდან ცეცხლი 17-ჯერ გამოაფრქვია, კიდევ 11-ჯერ — 360-იანი ბრუნის შესრულების მომენტში.

ყველაზე მაღალი სტატუსი

სარდარ მალაბაზი პატალი, დამოუკიდებელი ინდოეთის ერთ-ერთი ბელადი, ისეთი დიდი იყო, რომ გინესის რეკორდების წიგნში მოხვდა. მისი სტატუსი, რომელიც 182 მ-ის სიმაღლისაა, 2-ჯერ მეტია ნიუ-იორკის ცნობილ თავისუფლების ქანდაკებაზე. სტატუსს, რომელსაც 6 წლის განმავლობაში აკეთებდნენ, 25 ათასი ტონა ფოლადი და 1850 ტონა ბრინჯაო დასჭირდა.

ავტოპუსის ყველაზე დაბალი მკვრივი

რეკორდის მფლობელი კატეგორიაში „ავტობუსის ყველაზე დაბალი მკვრივი“ არის 57 წლის **ფრენკ ფაინკ პაჩიმი**. ის ბრიტანეთში ცხოვრობს. პეჩიმი, რომელმაც 1989 წელს აიღო მართვის მოწმობა, ბოლო სამი წელიწადია, ავტობუსის მძღოლად მუშაობს. მისი სიმაღლე 136,2 სანტიმეტრია.

დოინო ადამიანებისგან

რიო-დე-ჟანეიროს მცხოვრებლებმა ადამიანებისგან დომინოს ჯაჭვი გააკეთეს — განლაგდნენ სპირალისებურად, მიიბეს ლეიბები (ნამდვილად შეშურდებოდა **თაპო ჩარკინის**, რომელიც ამბობდა, რუსთაველზე ლეიბები გავშალოთ და გავწვეთო) და ერთმანეთის მიყოლებით ძირს ეცემოდნენ — ეს ყველაფერი 11 საათსა და 13 წამს გრძელდებოდა. ეს რეკორდი გინესის რეკორდების წიგნში შევიდა.

117 წლის ქალი

იაპონიაში ბევრია ხანდაზმული ადამიანი, მაგრამ იაპონიის საპენსიო ფონდისთვის „პრობლემა“ **კინი ტანაკა**, რომელიც 117 წლისაა. ის ყველაზე მსცოვანია დედამიწაზე ამჟამად მცხოვრებ ადამიანებს შორის.

4 წლის გოგონამ მენდელეევის სისტემის ყველა ქიმიური ელემენტი დაასახელა

ყატარელმა 4 წლის გოგონამ, **ეშალ მარვა ფიროს ხანამ**, მსოფლიო რეკორდი დაამყარა — 2 წუთსა და 28 წამში დაასახელა მენდელეევის პერიოდულულობის სისტემის ყველა ქიმიური ელემენტი და გინესის რეკორდების წიგნში მოხვდა. ქიმიური ელემენტების პერიოდულულობის სისტემა, ანუ მენდელეევის ცხრილი ქიმიური ელემენტების კლასიფიკაციაა, რომლის მიხედვით განსაზღვრულია ელემენტების სხვადასხვა თვისება მათი ატომური მასისა და მუხტის მიხედვით. ეს ცხრილი 1869 წელს შექმნა რუსმა მეცნიერმა **დიმიტრი მენდელეევი**.

ყველაზე სწრაფი ტრაქტორი

ტრაქტორი არასდროს ასოცირდება სიჩქარესთან. მანევრირება, აეროდინამიკა, ინტელექტი — დიას, ოლონდ სიჩქარე — არა. JCB Fastrac-ი მსოფლიოში ყველაზე სწრაფი ტრაქტორია. დიას, გადააკეთეს, მაგრამ ეს სულაც არ აკნინებს მის ფენომენურ სიჩქარეს (217,57 კმ/სთ). რეკორდის დამყარების მომენტში ტრაქტორს მართავდა ჟურნალისტი და ავტომობილი **ბანი მარტინი**.

სათამაშოების ყველაზე დიდი კოლექცია

ამერიკელი **პოლ სპარდინო** დღესაც განაგრძობს სათამაშოების შეგროვებას. ის პირველად 2018 წელს მოხვდა „გინესის რეკორდების წიგნში“. მას შემდეგ Funko Pop-ის სათამაშოების კოლექცია კიდევ უფრო გააფართოვა და დღეს ის 5 306 თოჯინას ითვლის.

ჰაიბრი — ყველაზე ბრძანებრივი იაქი

ეს ცხოველი ბუნების ნამდვილი საოცრებაა. იაკს სახელად ჯერიჩოს, რომელიც ამერიკელების — **ჰიუ და მლოდი სმითების** — საკუთრებაა, უზარმაზარი ხვეული რქები აქვს, რომელთა საერთო სიგრძე 3 მეტრი და 46 სმ-ია. **მოამზადა ნიკა კორინთელა**

ბევრს, ალბათ, გაუკვირდება, რომ სპორტის ყველაზე პოპულარული სახეობების ჩამონათვალში კალათბურთს მხოლოდ მე-7 ადგილი უკავია. მსოფლიოში დღეს კალათბურთს თვალყურს ადევნებს დაახლოებით 825 მლნ ადამიანი. ამასთანავე, ისინი, ძირითადად, ნაციონალური საკალათბურთო ასოციაციისა (NBA) და ევროპის საკალათბურთო ლიგის გუნდების ფანები არიან.

სპორტი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სპორტი ყოველთვის იყო, არის და იქნება უამრავი ადამიანის ცხოვრების განუყოფელი ნაწილი. ის ფიზიკური მარცვლებების გაუმჯობესებასა და ჯანმრთელობის პრობლემებთან გამკლავების საშუალებას გვაძლევს. დღეს სპორტის ძალიან ბევრი სახეობა არსებობს და სპეციალისტებმა გაარკვიეს, რომელი იყო მათგან ყველაზე პოპულარული, ანუ რომელ სახეობას ჰყავდა ყველაზე მეტი მიმდევარი და მაყურებელი 2021 წელს.

სპორტის როგორი სახეობები იყო ყველაზე პოპულარული 2021 წელს

10. გოლფი

გასაკვირი არ არის, რომ გოლფი ხსნის სპორტის ყველაზე პოპულარული 10 დისციპლინის ათეულს, იმიტომ, რომ გოლფის თამაში ყველას შეუძლია. ის სპორტის იმ მცირერიცხოვანი სახეობების კატეგორიდანაა, რომელშიც მნიშვნელობა არ აქვს, როგორ ფიზიკურ ფორმაში იმყოფები ან როგორი თვალსაზრისი გაქვს ცხოვრებაზე. სტატისტიკის მიხედვით, მსოფლიოში დღეს გოლფით 450 მლნ ადამიანი დაინტერესებული. ყველაზე მეტი მიმდევარი და მაყურებელი კი აშშ-სა და იაპონიაში ჰყავს.

9. რაგბი

საქართველოში რაგბი უფრო და უფრო იხვეჭს პოპულარობას, მსოფლიოში კი ის გოლფზე პოპულარულია და ამიტომაც არის ამ სარეიტინგო სიაში მე-9 ადგილზე. სტატისტიკური მონაცემებით, დღეს რაგბით 475 მლნ ადამიანი დაინტერესებული. სპორტის ეს სახეობა ყურადღებას იპყრობს, უწინარესად, დინამიკურიობითა და ძალისმიერი მომენტებით, მისი თამაში მხოლოდ ფიზიკურად ძლიერ და ამტან სპორტსმენებს შეუძლიათ.

8. ბეისბოლი

სპორტის ეს სახეობა საქართველოში დიდად ცნობილი არ არის, სამაგიეროდ, აზიის ქვეყნებში, აგრეთვე, აშშ-სა და კანადაში დიდი პოპულარობით სარგებლობს. 2021 წელს მას 500 მლნ გულშემამტკივარი ჰყავდა.

7. კალათბურთი

ბევრს, ალბათ, გაუკვირდება, რომ სპორტის ყველაზე პოპულარული სახეობების ჩამონათვალში კალათბურთს მხოლოდ მე-7 ადგილი უკავია. მსოფლიოში დღეს კალათბურთს თვალყურს ადევნებს დაახლოებით 825 მლნ ადამიანი. ამასთანავე, ისინი, ძირითადად, ნაციონალური საკალათბურთო ასოციაციისა (NBA) და ევროპის საკალათბურთო ლიგის გუნდების ფანები არიან. ექსპერტთა აზრით, კალათბურთის პოპულარობა დროთა განმავლობაში უფრო მოიმატებს.

6. მაგიდის ჩოგბურთი

სარეიტინგო სიაში მაგიდის ჩოგბურთის მე-6 ადგილი აზიის სპორტის ამ სახეობის დიდმა პოპულარობამ განაპირობა. მაგალითად, ჩინეთში ბავშვობიდანვე ხელში უჭირავთ ჩოგანი. ამჟამად მაგიდის ჩოგბურთის მიმდევართა და გულშემამტკივართა რაოდენობა 875 მლნ კაცია. ამასთანავე, მხოლოდ აზიაში სპორტის ამ სახეობით პროფესიონალურ დონეზე დაკავებულია 5,5 მლნ ადამიანი.

5. ფანჯურთი

სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით, ფრენბურთი სპორტის ერთ-ერთი პოპულარული სახეობაა. 2021 წელს ფრენბურთის შეჯიბრებებმა 900 მლნ-ზე მეტი ადამიანი მიიზიდა მსოფლიოში. ეს ყველაფერი იმიტომ, რომ პლანეტაზე 200-ზე მეტი ეროვნული საფრენბურთო ორგანიზაციაა და სპორტის ეს სახეობა უფრო და უფრო ვითარდება.

4. ჩოგბურთი

სპორტის ამ სახეობამ, დიდი ხანია, მოიპოვა პოპულარობა მსოფლიოში. თითქმის არც ერთი დიდი შეჯიბრება 5-6 მსოფლიო ვარსკვლავის გარეშე არ ტარდება, რომლებიც მომავლო ეტაპზე თამაშს აჩვენებენ კორტზე. სპეციალისტთა დათვლებით, 2021 წელს ჩოგბურთის მოყვარულთა რაოდენობამ 1 მლრდ-ს გადააჭარბა.

3. ჰოკეი

მიუხედავად იმისა, რომ ჰოკეი სპორტის ზამთრის სახეობაა და მისი სეზონი 5 თვეს გრძელდება, ის მაინც ძალიან პოპულარულია. ამჟამად სპორტის ამ სახეობაში გამართულ შეჯიბრებებს 2 მლრდ-მდე ადამიანი ადევნებს თვალს, ძირითადად, ჰოკეის ნაციონალური ლიგისა (აშშ, კანადა) და ჰოკეის კონტინენტური ლიგის (რუსეთი, ბელარუსი, ლატვია, ფინეთი, ყაზახეთი) ფანები.

2. კრიკეტი

ეს 2021 წლის მთავარი მოულოდნელობაა, იმიტომ, რომ ადრე კრიკეტი სპორტის ყველაზე პოპულარული სახეობების ათეულში ვერ შედიოდა. დღეს სპორტის ამ სახეობას 2,5 მლრდ ადამიანი უყურებს. ეს თამაში განსაკუთრებით პოპულარულია ინგლისში, ახალ ზელანდიაში, ინდოეთსა და ავსტრალიაში.

1. ფეხბურთი

ფეხბურთი, რა თქმა უნდა, კვლავ პირველია. მას მსოფლიოში 4 მლრდ-ზე მეტი ადამიანი უყურებს. ეს სპორტის ხელმისაწვდომი სახეობაა, რომლითაც ყოველწლიურად დაკავებულია მილიონობით მოზარდი და ფეხბურთის პოპულარობა უფრო და უფრო იზრდება.

42 400 ვიზიტორი 9 თვეში — როგორი კვალი დატოვა სტალინის სახლის მუზეუმის მფლობელი

2021 წლის 9 თვეში იოსებ სტალინის სახლ-მუზეუმს 42 400 ვიზიტორი ჰყავდა. მათგან 36 042 უცხოელი იყო. სტატისტიკა მარტიდან დეკემბრამდე პერიოდს მოიცავს, რადგან მუზეუმების კოვიდრეგულაციების გამო იანვარ-თებერვალში არ მუშაობდა.

პანდემიამდე 2019 წელს მუზეუმს 175 962 დამთვალიერებელი ჰყავდა, პანდემიურ 2020 წელს კი — 10 916. სტალინის სახლ-მუზეუმის ფონდების მთავარი მცველი ქეთევან ახოზაძე ამბობს, რომ დამთვალიერებლების ძირითადი ინტერესი ბელადის პი-

რადი ცხოვრების დეტალები. „ჩვენს მუზეუმს საქართველოში ყველაზე მეტი ვიზიტორი ჰყავს, რომელთა დიდი ნა-

წილი პოლონეთიდან, რუსეთიდან, ისრაელიდან და ყაზახეთიდანაა. თუმცა მთელი მსოფლიოდან ჩამოდიან. ძირითა-

დად დაინტერესებულნი არიან სტალინის პირადი ცხოვრების დეტალებით. ჩვენთან იხილება მისი პირადი წერილები და ნივთები.

სტალინის სახლ-მუზეუმში მდებარეობს გორში, ქალაქში, სადაც სტალინი დაიბადა. სამუზეუმო კომპლექსი 1957 წელს სტალინის გარდაცვალების შემდეგ გაიხსნა. თუმცა იმ სახლში, სადაც სტალინი დაიბადა, მემორიალური მუზეუმი ჯერ კიდევ 1937 წლიდან არსებობდა. ორსართულიანი საექსპოზიციო შენობა კომპლექსის პროექტი არჩილ ქურდიანის პროექტით აშენდა.

bpn.ge

The Telegraph: დაგვიჩვენე ნალი კიდე უფრო ხუდი იქნება ბაიდენის და მთლიანად დასავლეთისთვის

წელიწადში, რომლისგანაც დასავლური ალიანსისა და მისი გაგვიანების აღორძინებას ელოდნენ, მოიტანა არა მხოლოდ მწარე იმედგაცრუება, არამედ არნახული მასშტაბის კატასტროფა.

ოვალურ კაბინეტში ჯო ბაიდენის შესვლის შემდეგ გაჩნდა იმედი, რომ მისი პრეზიდენტობისას დაბრუნდებოდა უთანხმოება, რომელმაც გააუარესა ტრანსატლანტიკური ურთიერთობები დონალდ ტრამპის პრეზიდენტობისას. ამის შესახებ თვითონ ბაიდენმა განაცხადა, როცა თავის საინაუგურაციო სიტყვაში ყველას დაჰპირდა, რომ „დაიცავდა დემოკრატიას“, შემდეგ გამოსვლაში კი თქვა, რომ აღადგენდა ვაშინგტონის წამყვან პოზიციებს მსოფლიო არენაზე.

„ამერიკა დაბრუნდა და, აგრეთვე, დიპლომატიაც“, — განაცხადა ბაიდენმა და დასძინა, რომ მისი ადმინისტრაცია „აღადგენს პრესტიჟსა და მორალურ ავტორიტეტს“. რა უაზროდ იმის ეს სიტყვები დღეს! რადგან ბაიდენმა არა მხოლოდ ვერ აღადგინა დასავლეთის ჰეგემონია მსოფლიო არენაზე, არამედ დაუშვა დასავლეთის გაგვიანების კატასტროფული ეროზია და ეს დემოკრატიას კარგს არაფერს უქადის მომავალ წელს. დიდწილად აშშ-ის ლიდერის ბრა-

ლია დასავლეთის პრესტიჟის მკვეთრი დაცემა, რადგან მისი სისუსტე და გაუბედობა აშკარა ყველასთვის, განსაკუთრებით ისეთი მონინალდმდეგებისთვის, როგორებიც არიან რუსეთი და ჩინეთი...

ივნისში ბაიდენისა და პუტინის შეხვედრა ორსაათიან შეხვედრას კრემლი უნდა დაერწმუნებინა, რომ აშშ სერიოზულად ეკიდება გლობალური ლიდერის როლს, მაგრამ პუტინმა აშკარად უკეთესი შთაბეჭდილება დატოვა.

ახლაც კი, როცა მოსკოვმა, როგორც ამტკიცებენ, უკრაინის აღმოსავლეთ საზღვრებთან 100 ათას ჯარისკაცზე მეტს მოუყარა თავი, სულაც არ არის გამორიცხული, რომ ბაიდენმა

კრემლის დასამშვიდებლად კიევს სრულიად გადაუწეროს იმედი ნატოს სრულყოფილებიან წევრობაზე. ეს სრულიად მოსალოდნელია იმ ადამიანისგან, რომელმაც 4 თვის წინათ მთელი ერი მიატოვა „თალიბანის“ საჯიჯგანად, როცა ცალმხრივად დაარღვია აშშ-ის 20-წლიანი ვალდებულება ავღანეთის ხალხის წინაშე...

მართალია, ბაიდენის ადმინისტრაციის მიმართ ნდობის ბოლო ბასტიონი ზაფხულში ქაბულიდან გაქცევის შემდეგ დაინგრა, მაგრამ არც ევროპული სახელმწიფოების ბოლოდროინდელი მოქმედებები და მამამშვიდებელი ხელოვნურად შექმნილი ენერჯეტიკულმა კრიზისმა გერმანელე-

ბი დააფიქრა მოსკოვის მიმართ ენერჯეტიკულ დამოკიდებულებაზე „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის გამო, საფრანგეთის პრეზიდენტი ემანუელ მაკრონი კი მთელი წლის განმავლობაში ებრძოდა ბრიტანელებს ბრეჯიტის გამო.

დასავლურ ალიანსში ძლიერი და ეფექტიანი ხელმძღვანელობის არარსებობა სერიოზული შეფოტების საგანი იქნება მომავალ წელსაც. როგორც ბრიტანეთის შვიარაღებული ძალების ყოფილი ხელმძღვანელი, გენერალი სერ ნიკ პარტიტი გააღვიძრებდა ცოტა ხნით ადრე გვაფრთხილებდა, დასავლეთსა და მის მონინალდმდეგებს შორის მთავარი რისკი არის ის, რომ ნებისმიერი მხარის ტრაგიკულმა შეცდომამ შეიძლება დასავლური დაპირისპირება გამოიწვიოს.

პეკინიდან მოსკოვამდე და თეირანიდან ქაბულამდე მსოფლიო 2022 წელს უფრო სახიფათო იქნება, ვიდრე დღეს არის. დასავლეთის მთავარი უბედურება კი არის ის, რომ მას არ ჰყავს ძლიერი და ერთიანი ხელმძღვანელობა, რომლის გარეშეც მის წინაშე არსებულ ამოცანებს ვერ გაუშკლავდება.

inosmi.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ბიორაზი ბაჩინილაძემ

ყველაზე დიდი საუბარო ნაპის ხე

მსოფლიოში ყველაზე დიდი საუბარო ნაპის ხე იტალიაშია. ნაპის ხის სიღრმე — გირლანდების ინსტალაცია — ცენტრალური იტალიის პროვინცია უმბრიის ქალაქ გუბიოს მთაზე ჩანს.

ასეთ ნაპის ხეს ყოველწლიურად ანათებენ 1981 წლიდან. წელს ნაპის ხის ანთების

ცერემონია 7 დეკემბერს გაიმართა. ნაპის ხის სიმაღლე 750 მეტრია, ხოლო საერთო სიგრძე ყველა ელექტროსადენისა, რომლებიც ნაპის ხისთვისაა გამოყენებული, დაახლოებით 8,5 კმ-ია.

iz.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორნეტოვა

ლავროვი: ნატო უკრაინის შეყვანა მასშტაბური კონფლიქტის რისკს ქმნის

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა განაცხადა, რომ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსში უკრაინის შეყვანითა და რუსეთის საზღვართან შეტევითი სარაკეტო კომპლექსების განლაგების შესაძლებლობის მოპოვებით ნატო ევროპაში მასშტაბური კონფლიქტის დაწყების რისკს ქმნის.

„ნატოში უკრაინის ჩართვით და ჩვენი ძველის საზღვრებთან შეტევითი

სარაკეტო კომპლექსების განლაგების პერსპექტივით ჩრდილოატლანტიკური ალიანსი რუსეთის უსაფრთხოების მუშაობას და სერიოზულ საშიშროებას ქმნის მასშტაბური კონფლიქტის დაწყების რისკს ქმნის.“

გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მანისურაძემ

2021 წლის საუკეთესო სპორტსმენებს ლავრა ტალახა და ლავრა ბაჩუაძე დაასახლეს

საქართველოს ეროვნულმა ოლიმპიურმა კომიტეტმა წლის საუკეთესო სპორტსმენის დაჯილდოების ცერემონია ჩაატარა. „2021 წლის საუკეთესო სპორტსმენის“ ნომინაციაში წელს ორი გამარჯვებული გამოვლინდა — ძალოსანი ლავრა ტალახა და ძიუდოსტი ლავრა ბაჩუაძე. 2021 წლის საუკეთესო ქალ-სპორტსმენად ძიუდოსტი თეონა ლიპარტიანი დასახელდა, საუკეთესო მწვრთნელად — ძიუდოს ნაკრების მთავარი მწვრთნელი ლავრა გუჯაძეანი.

თუ გზურთ, გაზეთი „საქართველო“ და მსოფლიო მივიღოთ სახლიდან გაუსვლელად და ისარგებლოთ უფასო საპირიერო მომსახურებით, შეგიძლიათ დაუკავშირდეთ კომპანიას „ელვა.ჯი“ — ტელ: 2 38 26 73; 2 38 26 74

ქია სპ, მეტი სარეკლამო ალარ იქნება!

ამა წლის 25 დეკემბერს მოსკოვში აშშ-ს საელჩოს შენობა სამოქალაქო აქტივისტებმა ფერადი ილუმინაციით განათეს. შენობის ფასადზე რიგ-რიგობით განჩნდა წარწერები: „ქია სპ, ბილდობა მოგას!“; „30 წლის წინ შენ გმხმინებდი საშობაო სარეკლამო მიიღე!“, „მაგრამ მეტი სა-

რეკლამო ალარ იქნება!“.

ცნობისათვის: 1991 წ. 25 დეკემბერს გადადგა სსრკ-ს პრეზიდენტი მიხეილ გორბაჩოვი. იმავე დღეს, მოსკოვის დროით 17 სთ-სა და 35 წუთზე კრემლზე დაეშვა სსრკ-ს დროშა. სსრკ-ს კავშირმა არსებობა შეწყვიტა.

www.geworld.ge საქართველო ისტორიული ჩვენს სანტს პოლიტიკა ეკონომიკა სავაჭროკავშირები ადამიანის უფლებები ისტორია

სარეკლამო კოლეჯი გაზეთი ხელმძღვანელობს თქვენი უფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექირსებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის პოზიციები შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორის მოსაზრებებს. მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6 ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894 9 772233 389009